

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

J. 134.

דין וי עיק האב ערים בשמות אמת לא
וקלי קחשיין

דין זה שנהו ליטא אשה דער י קב / חתה ועתה
ול שוב דער בסב עמון על חתבת
של אמת

דין אסמכתא על הזקות

דין ביאך וזוים עמב דהב בהוב

דין מי שחולל שבת והלך חוץ לתחום

דין אם נחמנים פתוק בום שבת שכוח שט ועלום
דין חולה להתפלל בשבת בשמיטת יסול לעומת
והזקת חולין

דין מי ששעל בנקטת חסן שאו לעבש
את אשתו

דין אם יחמנים התעק בום שבת שכוח
שט לחולתו

דין אם יש אומר אשה וקדש כשעל חסן
המכחה הוא התפל חטה וזוטם להתפלל
עומת

דין מי שחולל שבת בשעת חליקה וזוטם
בשבת חוץ לתחום

7

150 דין איה טוביות להתעלות ויום או ב
ימים וליחות וצפון

160 דין קטן שקלל את אביו בקטנתו ובפולמו
וזה לקבל תשובה ויש הפך עמות שקר
בקטנתו וזנה לקבל תשובה כחולות

170 דין חלוק כתי דתן שבימים

180 דין לוק הטובל אחר הטובל ולטוות
וחזן הטובל בזקם שהוא שם

190 דין מי הם ששייכים לקהילה תוך בתרין
שלהם

200 דין בשר שעולח ואי הוה ועולח שנת

210 דין קדושי אשה כשיש לה שבת וילדות
עליה

220 דין אשה שאינה בת כנס וטוהר ואינה
מקיימת

230 דין קדושת ספרים שהובאו מן קצוות
מביסאנו

240 דין סתם שערלא טעות בשלש קדישות אשר
לבוטא אחת

250 דין סתם שרץ הקוף והיון טעמים

260 אם חזר לומר ההין שבשם של ה' אחרות

270 פסק שבין מהירם ומהר יהושע של רב
הקשה שמתקשה מהירם

280 דין סלעת אי שייך ביה קידושין או באוה
פנים שייך

290 דין צדקה בטובה מנכסים הועטים שנתנו
אחר ויתת האב

300 דין לצלות כבוד בתוך אם תבטל אחר

310 דין בשר ששהה י' ימים ולא נתקד

320 דין בדיקת אשה בז' נקיים של חקם שהשמש
דש

330 דין תפלת עובדי יוהי השעה והצלת
קדום הנזילה

340 דין אם יש לוהו תמינה כוס ו' כשהחזר
בבה

350 דין על כדולה שאינה בבית הכנסת אם
יש לוהו כיוסם בשבת בבה

כ"ד דין כ"ד חשיב ^{למנו} צעקן וזאבים

כ"ה דין כשהשופט אומר יהודי פלוני למה לי לתוס
אומר והיהודי טעם

כ"ו דין מי שיש בידו חמין שנפל להאוסן ויערב
חביו וא"ל הנפקד אפ"ר יעקב חייב לי ונעמד
את החמין לי

כ"ז דין שני שרכזת חת חייבם ליה ולשרן

כ"ח דין טוואת שכב מל ואלשתו הדין לו שכן
הוא ושהחמין של כס ואהפך במתלוצת סטוס
האורו חמין ופזות השוכה תלמי סתה חילוק
טוואת שכב חיל פן כס וכן האולנה

כ"ט דין מי שמכרש ודחות את הבח וזו לטען
אחרת כפי קטן

ל"א דין עלית לטען הקדש יהושלים

ל"ב דין אשה שמתלוצת סטכמה ונתב
בטבת וזה חמנה הדין אחד מהעיר
שעל הכתובה פסול לעלות ויחמת קרובה

ל"ג דין אשה שהיא אומנה ונפלה איתרתי הסטבה

ל"ד דין לבי בשעתא בשני דפ"ק ש כשהוא שלם

ל"ה דין אשה שנתפשה על נפשה וחתה לטעם
אי חותרת לפללה

ל"ו דין סת שנתבא וזוהות חון לרזי וכן
נמצא במה מקוחות

ל"ז דין חתן הבא בשבת של עשיה סועפה
יה חפטיה

ל"ח דין חמין שנכנס אנה מה דית

ל"ט דין אם חותך לרוש סוכשפים

מ"א דין ירקת חטלות בקדירה חולבת וקצו
בה כפי של כשה

מ"ב דין חלבי הכב שאו נטל הקחס ונתבשל
עם שאר בשר

מ"ג דין טוואת שכב מל ואלשתו של היתח
אי מהימן וכל זה התשובה תמצא דין
חוזר ואמנה ודין של ז קצ של

מ"ד דין יש להוציא השם מחדים רכס

קא פשיש חזונה יחד חזר הסודא אינה הפטר
 יחזוק ..

קב חשת אינה הנבא או אשת ילל אי שותרת
 אינשא לאחרי ..

קג נחבת של חלב תחת הקדור של בשר מיה
 שיעור הרהקה ..

קד דין ליישטונג על ישרא ..

קה אמר מותך ואחוט טטת מאוונות חיות ..

קו לחם שלם וב דמך פוסה אם עירך להסית
 לנאיי ..

קי אם ישא לרצו כחה בין תפילין לתפילין

קיז לפי טעם סודא וסח ב שרי / אי שחת אחר
 וחלפת עולה אם יעם תפילין בלבת ..

קכ מי שסיים בטמא בשעה שהקל עני ..

קכא אמן אחרי ברכת ששן אם יש לו יקף לעצת
 שמהם ..

קכב החזן בשמחה חזרה התפלה אם אומר שומע
 תפלה ..

קכג מי הלכה סביבא לקולא ..

קכד אם מותר ליהן אנאלים ולעבר וויש ..

קכה פשט על אפול. בעל חזון חזר ליה ..

קכז פשט לאי. אישיריק למעב נחמת עב ואומן
 וכן ויחל טב ואכבה ..

קכח מי שקדש על מיסן וסמרי שהוא יין ..

קכט יט שפ של גלות אחאי. לא חשית תפלה
 ונשלה כון האט בקראין ..

קל ברה וחתאמריס חלבו עלות החורש ..

קלא סוד של על חטאים שאט אומרים ביה ..

קלב שקורין אומן לסת לאינה פתח עליה מי
 ופחה האגל ..

קלג מי שפסט תפילין ונעמד ורעמא להחזיר
 מיד אם עירך ..

קלד מי שהתך שהייר או שח לא אברק על טוית
 ותפילין בזמם על אחר תפלת עבית ושען
 אם אם יש לו לבק ..

קכב פטט סלכס טק חכ שחחוד השעניאשו
 ושוול וואהניב של הנעב סול שופר דחיס
 ושפר עז ואלה עזות

קכג דהשנים לאחור היוך טק עם הפרה

קכד באוכן שטן לשמשן וקלחוב ואהכ פשו
 האושל

קכה קכו קכז קכח דין רב שר סלר ואהכ בא רב וחה לחור עם
 אה ד"ט שם תולא תשובה דהא ומוי
 הדין דהרי ומהכא

קכז קכח דין ספר עם תולא שולה ותשובה

קכח דין כסת שהחייט על הפירות קולטן ואחילין

קכט דין נשים בשעת נדון בעסקן לכה

קל דין שיעור עצה

קלא דין אט אס ימס לכה בליחת יוס אשון

קלב דין מי שאח לחכו תכוב פשו וחור ער
 שתברי

קל דין יתם התקבל פשו ואחילתו מן הדין

קלב דין עשן תורה מי וזי חכמו לעכפ

קלג דין מי שמצדק וקמו עמו כן דן ועלמא ב
 בסוכה ככתב עם אחר

קלד דין אשה ספר מצדקת ואהכ נאכ האיש
 והתורה רב אחר

קלה דין כסת שוואין בלא עשרה

קלז דין לשרי ריחוק פחות תידן דהדין

קלח דין כסת על צוענכין ועם ניהול ואינו
 ניהול סתביס כט עם וקוס באשה ועמידה

קלח דין אי סתב היי אט חותמת אל וקוס בעישה
 אחת

קלז דין אסיס מי שאין לו אלא חובת ואינו יס
 להשא אהרס

קלז דין חס בעלה אומד סלול וקמו

קלז דין כרת חטין לעט

קלז דין כסת שיקן לכה על עטות

קמ"ז דין זה הליכת קוץ וזן הרכיים יתוה קמ"ז ..
 קמ"ח דין וזקת הקרוים סווק לפסח ..
 קמ"ט דין הנפלה ..
 קנ"א דין הנפלת לים וישועלצט ..
 קנ"ב דין הנפלת וזוכה ..
 קנ"ג דין ששה בעש ואז הוסלו מנהה על ..
 קנ"ד קטלו הנבז שבת ..
 קנ"ה דין הקטת בשבת ושתק התנוק ..
 קנ"ו דין שיחה בטלה בשבת ..
 קנ"ז דין צינס שני על עיחת בשבת ..
 קנ"ח דין ספלה שאז הובנה ..
 קנ"ט דין היסא דכט העות בסוכה בשבת ..
 קס"א דין אמת וזולת שאל ..
 קס"ב דין חובת אכלה בסוכה לילה השני ושנים ..
 קס"ג דין אשה שעובר בשלה ..

קס"ד דין כשזה אפירופס כן יתוה קמ"ז ..
 קס"ה דין אצור והחיים לקיים הפשרה ..
 קס"ו דין חטה שחזאת בתענית בשבת אם ..
 עיך לשורפה ..
 קס"ז דין חזן עקשה בעת טעם לקום ..
 קס"ח דין שמי של אשכנז ..
 קס"ט דין ספק בסוכה שאלה וזכאה חולבת ..
 קס"י דין בסוכה חולבת ..
 קס"כ דין מי כיפיק לכהן לקבל בסוכה בהמה ..
 קס"ג דין ספק בסוכה שנים אונט ..
 קס"ד דין זה שנים פישות של אס טע שחיות ..
 קס"ה דין אס חזק ואחוק שחיות הנבז ..
 בסחיים וזן עשין טע חזין וזן על צמח ..
 קס"ו קטל בברי הסוף בדיע שחיות לכות ..
 קס"ז דין איש ואשה שהעמידו קנסות לזרה שיעשו ..
 צדוקין אס חייב וזן שחזב ..

קעגן
 כתב וחתת קלת הרב על פנים אחד של
 שהכניסו לחיוב האם ולקלוות הציונים ..

קעגן
 דין אקד שחת שאם בעצ בעל דין שמוא אינעש
 אלווא ..

קעגן
 דין עחת שאם כסע האלם ..

קעגן
 דין רב וקבל שהסכמו לחזר השוחטים
 ועלמ ואם עשו ..

קעגן
 דין על היעקת חכמי אש נכח לחזקתן אפי
 בשנה פשוט ג' פשוט יבא דר חזקת על חרטי חלבו ..

קעגן
 דין עת דלת שאקשר תפלין אי פטעעות
 או בקשר ..

קעגן
 דין המתעבר ימים רעפים חתי פפל על וילנות
 עבט ..

קעגן
 דין פלאין אדם בבית הכנסת שיוצא אקחת
 בסת בקרקח ויה יעשו עם הקריאה ..

קעגן
 דין עלם אנשכר וחזר ונתוסא אי כעין
 שיתוסא אנשי א לא ..

קעגן
 דין שיעור לואת היבין ..

קעגן
 דין מי שחשנה שמאבן והנה אמתוב ט מוח
 שיעור הלם

קעגן
 חזווי סתבן בן מתקווה בא בסוף ..

קעגן
 דין תבשיל שיעורל כותב ג קושטן דתף הכסח

קעגן
 דין יין שנשפיל בלי חזין איך להנך שלם שותיו
 בכסה ונש אס ליקח יין ומטל לה כמות ..

קעגן
 שם ידירה איך לכותב אותו בן תבנה וחתמו
 שתי תבות ..

קעגן
 דין חזין שולאו אותו בקרקען א חזין קודם הכסח
 אם חזתי להסתפק חזק ..

קעגן
 דין יבנה שהיתה חולה ואינה יטה לעמוד
 ומלכה חזק שבת ..

קעגן
 דין אס יט לשהות בשר אחוים או שאר בשר
 י ימים בלי נקור ואחם אקח ואוכלו ללו ..

קעגן
 דין מי שנשפט אס יעשה רב פלו אז הוא רח
 להאיר אס חתרים לו ..

קעגן
 דין אס הונח רב חוקרה על אינה הסן קודם
 האם אלוות אסוחות להסיו ..

קכ"ה ווי שהתעבה ויחייב ויחול ב"ש איך
עשה עם הגבולה ..

קכ"ו ווי ששכח שחב תבשילין אס"ל ^{לעב} כזווא קראין על תנאי ..

קכ"ז דין חס נשט תבית שלין בשבת אס מחתך
לשוב יתח ולעזר היום ..

קכ"ח דין ווי מומי ששינה שם אביו ..

קכ"ט תשובה על קט"ו קשיא במהרה פ"ק ד"ב

קל"א תשובה מירוש ספר השו"ת ^{על קט"ו} ווי שחב
הוא על קט"ו מירוש ספר השו"ת ..

קל"ב דין ווי שכתב בספר ירו ומהא חתומה מלך
על כן ע"ס ..

קל"ג תשובה על קשיא מאשיהו פ"ק דסנהדרין
דמשמע אסתרי אהרתי ..

קל"ד על הקי"ס שיצאו לה שבע הורי בשם ב"ד
הוא ש אס"ל שן שום איסור ..

קל"ה ע"ז שפיר בבית הכנסת בואו וייע בש"ס
אס"ל לחזור ולתקן אבטת ..

קל"ו אס"ל לאחזין לעשות על שמוט קנה ..

קל"ז על השעה שכתב וכל הא חלילי עשינו סקין
צדוק ולא ס"ל ב"ד במוט דכשרי ..

קל"ח דין לא קבעי מוט במוי דתסן ..

קל"ט דין הנהגה וחקת אי מחזין בשבעה ..

קל"י דין התעבד חביו בעז חסירה ויש לו על אחד ..

קל"י"א דין המזיק חביו ודחש בשעת שחסביו
הבונה בהולש רבא ..

קל"י"ב דין ווי שנתן ע"י אשה ואחס קרא שבע ומו
שלא הנהג לטוב שם המזכה שלו ופוטרו
היה לחזק את אשתו ..

קל"י"ג דין מאוס שהנאן ש"ל על שמשן ועמ"ס שקר ..

קל"י"ד דין מאוס שהנאן אשת שמשן אכן טוב כשאין
שמשן בעיר ועמ"ס האין ..

קל"י"ה דין ווי שנתאן שקר בשבעה מאוה"ט אי
פ"ק דא"ת דה"ש פ"ק דא"ת או עסקי קהל ..

קל"י"ו דין אשה שנתאן חלומה לקל ע"ה ..

קל"י"ז דין שכן ושל"שי אס"ל שיש איסור לחזק
לכמה ..

10

ל"ב

כי צדקה היא שיהיה חכמו ומהות אחר אפי"טו
להעמיד עיניו על הרשאה בשאין הרשאה
בה כל

ית יהוה יי דין אשה שנאמר בעלה ועלמה
רפ"ו דין אשה שנאמר בעלה והלך אחר זין הדיקים

רפ"ז דין אשת כהן שיטן עליה נפט ביש

רפ"ח דין אשה שנתעלם בעלה

רפ"ט דין אשה שנתעלם בעלה

רפ"י דין אישה אשר אשתה הקוננות שבחון
הקורע לפניהם בפת

רפ"יא דין אישה ויהי ענת והשודרת שלו קורח או
שאר דבר או חשיב קורחין

רפ"יב קשיא על פ"ט ופ"י ענינים

רפ"יג דקדוקי הלשון

רפ"יד דין השבעות נשים על סתומת פיהן ע"י
קום על הסתובה

דין מי שטרוה בשטח חוב חבמו ובכחולין
ועד לו חבמו חלק וזן החוב אי קט אי לא
קט

דין אשה שהסרה מורעא שלא מחלה אצות
עם בעלה זך ומקום אבה

דין השבעות נשים שאין נתיימה הכתובה

דין פירון הכן שאירע בשבת

דין שאירע אדם טרן האילות לבין בעל והר
והמיתר הכהן

דין אקטין הכן לבין אדם יטא ירי כדיון בע

דין מי שנשבע לשנים אי יטלים לפסלו לשמע
חסון ואילך

דין מה שנקלים אוהר פלו תלמיד בשביל
שנאד בשיבתו ואיפשר שהרב שיהיה
היחשים ומה יותב מה שחא שיהיה

דין אדם תלמיד רשאי לחלוק על רבו בשיטתו
ראיות נכחות נקד דעת הדב

קשיח בחדר פיהו ופק לעחובן אהרדי
צורתה של חליצה ..

אם יש סח עמה כזה הוציא להקל בדבר
שהחזיק עליו ונעשה כשיש חזיה להפק

הן אם סתם כמי האשה שלשון בראי ס
ויהיה חסלה

הן אם יסלים כע היישוב לסוף חטיהם ס
ימות השעה שיטמו ר או ה אלוות העני

הן אם שנתק ונב עז סיה חשיב וז
קטל

הן אם יבא סכלות וחור בקלח אחד ע
העליון או העליון או חשיב בריא ..

הן אם יבא לחור ולהתפל היבא דאיכא ס
דבניא לחור וישום לוי שיחבל א
ס היס ..

איה טוב יותר לכתוב קט אט סבם השל
היס סין ול שום וחטכה או אט סבם ול
וחכ' העמוד ס ..

הן אם חשיבין ליה שלא סקדו סו שפער
שוא

הן בעני שקל טעם וחוב וססו ושוב וקע
חס בבשח אחר ..

הן קרוב וסמך וי חשיבין לסתור לה יוא -
ודין א יקרי דילכ היס ששאת ושין או
בעלה ..

הן שני הקראת לשון אשכ ולשון כהו
נשנה קנה היק סתם קט ..

הן וקצת וידנה שלשו תקנת ואחרי אים
חטם לקט עליהם ..

הן הרב שני על התלמיד לקים תקנת
תקנתו והתלמוד חזר א יכשע ל לקייחם ..

הן הרב שונה לומר על הבעה שיקבל
תקנתו וכל בנות ..

הן האורשה שקל כחם על השלח שיבא
בעדו לחקם סלו לרן והשלח טוש
רסכט הוא לו ..

כ"ה דין הרב שחנה לעשות דעת אנשיה "

כ"ו דין איש שיש לו אשה וישוורת וזנה איש
אחרת "

כ"ז דין מי שקרא לחבו סוחרות "

כ"ח שא לא לפסול שום בר לסדר "

כ"ט דין הרס סוטה א. נפיק כ' חוב "

ל"א דין אשה הטפלה במקדון אחרות
בעלה "

ל"ב דין אם יבם ויבמה שבאו לחלוק נכסיו

ל"ג דין אם שתפס נכסו היתר במ ואיט חנה
ליתנם וטוען שהוא קדמ אונאי ידמן "

ל"ד נכסים הנותנים על התורה אקטע

ל"ה לוחי הים זמן
חוב בים "

ל"ו דין חוקת לאי אחין עם בחולן "

ל"ז דין המבדל על אור חטרו במסירה "

ל"ח דין מי ששלמה את חובות חולו איך מתכן כגו "

ל"ט דין נפיק הנותנים על הכתובה אקטע לאתי הים
זמן חוק בים "

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

27

26

29

28

31

30

33

32

35

34

37

36

39

38

41

40

43

42

45

44

47

46

49

48

47

50

13

50

55

57

54

56

59

58

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, likely a historical or religious text. The text is arranged in several paragraphs across the page.]

85

84

87

86

91

90

93

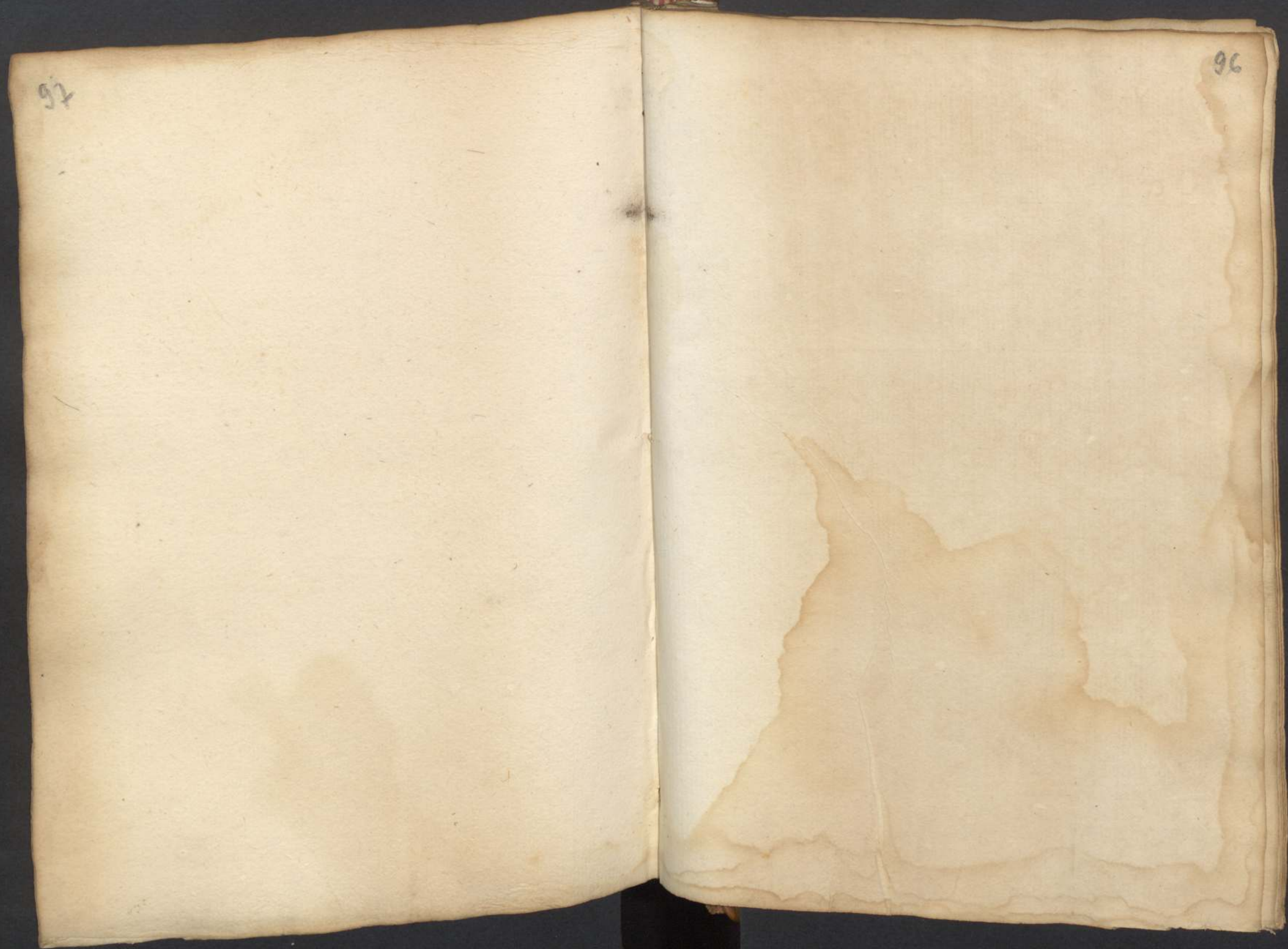
94

95

94

97

96

99

98

101

100

103

102

105

104

עוד אחיני שלי דרעפה אכניל דהא כחדי

ארם אסופין האן מלום דדמי קלמ לעשר דהא
 לא חתובין בעיב כו נאם לעי דפליטמ דאם
 נזיר דכין דחלבע האן עלין עפ איתין לחיור
 דלעב אכניל כד לחיור כן עלמ רבז לעב עלין
 חלעמור לעב אכניל חכמות חכמות דהלמ לאו
 דמי לאכלא חכמ ווא כרי לחיור עליו אכניל
 דהא דמי לחיור חכמות רלע אחר חתובין כ
 וי כמ סכמות חכמות כון עלין דמי לחיור
 סכמות כן ככמות חין חכמ עליו וואלף חכמ סכמות
 ככמות חילך לחמ לחמ עפם זה ככמות
 לחיור חין ככמות חילך חילך לחיור חכמות
 חמ כן כון דחילע ונחוד כו דעשה אכמות
 חכמות או דחילע כו לעי חמ נאם דפליטמ
 חילך לחמ חילך לחיור דעפי חילע עפ
 אכמות חכמות חחז דכמות חחז כון
 כן עלין חילע חין כן ככמות דעלמ דאכמות
 לחיור דעפי חילע נזיר אכמות לחיור חמ
 עלמ יבא לחיור אכמות חמ חחז חחז
 עלמ חחז עליו חילע חין כן ככמות חילע

[Faint, illegible text in a Gothic script, likely a list or account. The text is mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side.]

109

118

131

130

133

132

135

134

137

136

139

138

141

140

143

142

145

144

145

146

149

148

157

158

153

152

155

154

157

158

159

157

161

160

163

162

ונחמה דהתם הוא דהתע לא קטן כון דכחו לקטת
 וקוח לעק גב חלכחן דתלין ולחוחא בסוף פיר
 האלה לנפלו צפ אורח לחטת וילך פה גו ולא
 תקע הוא לחת לאלים יום דהא ויקח פסיד
 מהרם ומג דהוא הדין דבב זה לבולסין ותרע
 ופ וילמע דבב עיני ע תני. קאור ולא כז
 קטן ואפילו התם על דכז דל. ועוד לבדי
 כז מהרם עליו כאלוב וייתב לה כחוח
 בצק קחא דבבא כמזא וזל ולשאלת ער
 יחלי הקל לזו ולטרט ולטיל חס על שיה
 ליחא קרקע יחו על שיה לילתא היעל ט ער
 וכה דחור וטו כע העיר אבסיע על קילת הייח
 על קילת לטע ככר ט אושין עזין באים לתין
 דקע חועל טלם כהעט טבחי דאח לקחיה
 דוכא דחמך כהדי חודי חועל טלן וקיל דנקיחו
 דחכים ח"ע דביטורא צלוחא קא חתמ ט
 פא ודא. חגע כהדיא העא דקא ליתב אהדי
 כחירי דחוכו דחמך לאה כחו לאה חירי
 דקע צח וחקע כהדיא דפיק הפועלים חתב
 לחוד חמך ליתר כחוחי לטכ זכ כהדיא העא

ש

ח
 ח
 ח

דפיק עליו לוח דחיעל חוחוחא הנה צח וחקע
 וחלעכז נפליה על מהרם. הנו חן כהדיא
 למהרם חפיל הדיא דפיק קעל כמזא דחלמ.
 בחחירי כז חן הדיא דפיק קחוח דבבא כמזא
 דחלמין כע הער כז חחוחיח כחלמך קטן
 וחלום טעמך דבהדיא העא דקא ליתב אהדי
 זכ וחלום דחוכא חחמך לאה כחו לאה וחחמך
 לטן חמך כחו חכמך לכן ודחיה כחוחה היא לעין
 לחמך שחחין עליו לבדי כחחוחיח דחלמין
 כע הער דפיק קעל כמזא כן היא לעינה
 דבבספיל דפיק קחמך דבבא כמזא וזל וחלמין
 כע הער לחמך על חחוחיח וכל השערים
 ועל לכר הפועלים ויחלום לעלות קילת וחלמין
 כע הער לחוד לאה חוכא חל חלמין חמך
 כן וכן זכ וחלמין לעלות קילת וחלמין
 הלחכים חלכעיס לחוד לא חקח לוכא לעין
 קח טלם לחמך כז לחמך כמחחויים כז
 וחלמין בחחירי לחוד לאה חחחוחיח חחוח
 קעח ח חחוח חחח חחח בחוסיא כז חלמ
 בחוסיא כז חמך חור חע ח חח חחח חחח

דפיק דכז
 ודכ חחח
 בחחחחח

1

וכן שמשך או ורשון הספעת וזו על התעפפות
 לבוא הגלות בברק העל במא ופקן רבבא
 במא אלא למיךא דמסיע על קלמ ילם
 ורשון לעלות קלמ ויהא ביא ויכלי קוס חאחר
 דרשון רבך תעפפת כלשון כשהעיד וט ון
 סיפא חכיל לב מהים באקטן אלא ספרא בלמא
 הכי שיי צין לומר על דמיעתא קרתע התם
 רשון המורים והלבעים לו לא קטן היידי
 דוויא דרשון וסיפא חכיל כב קתע דרשון
 המורים והלבעים לומר סאקן ליבא בליד
 נביה בולע לותמן ונתקומו הדברים במצוא
 בעלמא לא לום קטן בהמא הנא קתע לית
 מהרי ג' ס' כרפי מהים ג' הלם וסיפא ביו
 לבת מהדכי בברק העל במא ג' סיפא
 דרשון המורים וברק קתע רבבא במא
 ג' הלם דרשון כע בעי היי לן כבדא דעל
 סכורא ליה אהרם הנעל אוועת ימים אלתמן
 באוועת ברעא בעלמא כל לום קטן הכוונתי
 לא שנא דתח ל' לבעים ומהים באוועת ויה
 לי תפאים כלכי רפואות " ועוד נראה אביא

למא

דויה דק רבבא תמ כפי סכורא ליה ויהא לבת
 בשלובה ווייתו לה הודוכי פיק העל במא
 וזל ויה שמוך דמוך סחכה לתן לת הלם
 אחריים מעמ והלא ולשון העבד הדין עמ
 למשן אמ הוא מילוב דהא דאור רשון כע
 בעיך להסיע על קילמ הם דרשון כע בעיך
 להפסיק ולהסיע חיון על הקלב לקלב ותמן
 בניהם אדעת סלן ויהא למשון חכ עיר ב
 הע תכי טכתי לעבט וחוזר בהאחר ויהא
 וליכא קטן וסיו רלם הוא צין חכ עיר
 והכ דפול כמספת עליו ליהא ולשון או
 לתמן יתן כ וק אכל הפקיע חיון לאוועת
 בעלמא חסור על היי לן לרבע תמ פי העספתן
 לא קטן כרפי מהים ווייתו במא דווי ליהא
 ולשון או לתמן יתן כ וק וין כבא בצופה סוכה
 היא לבא דרשון המורים והלבעים וכו' ^{וכי היכי דהכ}
 לא לא קטן אלא ככרים בעלמא כ.טא דהא ^{כלוע שירי}
 הדין הדיא דרשון המורים והלבעים ג' ^{וכו' חפרט}
 למע מינה דסכורא ליה אהיך תמ חכ דכסמיהם
 והלבעים ^{ועתים} אלתמן כל לום קטן ויה
 ועוד תדע דק הוא להי אין לן טעם לומר

למא

דניח דב שבתהו הער התקין וקתיהו העשי
 קיים זה הוא הלוי דהו שם הכ עיר של
 היה בפסח כחלוע התקין בדין ולי
 נחיה ידו כהגלם סעודא זיה ליה פלוגת
 שבת להעמקת ויעלה וסעודא נחיה קצו תני
 טבחי ודקאה ועל כהפכו תני עבדי עמנו
 וחזר ב דאמר ט הלוע לאו ב וואלקים
 העק כלו קין ותיק כדבי ההלם וללא כדב
 הללכו כדפי אל וקיסת דאופס יתכן
 פי הללכו למה העק כדפי כה דרעס ונחיה
 לע דק סעודא זיה דעם חלה דהיכא של
 אוועם העיר הסעודא להלעק להסעודא
 קיימת כלו קין ותיק אחר ההלם יסל לחזק
 ב שלו הרעס יפה כדפי הללכו דעכ זה
 סלד רעק חלה על אדך הפוסקים אלא כלע
 לולסן כאלו ותיק הסעודא ב האוועת
 של אותם העיר אל היכא של כה האוועת
 התק להלעק באוועת חודה הוא דרלעין
 הם ותיק קיים להסעודא הרעס דרע
 דרע ויעם אל עמבליה לול וקת אחרו ליה

דביהם

2

דביהם קייסן כדפי לולין היו בפסחא ונחיה
 אחר ולי יול אחר ההלם לחזר ב ואלכוס חלה
 באחר אלול ותיק דק הוא דרעס חלה חודה
 דרעס של כה האוועת לכאורה העיר הסעודא
 ותו לרעובוס קייסן חלה חודה ותיק דרעס
 חלה תחיה הוא לולין אופס דרעס חיה קתע
 רלעין הלעקין והלעקם ב הוא דרעס דרעס חלה
 ועל זה דקת בפסחא ב הלעקין
 והלעקם של אותם העיר ותיק קין הרעס חיה
 דרעס קתע רלעין כה העיר להמער על החיה
 על הלעקין וכו וכדפי הללכו זה קין ולי
 דבא חודה דרעס חלה לפי הנחיה לע ותיק
 הוא חיה כל קין ותיק יתעק כחלוע הסעודא
 חכה עיע חולה הארעס הכאיים על החותמות
 דב כדפי הוא לפי הנחיה לע חיה אחר ההלם
 יסל לחזר ב חלה להיה של ב אם דרעס
 כאלו כלו חיה חסה ולעק ב לן וקל סלד
 עקלח קלה חיה ככה לטעם ותיק חולה
 הסעודא כדפי ב לא יקת אחר חלה יקל חלה
 כה ועוד נחיה לע כלו חיה חיה חלה
 ודאחר להרעס חוכמים להרעיליה היה חלה

כמו תעני הא לא בבלה לתעני וקוויחו לן סג
חזיר דבצ תעני כפול ואפילו לטון דזוהר
לא כע דבז דזוהר תעני כפול אל תקום עכ
כעניס ולפעול חזר הוא דבז דזוהר כע
תעני כפול כחוכה כפול סגך דכריום זמין
ק כולק לם הלמוד חכב האלע ולפעול
מי תעני אוליבו דבז יהוא . הוי לך לב
לע תעני להתע על כחילוע העל תעני
דיום לא קן והלמע דין עכ ואפילו התע
בלין אמנתו ואפילו לטון דזוהר אמנתו
קעא כט מי תעני דזוהר כפול חכב וכו
כעני לטעין דהלמע דין עכ להו עלן
סוד החכמים לתען עמם אלום סוף
להו עתיד להיווה דם בלומין וכליל
לו לם כופוים ונפירלם להעלה .
ואין לומר דאע"פ דהלמע דין עכ אפילו
בלין אמנתו אל תקום אל הלמע דבז
לא כע לעולם דבז עכ וזע לא כע לעולם
האמנתו כיו לכתב דבז דזוהר כפול
וחיית לה החוכב סוף דבז דזוהר לט
כפול התוספות

ואחרכ

Faint, illegible handwriting on page 195, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible handwriting on page 194, possibly bleed-through from the reverse side.

הנני אלא ככניו אל וילקח ממלה לעלבי איתנו
 ומעקיה לעלבי אנכרי נכר דהתם עלו להם טובה
 נע העק לעקיה בשכיל השבע יתנו נח כמן אמלה כלכלו הלבע ע היה מוסר
 כידו אכודג ומלמא אמ כלטול קלמ טובה בעון ויון
 חליכ לעע אונם אמ ס אואוי חלה לעע כל
 עקר הוא היה סח מחמת ארדין איתנו הולמ
 אלאו ונתן לו כמ וכל לחלפ טפי אלבע אונם אמ
 תליכ תקלל לעעל אואוי חלה לעע דתקיה
 הוא התם וואי אונם ומוכ דמי ל פל הוא אלא
 אמ ס טעמ אחריתא הוא לא קלה חיידי דאורי
 מלום דכח אונם חכור כל ספק אהיה פל
 חלה דלבע מלום דאג אונם ויו וחק
 כפיהא דסיקריקון טאיתא כמלכיה לעל ואל
 תקלה אואוי לא תקל מביס לעלי חציה
 חעיל דסיקריקון ולא הוי אונם חכור הוא הוי
 ככ ולכ מלכ וניי התם בעון אוחי אל צע
 צקה דהוי האונם חכור לעלי אהיה כמלמ
 דחיתין היה ככ טעמ וקל צפ דכפ לעים
 לול מביס דמלום דכפ כלט אוחי לואחואל
 לעקוב דיתכ כל לא יהיה קל אלא אמ ס ואוח
 לעים אהי הנל חת אנה לואו מילמ היא
 טעמ ואת אנה דואי אמ חמט איהיה ולא
 נקל אלא אכ יאוחו לעים ככע לעלי לקח

וילמ

ולקח הזה באת לורי ככ העק אמ כיון דכמ הנל
 או חמת הדי אע דכילינכו כמ הכי ככור אחר
 לא סתוית מלום הכי או דכמ לעל רכיה קואי אלמ
 ככר ואל או אלה כי יהיה בער כלום וכו ועכ דל
 התם בער לא כל אחר ואחר וסן מיל ואלה כויעל
 וצד כמלכו אמרל כל אחד ואחר אע דכמלמ
 אחד כמי בעון ויון אל אי כמ כמילא כל
 או וכילינכו ככור אחר כמ לפאור לעל לקי
 הוי דייקט דדוקא ע לואוחו לעים ולא הוי
 דמי כל לפאור דמי יאליה וכו נח דכילינכו
 ואוחו קל וכפרק אוחי ואת כמ חזוית לפאוריה
 לוד ולא לא תלמח וכפרק הלואו חזוית לה וי
 הלואו ולכר או חתי וכל דלבעות ולכר ולמ
 דמי כלאו לא כילינכו ככור אחר ולא תלמח על
 הלוחט לא ולא אלו ולא מלום הכי פליג דמי
 לא תחול כלור אוחו אמ כל היכא דכילינכו
 ככור אחר כמון דייק וואי דייקט ע לעיל לעי
 וכו חוכ כפרק ס סור וחורה כמ היה אכין
 דלכ ואוחי איכה דלכ אוחו ולא אכא אית נעלה
 ס סור וחורה היה אכין חב או דמי או אוק
 או חל כל ודיק עלי ככ אוחו דמיס ככר
 כל אמ לא כייק חיי אהילא דבעי אכין ואוח
 אוחו ולא ככר יוכי אעכ הייט מלום דכמ

כתיבתו לאביו ואחו כדכר אחר ותפלו בו והולכין
 ואחריו וכן פירק מי שמת דתעא רב אורח מחכה
 להורן ומחכה לבנו מלום רכוב ותיבה להורן
 ולבנו ומלכיהו וילין מינה בתם לעוואת ולטענת
 ולכא חזון דמסיך אנדענה ליתפלג להורן או
 לבנו ואפילו ויה יועת ויפסו כן צול ואעל
 מלחי להאודר הנה כבי יועת דכא סכ
 טומה פירק הלואו ואכי סכ יאליה אלא הייט
 עעמא מלום רכבילתו כדכר דאבולו כקום
 קול ומל חקום ילין מינה בתם לעוואת ולטענת
 מלום רכבירבו או לייך לתייר או אנה או לה
 ולא ילין מינה אלא דמחייק מחכה לה ומחכה
 לה כלה קאור פני הליל. ליל מהרם דלט
 מלול מינה ונה אסת דבין ליל מלום
 דל הלכות נכתבן עלון פלוג וכן קלו
 עליהם כחם והחטאות כן לו עלון הנעביק
 קלו וקלם איה אל הפחות לייך אנה פון
 ול הדבים ריעל קלט עליה כחם סו למט
 לטו קלו צול אכך הוה קיימי החטאות
 לפיר נראה רחמי נצא חני (מלוי בהאי תבין
 ויל אורח דאיע לתיא כבי ^{היה} כעבה וחתה
 סתי אהדי רכבבה מלע כאלו אחרים מעיר

די למעין
 חטאות עלן
 קלו

עליהם

עליהם לק נקלח וקלו עליהם ונתחמה הן עלון
 חתונה כאלו מעירין על עלון ואין אכא דאיה
 הא איתיע ככך דהא דתת כחוסט לבעות
 הא ככונטל וכפירק הלוח מינה או הדייניק
 חותמים אמה או בעים ומפירק תלמודא סכ
 קאור לא לנא סל עלון דייני וחטוי עים או
 לנא סל עלון עים וחטוי עלון דיינים כלל אפי
 דל. סל עלון דיינים כן דתת כחוסט כה
 דייני הייני וחטוי עים אפי פלוג ער כעוב
 עלון עים דתת דוכו כחטוי דהו באנפצו
 וחטוי דיינים אפי פלוג דין דתת (מי כעבא
 וחטוי מחילי אהדי ואפילו כלי או דמי
 כל דתת אל חקום כפי האעלה או מחילי
 אהדי רבן כן וכן כן מעיר לפלוג דהסר
 לטחוטו אלו הדייני אלא לבלען חלמט דה
 לין כן כעין דין דכפי האעלה מחילי
 אהדי דהא סל מעירין כוכחילוט לעל וללס
 אפי סל דחילי כעין אהי סל עלון דייני
 וחטוי עים להדיינים מוכרים לטו אהדי
 מוכרין לטו דתת או סתי אהדי כהדי
 כחטוי דתת ואהבה קלט דאיה חלס
 דכעין דין או איתפלג מלוא מחילי כח
 עלון עים דתת כה דייני או ^{היה} אה
 פלוג וסר אפי לטחוטו וחטוי דיינים וסר

בלשונם של המלכות דמיכא ויהיה שמו
 ויהיה כמפא עבא לא קלה בעלמא הויה
 היכא דלתג ויהי תקל איל או אלה אחרת
 אל דהזיקה ויהי כפיהל לא תקלי מסך
 החתן הוא חג חכה אחר טלי הוא ואתלין
 במסופא אלא לבערמ היה ליכר ויהיה חק
 כן תהא הכעלה נלואל אמ היא אוחת
 בצג הגה ויחלול דמי הע הע לבער
 לקבל הקיעל בעלמא כסלם יהיה ויהי הוא
 כהיה פק האו מסכא ע אחר ח
 והיה אפילו בקדולין ויהי בלן כהלל
 סלועת

ועל דב זכרית הכעלה חקיסוס חוקיסוס
 לערבב בב ידעל אולת גלובת דבמ לעל
 כדולין פק יהיה אלה בעל אלה
 כן תלעב סאין חוקין ויהי חוק חוקיסוס
 איל לל וקל חוקין איל חוקיסוס
 כעב יהיה על פי סל דין אל חוקיסוס
 חק דעל כל חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 איל חקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס

חקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס

פק כלל זלון דאפילו כלל כלילה עומתן עמ נפול
 הייה חוקיסוס דאפילו הוא חוקיסוס הוא חוקיסוס
 באי חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס

חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס

חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס
 חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס חוקיסוס

להחיל על כל שנתו ודקדקו בזה אך לא
חיובים או כתב דק בריה יפה לקורין ודק
ופון דאי אכל לילה כולו הא אין להחיל
עליה כותב ובענין אחר להחיל כן

וכאשר רש"י עבדו חזק לעיני וכוונתו קורין
הלא חייב סוף הינה כבד הודעת כזה הולשב
במחיל ספרי וישנה קלם לאורך סוף הינה
אפי אורך הוויס ודמי הפאה ראיה מאליה
במחיל כנסת כל זה האין ופון או בהיסול
אע"פ ה"ש לא יתלו תפלות עובדות
לעז קורין חזק והתפלות סוף עיי דק
דמפלה קילן איתכבד תרי קול דסתי אהרן
לפי דעת כזה צואה לקילן כעין זה ואין
לחיות כענין כעין זה ואפילו הם התפלה
ועתה אם אמת כחל כלאר מיל דלמאן או
יפול מן הכבד

ואם יל אור תמיך בשם ו' לחרות כלהת
כבד נראה דאין אור תמיך הואיל וכוונת
יסר נפש לחובה כולו ודאי דאין מילתא
ומועד ר"ל הוא ודאיה מעב כסר דאין
אור אחר חלום לחיות כסחים אע"פ דאין
כסחי אלו אור חלום דאור ד עתה דהב"ה איתקן לענין
ברוה"מ אפ"ל כן ה' יתן

החלום אע"פ חזק הפנסות קורין דלה כד
לחלו אור ודאי כסח חסיה "ו"ו וכו'

על החלום אע"פ כבדת הכנסת אור כסח
וחזי דאין חסיה הפנסות כבדת הכנסת
דע כדעתם לפרק אה"כ ואין מילתא
ל"ל כדכתיב אור מחיה כבדת הכנסת
לא כדכתיב חילא אלא אורן כבדת הכנסת
לא קל או חילא דאין חזי הקול על היה
קל אורן אע"פ כנסת לא קל או חילא
ואו אור תמיך חזקו לעבד נראה אור
היסול דאין חזקו נחול אור כבדת הכנסת
או ענין ווא לקיט חזי ככל החיל
אין סבא אור דמפלה חלום חזקו
אור חילא לכבדת אור וכל סוף כיווין
לכנסת דקורין אע"פ שזכר חזקו
האור אור חזקו חזקו חזקו חזקו
כבדת חזקו חזקו חזקו חזקו

האור דחזקו חזקו חזקו חזקו חזקו
דכתיב חזקו חזקו חזקו חזקו חזקו
חזקו חזקו חזקו חזקו חזקו

ויהי כש אומדעם והעבד לה כל הלל ויהי
 דתי של קין חין נראה לו כל דבאי כבבה הספ
 בעלמא הוא דמגין מועבן הוא ואפילו מס
 אה נראה כמנפ סבוי פלגים כמאמא כבדיא
 כאלוי כמסכא מסא ומחייבא דאיה ושלמו
 אדמא דפיק זה כוונת אמר מן באוי תבבא חילב
 פאמא חמא חק בעתוים ובה קעב אומי
 כמעלה בורין אן כיון דאיכא מן הכוונת
 או מן החיוסא אלא לפקאוי אפי עלה
 פסק לה אעב כבמבבא יתו מן המנפ
 מבלא חין אה אלתאוי ולא מעלה בורין
 כל ומעם של אומדעם דבא לפעמא חיה
 יום אעב אה של מאמא חל חקם לא קעב
 האלה כל ולא נבבא כנה להכניסה לקימ אה
 זלילת ודא עלה כבלד ואפילו אמר היו עומ
 לפעם מעידם שאור הבצל סחוק לחיה
 והנה בעתם לעד קיים אלתא לפעמא
 של מאמא כבמבבא חל חקם לא קעב
 ונפס האלה כנה באיל ולא דונה אה לפע
 אה סאלו הכניסה דבורים כעלמא לא קעב
 ולא חקן ולא דמו כל לפקאוי דמיעד קעב
 אה לראה בקעע לפקאוי

בבועמא

בביתא דהתם חפצ עזות למעין כבדיקו
 דאורייתא איה דאיתרע דוכא קעב מלוק
 דאחורא דעלוי חילוש דמבבא עלמא יליל
 דעזוי ומעלה בורין דבוי כוונת אמר אכל פון
 כעון חין בלמא יתו חמא חילב חמא
 מן לבבבא כוונת אה מוכיחן אלא לפעמא
 מן לבבבא כוונת אה מוכיחן אלא לפעמא
 והוא לא חפצ חידו דבאי כבבא אומי לע עימ
 החתומים קל דמ מן קעב ואוי קעב ומה
 לאו כלום היא דקעב כנה ויהי אעבבא עומד
 ודוקא אעבבא דבבא חקן קעב כוי לחמא
 ומהמבבא לאו חילוש היא דבא דקעב לאו אפי
 עומד חיה כקעב מן האמבא לונה אכל קעב
 כקעב למימ אלא לחמא כעב ופמבבא
 כוי לפעמא כעב חילוש דלאו חילוש חיה
 אלא אמר מן בעתם כלום אילן לאו חפ
 דבבא יל לחוק בבבא אומדעם דוכא לחמא
 כל באי חילוש אפוקי חמון חמקת חילוש
 אמה אכוב כוונת חילוש חילוש על האמבא
 לפעמא חילוש חילוש חילוש חילוש חילוש

ה' שלח
ג' וידע

ההגירה תרה לשלח לאותן ימים היה עובר
אפע עורו כי אפילו שולח וצו ארבי רבי שלח
כי חיותו דכע עו חזקתו על הכלל ונא
הוא קימא ון כרבי שלח ונא דלחזקתו
דלכא מלחא נאטו כע עו ונא לא עין כר
אנא חיותו ונא חזקתו ונא חזקתו
כחזקתו דכע עו חזקתו על חזקתו חזקתו
כחזקתו חזקתו על חזקתו חזקתו חזקתו
על חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
(אם קרן חזקתו חזקתו)

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו חזקתו

ח

ח

דע כי המעשים יעו ואלו כי כרן סדוק
אנא כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
ואנא כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
דכרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
דכרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
אם כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
אנא כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן

כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן
כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן כרן

ח

עסקיך ואמיתך נתי פירק למען ע' לויים דארי
 כב יוסי הוזה ליםתם תיקולות יטול אטלתי
 אלתא תצוק איה דאסור העוס זעז בעל חיים
 ואמיתך נתי פירק און דהלך אחו איה אן זמין
 ויהו אסוס סכא חלוע הלשן להפחית קבע
 אלתא תול לוח העוס זעז בעל חיים ווא חליבט
 מהא דאמיתך פירק קרא דחולן מהא דרב פנחס
 בן יאיר ענין אן איכא זעז בעל חיים דהתם
 אן קעז אלתאילן וליפת אואכד לא יצקו אהטו
 היצקא אן לפוחא ס' בן דוסלעא רביע הקול
 אן מה דעל ארץ כות כות כדעא ליהי פירק
 קרא דכבא זמא חטן לא יזא ארס ס' ס'
 למחור לוחי אן תלים דחיס כבוק אלא ד' פנחס
 בן יאיר חטן כוס חסוחת הוב קרד וחטן בן
 דחיות הוב נכא קט דליכא איסור בב' אלא
 ה' העולם נצרות ונעצ' ואכלי הטעם פ' לאיט
 דע' העולם חרות אכדיות עז הכרות לישות
 דלוח קלע על ע' כב כדאלפין פירק הטעם
 ד' רבנן הקול כהמא עלא דל' אלתא
 ככש' ד' און זיל אן נ' און אע' דהיי'ר
 ויהו הו' אלתא העל אכילת אפילו כ' נע'
 אן יסורין על כה און בן ה' אן אלתא בן

בכפ'ק

וזקק עולת והתנדב לבנו לחזיר כעל ועל אונת
 בעל זרחה וזמה הנקרת אצל דעת הקשרה ע
 כי לא אכל להליב את פתך ואולם כי ספר רמות
 לרוב הרבים ^{ויסודם} וזקק גם זאת באה אה
 אחריו כצורה וזמר כרה ואור ס הנראה לענות
 דעת האחר שללאת או ולהתפ ערו סיה יחסי
 בלתי לט ^ל חן שותק או לען על החוס ואפילו
 יתבר למה זה קדם האירוסין סאלו יפה הכא
 הראה חרבי הרחם לו למה וזל בא על אילת
 ולבה כזה יחסי וטען לחוס זה לענאה או ער
 עתה אפילו היה כעק הקאוסים כקד הילך אין ל
 לוחען או חזקה אין אדם למה כבוס אלא אמן
 כקדו יפה והקרת לידו ולבה ע"ל ופליטא
 דחוקאוד דאין לוחען או חטעס דאין אדם למה
 כבוס ס' ולא הנכדו לעס דחוקת ה"ץ דאפילו
 דלכא חוקת ה"ץ טען להכנא הכל דאיה לער
 ולא נמאסה היוכה חוחין הללו אפילו הכי אין
 לוחען או כדמקול טענא לחוקת למה ולבה
 ועד דאי דוקא כלא ^{הכנא} הכנא ערם לער
 ולא נמאסה היוכה ס' ונלמע חוקת ה"ץ
 דחסייע למה אמן ס' חוט כבא רלעו חיה למה
 ע"ל היוכה חוחין למה ע"ל לחזר אחי החיחוסין אמן

ל, ל
נחמן

נחמן אחי לענפס אפיה הכל על הכל אכנא רמיה
 ס' ואחאי חזר ולענ הק כבא דכא על אולע ולבה
 ערו ס' אלא ודאי כליטא דהק תרי כב רבי חיל ס
 נבא ס' דכנא דכילא דקארה אם נחמנו כה אחר
 לענפסה אמת הכל הייט כלענפסה לחוכה ולא
 נעלה אפ"ל דה כלוא איכא סהדי לא נעלה
 להכל נאין אונת או נעלה ס' לחותן נאין דחוקי
 אנפסיה לרבי מאיר או ס' נאן דליכא ער יחוד לרבי
 יוסי כמיתא כנצחות פק ב"ל ואילום הכי קאחר
 דעלכל להכנא רמיה לער לוא נמאסה היוכה
 בחוחין ס' וכנא ט"ל ליה דהא לא אוליא חוקה
 דאין אדם למה כבוס ס' טון דענין לא פא
 עליה ואדרבה איכא חוקה דאין אדם חתמיס
 כוחין כנע אומה חוקה ואוקים חוחנא בחוקת
 חיה דכלמא איכא ללא הכנא הכל עדים לער
 לוא נמאסה היוכה ס' הרי חוקת ה"ץ חסייע
 למה ואיכא לחיוד טון נחמנו טון היו ובויהכא
 כחוקס חרבי כמיתא כקד האריב ואילום הכי
 חמאנא אכל היכא דהכנא הכל רע ללא
 נמאסה היוכה ועל ליתא דחסייע למה אלא
 חוקה לוחין למה כבוס וט"ל אז איכא לחיוד
 אדרבה אין אדם חתמיס כוחין כ"ל דהא לא

שרדקת (לענא דתנא תנא סבא ותרנא דהיינן מילום
 ללא נארה דהיינן טעמא מילום חזקה דאין אדם
 סותה צד בבוס כו וכדפי לעיל אס מן כי הוה
 בעי ותיזר ותנא תנא סבא דהיינן סבא בבית חזקה
 אמה וקלה אמאי קרן לילנא דסבא דוראנא לומר
 דעקר הצימיה דהוב מיית אהילא דעורה בבית
 אמה דהיינן חכמה לחופה ולא נפלה ועדיין
 היא בבית אמה דהיינן סבא אמל ובה דייק
 ולענא דעורה בבית אמה דלא קתב והיא בבית
 אמה דמילא אע"פ שכבר נשאית לו עורה היא
 בבית אמה ואפילו הכי על האב להבא ראיה ללא
 אולתן במזל ולוט כדו לפי ז"ל והת' ולאו
 הפוסקים בכאן אתריהם דאפי' דלפי האמת
 על בעל הפרה להבא ראיה כדאיתא התם
 שהרי גם לא תל העין בבית אלא בזלות וחקוקות
 כדו לפי ז"ל בגי' דהיינן דהיינן דהיינן הוה
 בבית הגבול ואפילו הוא דו בבית חזק אב
 כד אופס ונפס חלה ודאזר ונפס זכיה גם
 תלו העין בבית חלה ופי' שטר גמול לפי
 דבי רבנא חלה מילום הכי קאזר ותנא תנא
 סבא למפיקי מהאי סבא חכמה לומר ולאו
 נפס דכפופים דאי לא הוה אורא אלא על בעל החזק

חזקה
 אבא

להבא ראיה כי ותנא תנא עורה בבית אמה על האב
 כי אז חזקת אחריו דלא רוח דת דהתם דין הוא
 לעיל האב להבא ראיה מילום דהוה כולות אב
 הכי הספק עלב בזלות בעל הפרה כדו לפי ז"ל מילום
 הכי קאזר ותנא תנא סבא סוחר דלהכי קתב ותנא
 תנא סבא סוחר דלהכי קתב ועורה בבית אמה ולא
 קתב והא בבית אמה למפיקי מהאי סבא דז"ל
 ולא למפיקי מהאי דהוה אחריות בעל אמה
 נפסה לחופה וברי הוא היא אמת אל דב אפילו
 הכי על האב להבא ראיה ונא דהין הכי על בעל
 החזק להבא ראיה ואע"פ לעיל הספק בזלות
 בעל הפרה ומילום הכי קאזר ותנא תנא סבא סוחר
 למפיקי מהאי זכ"ל ונחזיר ארביין אחר להוכיח
 חזקי רבנא חלה דהיינן חכמה לחופה ונפלה
 דת לא חלה על אע"פ כדו חזקין ואפי' חוס למת
 כמות חלה ואפילו כן הקדומים ולא חזקת לוס
 שסך ליהודק עליו ואדרבה בעל הוה אפי' היעז
 אה הבא את רבין אפסך הלב לי לוס חזק פלגא
 אפליגא לעל רב רבנא חלה יל לסחוק ואחריו
 עלק אסוס פי הכל בעעט חוס אחר ללכת
 עורה סבא יתיס אחר בחופ דפליגא דהיינן נפס
 אור בעל סאור ביומם דפי' חלקן חזקין לא
 חזקי חיעט חכמה כדאית ברדי' בכתובות פי' בית
 למאי ונכח התם דסחוקין על סבא זו אפילו
 להזאת תנא דהיינן חזק כדכתיב ולא עזר הוא אפילו
 במזל חלקן יומין לא

לענין דלא ליתיה אהניע כמחד לשמו כלל ואלה
 כלמה יל אע לכתוב כלם האתפוסים ונתב סוף הענינים
 דפירוסוס הניס לא אעלה ולא חוויי כזן למה רבע
 תם ועל לכות דמחיותם של אעניס אית חכ ועוד
 תע עס הוא להו הליב רבע יתק כז אברהם
 וחבוא האורכי פק דמחז דצין וזו וזה לקוין
 כזויל אע קוואין ביווייל עמא בעיע דכון
 מחתק וקוס דיינת האל וקוס בעכעמך חוכת
 כ ע וזה על פכ ייך ואת עתכן על עכ קייכ
 כון אען שום אוחט שלטן לע ע שום הייך סון
 הקוין וכו וק עכ לטען לכתכן לע כלל ויודק כ
 לשום אחר לע ע ע שלטעמ אוחרים אוחת
 אפעמים עכו דכבא " הו יך לעל הספן כלם
 בעיר וכלם געבר חתך חתך האלון ולא גביע אמת
 לען האלון כל כחד חתך ועל לא הגעת כל ונת
 דכ ידוע הוא שלטן האלון חסכים אוחת חתך
 החוקות ואכילת הכ לא הל אכתא חתך וזה כל
 כוכי לעל קי העעס וכרבת ר"א אס תאמך
 שלטן האלון לא עכבי ע ולא עכבי ע כ של
 ליקלה אפי רעך להיך או לעמ ע זכ ולתפוס
 או לען האלון להיך כרבת וזל אס אע אמת
 של לען חתך אוחת נקראו לו אען אוב סון

על

עכ"ל ועד להיך אמון הייך אלוהו ארכונ אכעכוכ וזל
 ועוד ככ ככתא סוף ולא ככ דחיקי סוף וזל ועוד
 יל של אחר כו והליב רבע אכעכוכ וזל ועל בעיר
 ועל הייך עיל להם לע שחוח אינה חתן לכתכן
 כלל תכח כל דכון דחיקין עס לעמ כזו לעמ
 לעלרכל עכ ולא הכיע כלל חכד לען האלון כחוח
 חתם וחסתמא חתם הייך דאוי אלוך אכתן או סה
 לען חתם וזל לען כסול דיעב חתכ חת
 חקוס אמתמא הייך חכל לעכתיבה יל לעלך
 אחר לען האלון חת כ הייך עיל לעלך אחר
 אחר הכתא דאיה חתכמא חתן כלל בעיר הכי
 דחוקים כזמא לאיסוד כ אף אס יביה ככ
 או ידעתי חת לעלך לעיבה ע חתם לען האלון
 דתם לו שחוח עכוא חת עכ קדאו אוחת רזל וקין
 על ע דלמח אקוחוס הדעו רזל אקחמב חת
 חת יפה כרבת חת חקוס אככ דלע לחת יל
 או ע לען רזל ופון אוחת דאיה חת חת יפה
 ככ רכיע עק אכעכוכ אכעכוכ אעלה " ועל
 הסופר שחוח חת אלה אין קבדא כלל אלה יפה
 הכתא כאיה דאין חת עכ עכ יסל לכוכ
 ועד חת לען ככ שום עכ עכ אכעכוכ וזל
 כ אוחת כחכ כרבת של חת אכעכוכ חת

לאור אלה שאלמע שום אנפסקת כבוד חתך
למ התלבוט דברק כנסה דבא קווא כחודש
נמא דאין עין אומה תלבוט אנן דין ואינו
חיירי כשוקן חוק לא אדעא חפז וכלעל אה
חפז ולא לייט זק מילא ונמא דניין דין
כהחלוא אם בתחילה כלעט דאוק אטען
העלר גבובי איה ליה כביחל קל אלו העלר
גבובי אפשן קרן לק לעיה כמסילה ועד
ולארו לק העלר גבובי כח כקופה אסן
אמר אחר ל.ל. אומדנא דמזכר שחוק
כיר כקופה ולא קרן הכסיד אשן שרי
כבר לו דאוק חקו ונע חקו (כסד עמחוקו
כקופה אכל אם כיר או כסמ העלר גבובים
וחקו אשן חקום לביה או כחוכ — אלא לו
עו חק לאל. חיו לו אחרי לכסך אהרם
כבר היבית אפילו זקופה לעין אהצע
נמא חליב קרן יטל אשן אורי העלר
גבובים קלמ בקרן זקופה כעין זה ליהא
ל עו חק כמוכ דהייט ה גבובים חתך
לליהא ואם אירע לק הכסד חקל לפי חסמ
ואפילו אם כבדא כטר חוק אה כקופה אע
אור כי אלו חאלה גבובים לל עין חקן לל

[The text on page 284 is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. It appears to be a continuation of the handwritten text from the previous page.]

ויזכרת את מי שהיה לפניך ביום
 פתחה בלב מחות הכרס לתבול את המעט
 מעטין וחלצה והלבינה עליה ולב כבוד
 איהוסין ועלואין וכו' מה שזכרתי על קיפא פוס
 זה אמר את כלים ובטורח גדול חלוא היות
 לרוב וביאור שניק אורו של האוי החלוא פתחה
 וחיה אלה גילגיל אחד בהם אין סגיא להארין
 יורה וקדושי אפילו להסכים כל תקון אלה
 ופתי הגדול ופי כפיהו ירו כוח בעש אלכס
 מיל באין בין ואתם אלה חיל יראי אוקוס
 אמתיה גם עליה תרבו הצדק והלוא השליטון
 יריבם אבוע לא תתעוררו ולא תלימו את קודש
 בין עינכם ואלו הלא כל האתניה אתה כל
 וגם את סתם אהדי ילן הב' ליחול אכזר הקן
 כל מה דאיפולר ליה אפילו ופי זה לוא על היע
 לראו " נחם הקין והלעזר לפלמול "

לחל חיים ומחוח עיוקים כל זה לא אנוס ליה
 ועיו עיוקים הוא הילך הלאן מוכי ילן קין
 ארוב זריע עו חר על ספר ליערים לעולו
 חלע עים אחת יורה וולו אחד ואחית

קכט

יורה

יורה לתי וולוח לא טרע אינה עלה כאלון מן
 הלעם והעיים הם לו ה' היילטיל או הוא
 בקלע אכזר או מן העש ותחיתם אפעע
 חקום בלילי אוי פוק גמון החוקד לעבר
 עת העיים לני כל חור ללן וילג וטפיל במס
 גמון הקין וכלעתי לעין ופי אחי היע בפיול
 אין איע מיפול בהם כיואם בלכר ליבא הולוח
 ללן בלכר וואו לו כב היילטיל אין אעדיע
 וק הולוחות מן אתם ון דחיהן ואז אחי
 עור היע ללא יצה כל כיואם בלכר הולוחות
 ופן הלק רב היילטיל ארכו אפעע העים
 כד היע וואו רב היילטיל שטעט היה אפתי
 היע לקר היעתי והחזיק לו הולוחות ולאיה
 לו ספק כנה כנאי וכוכ לו בילעץ ליטקו אומ
 וק עבד לואו כה לו ואלן כזה לחיון בלעתי
 בלעתי הויבמ לחכור הולוחות ופי כרי אפתיעם
 מכורה וחחיו היה אמילן וואו חכרם עז לילוח
 הולוחות אפעים לא ילכו חקום בלעות חק היר
 חולבם בלוקחם וכלהוד ל הרב טוית ארז
 היילטיל ליהקור בלעם לקנע חבם עז ליעח
 ופי העים חם ולכו קודם ופן עלי אפעח לו
 העים לילכו חקום וגם אחיו לו למ הציק
 אלא חכור ארם העיים בהם ופי אפן כב ל

עבדן אקעט לני אלא הולדות או דמי הולדות
 והולדות לא היו בעולם וכן כפי הצדוקים אם יקע
 לני אונן העובד אין בקטן חל לפי שאין העובד
 בעולם כפרט אלא דפי דאעתי קועט בני אמועיל
 כאם להי או עני או העי העול אמר לו לעמוד
 דהולדות טיפולו הוא כצדוק העול ועי יבאר
 כי מי אם יש אהרן ה"ב מצד כבודו העי
 האחר העלם ס"ס שאם זה לא יבא דאלן אם
 ה"ב דילא דאלן שאם האב כהאן דאזר פוסר
 ופבר שיער ס"ס כהני אכא דאיה מן הארצ
 פירק ס' לעב אך קטל נראה כי דמק בארצות דוד
 דחלב פטור מן דרכו כבודו אינם חולבת
 א"כ יולדות אם כן האל ס' ספיקא הוא
 שיהא כבד כבד וזה לא יבא דאלן או לא א"כ
 לומר הואיל דספיקא אחת דמק כוב ומועיל
 דרבי לפיכך ד ספיקות וכל הא ד' א"כ
 ס"ס היכא דספק דאלן דאורייתא כפיק קרא
 דבטא ובפיק במלוא לא אטול טופי ובפיק
 מנה לאו תלוי אכא ובפיק באליה סוף פירק
 עי הנה ובשעי דונא הא לית דוקא דספק
 הדאלן עמד פעם אחת כפיק עליו האלו הו'
 כבודו כרת הו' ספיקא אלס דלי ואלו לא

מועיל

מועיל מה לנפח אחד כן דומיא דבטא אב
 חטאע ולן סוף ולן א"כ א"כ א"כ א"כ
 דאעלם לא נפבר הו' ספיקא גולת הלפיה איכא
 ס"ס אכא-רבי פירק עי הנה איכא דדי עי אמועיל
 כדכד כן ואיסור כן לית בפי' או חלוב
 איה ס"ס כפיק כיון דלע"ה ספיקות דיען אה
 כמנה לאו אטול בלכ כה"כ ול' אכא ד' א"כ
 הנה איכא דכפיק איכא ס"ס א"כ הנה
 ע"י חיהו נראה אפילו ס' א"כ דלא הו' ס"ס א"כ
 דקום איכא אצד ליתרא כון טהיית חולבת
 ומועיל דהו"מ פסק כרת דחל אינה פוסר
 היכא דאיכא עי ספיקא אחת מורה דבמק
 להי עמא דכפיק תם אלס דא"כ דחלוב
 ליתעיל לחומיא דכפיק תם כון להחזק
 חסור ליתעיל וחיבו ליתעיל דא"כ אטול
 עמא לא חל ופכא דכפיק ספיקא איכא אייתר
 דא"כ א"כ חלוב דכפיק ופכא חכא עיני חכא
 וחזק דחלוב איה דכפיק ס"ס פיק כפיק דכפיק
 אכא כפיק חוכא דכפיק עיני חוכא דכפיק
 אפילו דכפיק כפיק וכיחא כע אהרן

דכפיק חלוב א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ
 יוצאין כ' יא עי ספיקא כבודו אלוב דאלן

a
p

ל

האלון שאלו סבת וקבלת מוחו ליל ארבע
 בורה חולבת לילתו אחזק אולתו הולדת
 מספיקה דבצר אפוס אלק אתידע לי מפרומ
 דאיתלי עובא דבחות שנת לאו אורחיהו סת
 עיקר אביות חולבת אחזק יולדות ואפילו
 הכי לא הוי סחמטא אהך טעמא לחוכא אולת
 היכא דאיתא בהדג צי חסיה לפי תעמו ונראה
 דלא אטון להלכת וקחו ס הדב לפי אע חובה
 ופא איתם דעניס דולת כב דולתו הוא
 קל לפי חולבת קודם לילתו אהוי סחמט
 אלהיותא דלעיל ויפה אית גוט דה לקבלת מוח
 כה עכ לא פדא לי כל אלתו דע ספק
 בבורות דעניס דהאי טעמא דחולבת הוי
 ואיטעמא דצי חסיה לפי תעמו לא מואה אבי
 לסחוק עלה לחוכיה וייע דחלע לפיכ באלי
 פד דבורות דהא לא יהא צי חסיה לפי
 רשו הייט טעמא מלום דלית להלכת וקחו
 דחטון הא איכא דמוסר מילתא דלא איסין אר
 מהותן אל מקום בורה דיעב כה סתם חסיה
 לפי רשו לא סחמט עליה וט דאה סכ העלבת
 דאין מילת סלכ כחילי דאורייתא מוא באמות אלה
 כלל וכלל ברה ואלו סבתו מיל לתר חסיה
 התפ ועיר כביסה על גב דאית חספל כבו מוא
 עיי ליהו הולדות עמו ללו ולא דחיהו גב רב

המוכר לפרס הזה כמו למכור חורס אל מה
 לכתבת למין אם היה נשאר בלעט לא חילת
 לית לו דחיהו אפילו הכי כל סתה דלאו חסוק
 איה ליעצרא דצי עלויף דה ויהו בעצמא באותה
 ודחיהו אומא לבמות ארעא דפסק דה אולס
 באיכא דחיהו ופסידה אפילו מצי חסוק איה לא
 דמי דסתם הארעא חוטל דק על הוללות עמן
 אלא לפי הוא דב החוק ודע לפי מילת
 לתר דחיהו יקל כחוקם הוללות ולפי סב דה
 סתה בלא סוק איה יח ליהב כצדא אל סתן
 דיקן דאפי תעמו לא חילתו לא היל ועי מעולם
 לוחטות סולות כל דק לזירק לתר לו דחיהו
 ויכא לחיהו דכד לא חקרי יח צי
 כחמט אלה הפול דהוי חוקל סתן סת
 מן סתים דבד אצי יח דחוס חדב דחוס
 אפילו אין אצי חוק סולות דק כלב ודוח מן
 דחיים אפילו הכי סודין הויא מלעתין
 דבבורות חיהו אה למודא פכך איגבו נקל
 ואסיך דבא התם דיעמא הוא דחילוק דאי לא
 יהיב איה למו גוצי אה צי חסיה אה לבת
 ווי לא אלכ בהמה תפיל אה לולג ס ווא
 על התם לפי דחיל מבורות ארעא דפסק דה
 דפסק וילקא קמ דבא דהיא דחיל חסוק איה

חייב בבבואה הוא פטורין לו מהא מעשה ומעל
 דהתם למע לפי שפע הבבואה לו ילדאו היא
 אבל הוא מע הבבואה לו הני היתה לו כחה דהיה
 ליה וצ צי צביה כאלו בל פטור בבבואה
 על כי קצת וחוק איתא נתי כעין דין וקל
 ונתי דתת בוד בקיבור או וצ לקבל
 חילואו מלמע דאין מחוק הכ אין פרוק פה
 מייחוי מחלט קליל וקדק ב ופניק
 מעין הכה תקדק למ ומה שכתב הנה
 כולות מעש סם הבבואה כחה מן האחד
 כל לעה מן שלמע ככ מע מעשתנה
 כחה וצ חנה דוא היית לוק כולם ונה
 הניא דחורב דאפילו מי לכה מן דסכ
 דקיימי ון חל צויר חל מקום לכה ופלי
 דפניקא הוא למא יורה ככ ואם מן מימי
 ספק ספק למא יורה ככ ואלו ציימ לעב
 פלטימ כמ ואם תמא לוח לו ככ
 ככ מימי וחיור חל אחד מימי זה הככ
 ומה שכתב רלם חר פניקא הוא לוח א
 דואי אם יורה הע עכ וקבה וכו אספק
 ון מינה נפ תמלה כהא עכמי מינה מקום
 קום זה בעינא וקליל מהה חל על הככ
 וקבה לוח עמ הוא רלם חר פניקא הוא

אספק

והכחה לו חיות דחליב לפי סם אפילו כה
 ואף לפי דבריו לא מתי אסם דודך דהתם בספק
 האחרון אימי דוסיק ווארע כולם יומ ון א
 החלק וכן החלק יומ ון האחרון דפניקא למא
 יורה ככ ונפטר ככ יורה קום לילה
 עליו הע תמומים וספק האחרון נתי הוי
 מען זה למא הנקיבה תמלה ופניקא הוחם
 קום יורה הנז דנקבה דפא אין נפיקא
 חל עין דין דהספק החלק מימי עפי ון א
 האחרון דאם יורה ככ א"כ מילן הממומים לעה
 פלוט וכה חליב לפי סם רלע הספקות
 מימי מעש חנה מימי נכה חנה (א וחנה
 סם כה כל כדמימי בהריא בלעי חנה
 אהא דבא זאכ כמק הער ונם ברהא אחת
 דבתת וי דין אהר חנה סם למא בלן
 דם ואל בוד דם למא מימי זאת כון דספק
 החלק דאחיימא מימי כיל אפילו כוב ב
 למ חר כה עי מימי נכה אחי שח
 עמי ככודו וכתבו אפל דקא בלעל וקבה
 עין ומילטיל העה לו העים על דפניקא נ
 נתי דמיילטיל סיה כיוח להכינוו ליתמ או

אספק

היכלות אע ללו כי ארזי היה וחרתה אכ
עידה דרעות וחו מלוה היא ולוה פין
ו... נאם הקטן והלעני לפלגאלי

לוח קלמ 4

מבתי ומתתן ולעב טובב אכוב לאני
מהר ממשלו ימן ועמית מהר ימין וזמן
כן ימן ועמית הו איינין סו ימן אכוב
מדוע הובאת האלה פמא אמת הוה
הע זמ אומה הטרתם אלא עמי וליכנס
במחמה לאמרה כאלה אין לי ואלהה כרי
כיל פתיים וי מניל ונין הוה כרען
דמכתי ללי לבם כרי פה אינם אפי הני
לכרי ונין כי הוה לקעטם חמה פלו
כנס אל מקום אליה אפי דעתי כרז
קצה אל כרבי אתה לאווי ליל אעלה
אמרי כי היכ לוא מעט אירי מקול לעק לי
כואר יורג וכיא ראי מוא דכייסיק מוא
עליה כרי לוא תמאנע בעמ ילמול אלה
נראה ראי מלום האו אמת ומה הוה למעלה
לפי כמה לעם קוסן לביה כו מניל אכ
מהר משה ל לבוכי אהא מהר באנה
פך העלם לאו דכיע הקדול בעמ כעמית
כרז נעאכ דל אהא

ד
ב

כז מלעה למעשהו אכפו דאקפו כיי בכו
וחלו לבת ואלמתיור מלום דלממעו אק
מאי אלמועיק מלמודא כרז חילת ורבע קדול
לביה למי הילפת נכא רכז זכ אלא למעמיעיק
דאפילו אמ נראה לחכמים למעט לק מעין
ומחוייק ממן דהוא ולטול ק יכא למעט
דעב לו יעמו בעצרי זכ חלקן ומלעלות
כואב כמחמה וי למעט מקדום למעיק
זמן כב קוסן כדוויני לביה כרי הע
למלן לו ולעבו קו הדכים ומה התם
לכאין לזון ולכוכי על זיה לעב כב אין
מכאין הוה כו לק לאו לעמ עאדתי
קואב למחיה קביע מחיים על כמחמה
וי דהרובם כו פי טעם יפה לאין אמר
עובים דכיי רעה כאות פביה כיון לכפין
חור עי לימור חלף אפי נאמ סהרי נערי
כעמ לעל כמון כרי למעט דכיי חכמים
על אכר סוכית אאות טעם לאו תאן
כמה ילמול כו כואל וכתיב נערי יחול
כרבי אתה עמית כו היל אכתי אערי
מכאין דכתיב אלמתי כמין לן אלו לק

רחוק העם עליו אונחיה עליו פוסקות חוטפות
מנהי מידע כד להפריד מן חוטפות מן זקן
מוכח הילתו לויא לום חוטפות כנה מידע
זה כואק היא דאם לא מן לא תלוא הט מה
היה חוניה הופל דחילא פכוחא דאיעלי
וכון דכחא הוצועק דאין כותבן הנהי דק
אסידון אמ מ דילת הבא להכילי כפידון
אחר ולא בעת אהזכיר לע פכוחא "

למלך

דכ הכהן הנעב כה יל קפידא לאין נסת
אדי את חותנת אלא אדם בליטה אחת
מקפידא גאית לא למעט חוניה אפילו חת
קפידא אמיעט כהן קרב תה הוא לכל
הסופרים של הצועים לקדמו לובט תק
לא נכתב כל אדי את חותנת כו אעה
לנפך רבטת תם אסתת נחייב מ יותב
דכל עקד הנה חיי חלום דתם כפרק כפון
דכח לל ג הוא נכחי ביה גהיחול יתרת
אם מן מה דאיה הבוא דהתם אהנה קאי
דחוק הנה חיי עקד הוא כהן חתנות גדי
הנה כפידא אן את הנאה בעיט אמעק אין דא
אן חויעב עכא אוא דכחל כב את חותנת
לבעידון אמ תפד איהן קפד " דאם הקטן
אחזיר לביחול "

אליהם

אליהם החיים אלהו אבוי קק דכונת חזא אחר
והנהי אבובם בהנהי חזב הלפ בקנה אלעם
על מענתכם ועל תלכותכם כאלונב מה לונב
הנהי העל איהו חויה לו ליעל אה עליו
יחוי עי כבלת אז כונב טרקי לבוא חפכ
ליל או פסידא חוכיותו בעטן השתק אסת
טעמים שנת לעתם כלכל מן יסול חילוי
לאה ליעל חפון כחחיותי כנה פוק הנהי
בתא ופוקס פסיד חוק לא ליעל חפון
כנה חפון אנה לא חפכ כל כהני טעמי
כעין דין דכא התם שותק חוק ללא ליעל
חפון כה ללי חפון חפון חפון חפון חפון
אין לעין זה יסול חילוק אכל לעין לקדמ
הל חפון כעין דין לפתח שחוטל עליו לפתח
את עליו חפון חפון הוא על אחריק חפון
הם נפלים חפון כנה פליטא דא חזי חילוק
אפילו אית ליה פסידא עוכא אואק צ אונס
אין לו כלכל זה אהיק לאחריק אף כנה פוק
הנהי בתכא כה ככלכל כפון אנה האחר
הנהי טעמים חפון איהל אנה את עליו
אן הכל כלום צ איהו חילוק חפון חפון חפון
כנה חפון חפון חפון חפון חפון חפון חפון
אחזיר חפון חפון חפון חפון חפון חפון חפון

335

אל הפחות לאורה סך ויהיה לקבל כבודו על
 חובתו ויקח חנה מהן לירושלם ואם יעלה
 אורה סך הרבה מאד ליעלה לו לפי שיש
 מזה יבא אור החוכה מזה כד נאמן מחוקק
 לניבא וכן לשלול ליהא אור החוכה ופע
 צדקה מן בני גלגל אורם יוכל להכניא מ
 לקונה אור וכן יבא לעולם מהנהל אלם
 נאמן וכן יקבלו עליהם כבודם ללא יגלו
 בקבלת הפדיון דן בני עמנו או כבודי ופתי
 החוכה וזאת יעלו כאלו היה לו עולם וכן
 יקחו חוכה לעלה עליו רכישו וזון רב וכן
 מהנהל לקבל רק בקרן ולא יחולו אם חכמה
 הרכישו כאלו או רוב לא יבא כח כבוד
 ועלות זה כפי כבודו וחסדו רק יעלו ק על
 פי חסדו כאלו היה לו עולם .. (אם הקין
 והצני ליעלה ..

אמרו ויקוץ מהם ויקוץ מן עולם ..
 מהם לא יבא לאסור חנה לבלתי כבודו
 ונראה הטעם דבאלו אין לו כן הכבודם כ
 כן מהנהל וקדש החוכה וכן אמרו
 בקרבן כל ענה לא לחלוט איש כל עני ולא סלק
 חוקק
 דמיון

קל
 קל

דמיון זה חתמו הכי נמי דמיון זה לוי
 חוס כבפולות ועין כפתיק בענין דאפוד
 דמיון הערפא דמלך למ דמיון לוי
 כן כבפולות דמיון .. (נראה לוי לא נמנו ליער
 דמיון לבדן הענין כחוס הערר וכן כח
 אהיה כדמיון כדן אלו ענין כלם ספר
 דמיון דכח וזו קלעוד זה כבני לחינוך
 אל קלעוד החימות אל לפי יתרון החימות
 מהנהל וזההיף על אמרם ככל כבודו וכן
 לאה הכפל חוקק כל כן לוי ס' כח
 כדן כדן הכפל כדמיון חקוק הרבה ושלוק
 ואלו מורג אל כפוס לחוק כעליו חסוד
 כל החנה לעולם קל

כפתיק כח כדמיון כח קלעוד חנה לעולם
 כדמיון חקוקו לעוד החסין מאות הנהל
 מעבדים וכן כדמיון ללא לאסור חוקק
 נאמן חסין כמך כח לעולם וזההיף
 האין לקו וזההיף לכן כעלם אפילו אם
 נאמן חוקק כח כון לאו יבא יבא יבא
 כעלם חוקק כח כח וככח כח
 וזו כח דמיון חקוק חוקק חוקק

קל

אכסח אהיה לעיני העם ככה ועמתי עמך
 בני ואסור מן היין וער הבסח וסוף כמנה לא
 לאכול חמץ כגב לאם נמך חן לאלים יוססחור
 אכסח יל לחול ואם נמך לעז קנה וקנה כל
 עיפה לטוחין אומר אכס יי סו לולי החכמה
 אכרמי החלומי אין חובל אכר יאם לאם
 מאי אירויא חלום יעמ עמך בעיפה כין חסך
 ליה דחייב אכר כון חמך לאלים יוס הטיח
 אכי הסוף יל לחור דהתם פחות חכמית
 כחקם אחר כון דעלי לחוק כול מדיעט לען
 כענז אול כרמי החלומי אכרמי הוא יותר
 דכמית כל הנכב גה כנה לאורך חוכך ועוד
 ו דהתם אירוי בטיח כטיח אפולו הכ
 אסור כחמית הטעם כין זה לתם בטיח אכ
 נמך לעז דמך לעבז לעלות בליה רב מאר
 והלפע לעזי כין הדכמית לאו יכלבן אוק
 אכר אחר הדכמית לען צומח החמך עומד
 והמחיר אטח פנו כטיח תכא עליו ככה

כספי חמור גמן מלכות כלל בחוב דמלכה

נחמא

חיים

חיים
 חיים
 חיים

חיים דומחין לעלון רמחור ולא חמך אמר חיי
 סולות כל אהודכ כה פירק כל לעב לאין חמין
 סים הוכה כסת אחור אואן כנה אחר זה אהוד
 הוכה חגול כלמכנס אחור כל כין לחמין
 קמט על ליחורו אבעלות רמחה יכה אהוד
 פק ביע סכ דורה חרותם אבערין מן
 האל חיי אכסח חמיתם חליב כל החלון לען
 הוצא זאפילן אמ לוואכן כלי אחר מן הידה
 כעז לחיבה על האל דומחית חליב חיי
 לטוחת כל כלי חמין לען חמלה וכן כנה
 האלוי פירק אין מעמידין כך יל אכר על ירי
 כל ללואכן כן מן הדיחה חל אוקס נמך
 לעז דהיה חמלה דמחכ אשליי קמי דוקן
 ואחורא דסכ חמלה על יי ערוי לחעין
 מן החמין על הלי כנו לעב יין אסך דכנו
 אן לחמית והלמך לעזת עליו מן החמין
 חל כלם לעלמילן כן חיסורי חמין ללי כן
 חמין וחמילן איסו חמית דכע חורה כעמ
 לחמלה רמחה כעמ חמלה חמילן חמילן
 חמא כה פירק כל לעב לעז לחמ חמילן
 סים לא יעמו חיים חמיתם ונמך כון לחמית
 דהיה חמית חמילן סים לחמילן חמילן כל

אחדית את אטולי ס סווא דוילת דנאקאן
 הסכחו חכמי ארצות הגוי איתתו חז געלין
 דהיתב אלת ר גוסו מטבא לרא אנוסוב
 ועווא אל עב די תלבין אמת אהובי חכמי
 ללוחתק אולי הנצטימ אלו העצמ ככרי
 כבאיות אכסברותי אס איוחוליס אכס אג
 תלחו ותבט לעומית אהוד אלה יסן אלו
 החל כעל בית דיע אס נתיס גמ כן דכ
 תמרוה בכירוסק אס אלו דעמ אטאלתס
 אס קטן אלו לבלאול
 אן עלו אכסברו סאם אהרי

לוחתק אהרא אהוב האלף אהוד ליכין
 יסן אהר אכסבר לטן אהר אן אהר אהר
 יסן על רבי בטע אכלה אטולתס כן יולי
 עניו אהרי אכסברות כסוס אכסבר
 ויל אע אחיו אעולת סאם אלו כסבר
 יול כסם אנה עלית אן אס אכסבר
 כהלת אר גה אר גה כלכל הלית הרי
 אכס אטע פק לע רבך דלרי אכסבר אלו
 כדחון היתומי חון אן הדן כרי אכסבר
 אהלת אטע אהרי אס רב אהר

אנכי

לך

להפכו רבן אכרל דוקילי דיתמי גילי כייסי איתמי
 ואו אלעבו כיה ואנך רב רחון אכסבר איתמי
 אפי לם אלהי דחן הדן כיו חייבן איתמי
 אכסבר ס אהתם אפי לחסדו אלו אפי אלו
 אה כמחילי ליתמיסו היתמי כמחי דיתמיסו
 ואלו עב דחן אפי הדן אהרי כדחן היתמי
 ע סורבו איתמיס " " " "

אן אה אכסברות אהרי אהריס לתמיס
 הבלה ולאו יסלו היתומי אלו אהרי
 אכסברו דיעו הו סא חיל סו ככ כע על
 היתמי ס גה דקל ככ רחון אהרי אהרי
 אה כה כר יכה אה אכסבר אכסבר על
 יכס איו איתון כה אן ללב אהרי לט
 אלו אהרי אהרי ר אהרי אלו עמוד כדחן
 כסו לע אכסבר אהריס אלו אפי אלו
 יסן לו אה אהרי אהרי יולי רב
 אהרי אלו אהרי אלו אהרי אלו
 אכסבר

לוחתק אהרא אהרי אהרי אהרי
 אהרי אלו אהרי אהרי אהרי אהרי

לך

סמוך היעוט לחזקה אפילו לרוב סמכות במעשה
 ואלו ימי וצדוקי פירך כמנה דכמות אע"פ
 דלמחזק פ"ד דבטעות לא חליב יך היעוט
 דחולבת אלא לרוב היעוט ולא היעוט דקיעי
 לו דכמות שלטן הלועי הם דכמות אלה
 ופ"ד איתנו להיא כמ' ואלו ימי פירך אלו ימי
 לעין פרה כמ' לל' דהו' וואי ולעין עיטערא
 דאחרי עיטת דאחרי דכמות שלטן הלועי
 הם הלועי כגו' לרוב אק' אק' אק' אק' אק'
 חקום או הלועי אב' אטמוך דרילת אק' חקום
 עב' דה' לרוב דהרם דסמכות אלו ימי
 ולחזוקת פס' ס' אלא אק' ס' ב' אלו ימי
 וכוונות אחרות הלוב החלבה לכבוד
 כפי היית חזיקת לעי' דלע' אק' אק'
 סעין דירן אין נחיה ל' אק' קט' הכסף
 לעין דחולבת ולתמי' חכעניבו דלע' או
 לית אהר' כול' דלע' דחולבת אק' הלועי
 דחובת מילת דכפ' ברה אק' אק' אק'
 דלע' דלא ככפ' אלא הלועי לוחמות הי'
 ות' נחיה דכפ' נח' אית' ואלו ימי כפ' כפ'
 דק' דירן חדא דרוב' הנח' כפ' דלע' לא
 דה' ואלו ימי כפ' כפ' כפ' כפ' כפ'

אפי'

דבטעות

דבטעות איה' לכמות אדני הו' אק'
 קט' כלחזקת העוב' אפילו אק' כפ' כפ'
 כמ' דהא לא חל אהרם לרוב הו' אק'
 חליבה ונס' י' ע' הלועי דל' אק'
 ו' אית' חמ' אלא הלועי דא' אק' אק'
 הו' ודלית' הא' לו אהר' אלו ימי הלועי
 דית' פס' דעוב' לוא יך אק' כמ' אק'
 כמ' פירך הנכפ' אק' ה' פירך ל' אק'
 אק' הפרה דס' דק' כפ' אק' עוב' יך אק'
 הוא יל' אק' אק' אק' כפ' דעוב' יך
 אלו הוא ל' אק' אק' אק' אק' אק'
 חק' לרוב יוח' אק' נח' דכפ' דירן
 אק' דק' כמ' לכמות אק' הו' הלועי
 דלא חק' ככפ' לעוב' אק' ס' אק' אק'
 כמ' אק' אק' חק' דכ' לוא כפ' אק' אק'
 אק' ד' סמ' כפ' אק' אק' אק' אק'
 אק' אק' דל' אק' אק' אק' אק' אק'
 אק' כפ' אק' דכמות כ' ל' דכ' האוסרין

איה' לכמות אין כפי' איה' אק' אק' אק'
 אק' אק' אק' אק' אק' אק' אק'

ולוא יסגל לחזק אהבו מהל מלך סל יטן מלך
 רחמי על רוב הכבוד לכתובת אק על סבר
 ידעתי טולו חכמה הוא טורק יתעב עמי
 נחמדל לנרם אעט רהבוא טכרא ובעט אכחל
 לק התיא חילתא לקחן אמנה לאחרי עתה
 הכה העתק חכסך מהרז ביצת יטן קחענאכיה
 רכבים תרופים חכא מה לכה רחשן אסוף
 דעואט הוא להקנות העופט רן בבסוף מרבי
 דל אולכין הוא מלכ רן קטן כסף מלוקד
 כל קניטן בבסוף מנהג ודלך כפול הוא לן
 לחיזע ליק כואר לא סכרא לא ארובה חיות
 כל דמטת הצול לבין חוויס הוכה למעלה
 ויהו מליכין קטן כסף ומליכיה ארלות איו
 וסחטא אכדג מהע מליכיה אכיו ככמה
 ופה עי לכות מרס מרבי כאליה אנה
 החחור לבבון יטן כתב הורה דיעה אלה
 מלוק דלות כנה חילוקי כמו בקטן כסף ומליכיה
 אכאיה גדולה לעלות מנהג וסוף העלות
 נעב דעת כמותא קלילי רבותא כמליכיה
 ההלפת ורכ הוא אעון חספי דמליכיה מע
 קופ ולא מעוט כחיתתו כמליכיה סך רכבון
 אן היא מסקנת התפנות למן אן מהרס
 רכבאיה הוא כתב כחודכ
 חלון

3

חלון להיה מהחור וחצוק מליכיה אכסוף טר
 לאכוקי נפליה מלוקט וואיזעטו מה דקדק
 מרבי מהרס דלול כל חומכא כאלוא
 אכפיה רבביה חכה כלמוד מלכין דכה
 רכמותה אלון להחיי ולסן לחומדא וכל
 דאכילו בעיעב טחוכת הכס וסן האליה
 רכבאיה הוא חסיק ככפיות אכבא חליע
 אכעז דהלכה כרבי ווחק סיעוט אונן חנות
 אכר יתכן לעלות חנה אקו נעב כל א
 הנאונים הלוו כביסור דאוריתא ליל כ
 רחמי ומה לפנה כלי אכדן נעב דעת
 מהרס דיעה עפי קטן כסף אכד חרבי
 כסף ומליכיה מלוק דאיוסו למיחל לחמ
 דעת אכד מליכיה וואו ארעין אכד אכד
 בעטן א צירה א מרע אכבא טרה חיות
 אכביו אצירת רכבים חמה הן אכד
 ככמה אמה פירכו איתנהו עלדאיותו ועל
 דכביו קלת קיכ לאו רחמי א כמליכיה
 אכד פירכא חלך הלכה ככאלו חין אי כפי
 אכד איפלך חוככס חמ אורדק כמחיותו
 אכביו אכביו דאעז כת למיחל אכדו כקטן
 כסף לחור אפי אכד אכביו אכסוף אכביו

יוחם הלוי דאין סוף ואלוק וסב עוב לאו
 ייק און הוא כב כרמב אן נא רב
 אבהוא לוימא מן התפנות פיק הפד
 דפסקו אנדיא דקל כל התלמוד עיב ייק וואו
 וואו הוא אב מטיף וזגה און אהדיק יוק
 מעתה נעלה דה פנילה ונמנור על הדריסה
 על צום ^{אויף} הבטור הנה לכרמב להפנה
 הסיחה דעמפ אפי מעיה ליודי אחר ציוה לאוי
 למעלה ציוה באונ הבטור ויור כלכל
 מן לשחול וכפן אורתה הציה טותפ אמר
 לעלות ציוה אן עלתפ כרמב אוב הוא אית
 דין ולית דין אמתר אפיה כבבור ליל מן
 ספיקות דכעליית דום כמך אין לום צ
 וספק אמתר לתמי עלן דהוי כאול אועמ
 דחיל דחלפה לוימה היא כפרק מ הפסולין
 גה הכלל מ לעמ אסור לאו לדעת אורת
 ופילי ארעמ לו האטיל מן דום מתכין
 אמתרו אסור ונפדא מפיל דנה הטל לאו
 ארעמ דום דוכה מסיחה אר ארעמ אטע
 אנדיא מפדו דל. למ למן צמנן אר אנדיא
 דאסור אן מוכח למ כדמרא אנדיא ואין
 חילוק אום בעליה ואין מן. למאליס אחרת

דאסור

דאסור אין לו צריך כעמ ודאי אום נראה לך
 ספק כוכב הואיל אין איסור זה אלא קנס דרמ
 איפליג בבטור כמון דין דאית כה בטאוב
 ספיקות אום הוא קדוש בבטורה מ עקר
 אום אחרת כאיסור דאורייתא ליל כלית
 או נפדיד באיסור דקנא דוכמ כול. הא. ..

ואלו לטול אום חייב אדם לה לית פולה לא
 טעם ויהאוימחמגם
 יט לטול כב דקדוקה יב ונראה לא נפד
 דכרמב אהלום אפננות קלת דויה מוכי רב
 לחמה כמך כחומות לבת אלו ארעמ דעיקר
 מטה מ פולה אפולה כלבת עמ הטעם אום
 לא עלה מן ילום כואו כלמינע עמית למן צ
 צדיקן חליבו ולכב לאו יאחר וואו קרית יוס
 אחר מן הטעם על. אמאן היה נראה דקרא היום
 לאלוהין מן הכיכר ה' חומל. תורה כל אנה
 ולפ דחלמך דעיקר חיוב דאכרס דמך אהל
 עמ הכבו הייך אל יחיד ויחיד יקרא אעמיו
 כל התורה אראל ועי סוף כל הטעם כמון דיער
 הכ הוא לא צריך אלא לילום פוליות לאו
 התורה דק בעמ אחת כלפ אום מן פוליות
 לא יט אין צריך אהלום לכב הטלוחו לאחת

כלי אדם אם כחם חזקו כחו כלל דאלת אחי
 האם הן האם לבד אלת אחי האם הן האם
 אין לה הפסק ולא ידענו עויה פירוק כל אין
 הסדון בעל הסדון מכלל דסכא האם אחי האם
 כיון דאחי אלע צדיק היא ל' להחיות כה יוסף
 והכ מרבי צדיקוה פדק הכה על יפיתו הוא
 דהא הן הוא כפך ומפניו התלמוד ל' דהא
 אלת אחי האם הן האם מנהא כדריין כדריית
 לאיסורא ואלת אחי האם הן האם ומפנין
 לה לתלמודא אי אסורה אי לאו דלום דליכא
 צ אב ונפי דקלט לה (אויסורא) אב מן
 איך יתן דתהוי גייל עפי מתיק דאיכא
 כל אב ואפילו אי בנות האחותהו צד
 כדאיתא בתא חל מן חן אחי או אחי
 חל לן דאיכא דאיכא צד האם ולא יהא
 לה הפסק ון דעפ אי אכלר לומר דאלת
 אחי האם הן האם אין לה הפסק דאב אלת
 אחי אב ואין אוסורה ואחימר חפיר אלת
 אחי אב אב אעפ דאיתא כהוא דדא ערוה
 דאורייתא ונראה דפתי סבדבאכה כאחימר
 דלאו חייב וחופ לנות דידה ומפנין
 נראה לבוכה דאפילו אי הוי כפתי כה אלת

אחי

אחי אחי הן האם ומן האם אלע צדיק לאין לן
 הפסק אפילו הכי אי אכלר (אפתי) האם
 אלת אחי אב אחי אב הן האם ומפנין
 אלע צדיק הית אסורה ואלן אחימר חפיר
 כאלת אחי אב אעפ להווי דהא אב מן האם
 ומן האם אלע צדיק ואעפ דאיתא כדא
 יודים ערוה דאורייתא דאין לומר דאחימר וצ
 דרין כון דהאחור אלע צדיק אסורא דאם
 כן הוי ואלת לאחימר כדך בחולן היכי חוקים
 אה ל' צדתי הן האם ומן האם אלע צדיק
 דאוסידא אב ומ דאיך יתן דאחות חן אחי
 דאחיה דידה ערוה דאורייתא לביא לאחימר
 כדאיתא כדמפתי כדך כילי דהייק אחות אב
 אבן ואלת אחי אב אחי דע קדולין כה
 תהוי אסורה לרבי ספרי כהא דאלת אחי האם
 הן האם אין לה הפסק אב הן נראה כדאיתא
 אב אב דפתיניה ונראה דאין יאיר עניק כדאיתא

למה יספדו אחי אבוכי מהי שמואל ין אל
 שאלת על דב קט סודי לעלה כן איך
 למה ליעלו קדולין ון העידו קמות

על ככה הי ליעבד ליחייב כן זכר והאמת
 הרבה בצלם בתי אסמכת דע כי ^{אני} חן קל
 אלוהי בתי מחונתי אומם כהיטמ בצלמ
 אכ ^{ושיב} אדע דאלוהי כתיב במסכת (זדים דסוף)
 פרק השותפין וכל קטן דחזק כיה לאחר זקן
 כהדיא מעל וזעלילן ואי לאו הכי לא קנע אלוי
 דכבי הוב סודר למריה אהיבא דחקני סתרי
 ולא ^{כי} לאחר זמן נראה דהוי מחילא מעלילן
 דחסמתיא לא הקני חילי דכבי הכי הלמע כחוד
 כתיב וכלילי וחרב פרק איגרו עלך ומ
 נראה אפקען אבאי קטן סודר להקני הבצל
 אולם ליצטע אבאי אין לען לום קטן או
 כל כראיתא במייחון אהדיא פרק ה' ומערה
 דאין לום קטן נתפס על גבי אב' לא דאין על
 הקנס אייע חל כיון דקטן אחר נעלה הוי
 כיון קנע אית אחר כדחספקא איה פרקו
 למת על .. (אום קטן) אבאע לבליהווי

הנה

הנה זעקת מהר דוד יאן זלוב עליך עזי מאד
 איך לומר ידך בו בעשית חסירות בטה
 ללע קלמ ילאו חזק וקלמ חפי אחיים האלק
 על עשית דסימ כמילת כחמת אלמ למ
 אחר כך ואין בעשן האומות העיונים צדתי
 או להבדיל להוליא הין רב הוא ואחרים כלכלו
 אכתי דלוקת כפתי האירעו לעקב ונירו
 חכמת עזי הפצון ומוחצני דמוכח הוא לבוא
 הא כנפול וכעלמך היע ועל ידך כנפול
 נעלה הא כי דוכר ידוע שתי או לוע כעלמך
 וכל כדוהא כי אם אומך והמלכותים לך
 גמ קליל העיר מייסעו מייסין איה ככח
 איך להצטין איה או לודי עליך מערפך
 הסימ על גב דכב גב לדוק מהרד העל מוסף
 על כה עתה בעת האיתת הלם ואתה לא
 ידעת להלך הסכמת אדכי עתן לחפן ואחתי
 שהוא מן הראוי ליתפסו אומן העיונים
 וליקלחן אומן ללא ידוק העיונים וכל החילת
 למ כי צדא ק' חכאל הוא וחסר היע הוא
 ואם יהיה נחלס יכלא כל העיר כל הרבנים
 הלוו הלע לפכ אדכר דכוסס כ' מוחזק

385
 ז
 קעז

הוא לאל תם וילך לא יתנו כפי עוולה ולקח
 ורבות וכלמע את רבני הפך לב ברוב
 זכאות כי יבוע עיק על לא חוס כפכו ולא
 אהיה לו לעז ומלען ואחרת אחור רבני רב
 עבר דינא אנפליה לעיל ונחמי אפילו אכפכו
 אם כפכו כל לך אם ירדכו ויורדים אומ
 על עפו ועל ממוע אהיה כרעמ לבליאו לימיל
 הוא לקים נחמי כפכו לאו חפכ דמא אפיו
 רבני אכפכו למאומ רבני כמ ופין אר
 חכע לזות לפתעמ המון העם אחרת לו
 ליחפל אחי רבותו על חקלת רבני היל
 ליתמא אחר געיות דמכא אומדנות מוכח
 מאז ילול יה בך ולסה בך ניל ולקח אפיה
 מאז ירי עיו כל תקול וצורה עי איל תק
 תתקן עומק כתורה ובהמה לפתק ליפתקו
 מעלו חורבתי והיקות " נאם הקין
 ובלעזי לפלראול

לאויל יסגן לחדא אבו רבני אפניסי בנה אומ
 געקת מהו יתן זלע על הוא אפניס הרר רבני
 וקלת ניכר רבני רבני אומי אפניס ידוע לאומי
 אומי רבני אומי אומי אפניס אפניס אפניס
 כמקל צרת פאמ לא יציר פל אחר אפניס אפניס
 או להא מחו אפניס ידוע אפניס אפניס אפניס

47

11

לו ערותם כחידו כל אחד כפע עמנו מה לידוע
 או ואל תמנה על לאנע חקיק אפניס לעיר
 לאו כפע בך כי יתקן כל חקיל עומ כפכ
 אפניס לאו כפע בך דמחמי אונס ליל
 רבני רבני כלכ בלא אונס ופני כפכ דמא אפני
 לבוא להמין עליו חקילת אומי חקילת כפכ
 היט דאיכא לך ועפני אפניס דין נמי כיון
 ידועיק ליתמכב קבלת העלות עי כחוק
 ומחומי אום ידוע לו חקילן לאו כפע אפני
 כי עיקן אום אולא לבד אומדנות הרבניס
 אפי אומדנות חוכמות וללו הוא אפניס
 הקין ובלעזי לפלראול

72

עמי הניע אפניס על אלה כפכ אומדנות רבני
 חילת וומי וקלת לוי כפי לחמות לבא אפני
 הווא כפניס לך וילך אפי רעמ לא אומי
 כן כפכ ליתמכב עיקן הוא כפעמ כפכ
 המקיק דמין חקילן עומ אפילו על האל
 לאו כפעמ אומי אומי אפניס אפניס אפניס
 עיקן דמין חקילן אפניס אפניס אפניס
 הווא רמיל אפי חילת לא כפכ אומי אומי אפניס

לא כדכתיב ולא כפי דלי ולא כדכתיב ארובה
 כדכתיב הלמע להדיא להאמ אחר לרב חסדא
 בפני חרי דאורי איה סהדי דדחיל מיניה דלי
 כי מומן עיניו לכאן ולכאן ומינין ביה הוא
 הא קמן דהוה ליה אורי להדיא מינין בעיניו
 ליעיף ומפילו אם היו מעינין לא כדכתיב איהו
 מינין ומינין להם אבל לעולם היכא דלא דחיל
 אלא להעיר כפשוטו לא כהאומר לין איכא
 (אוימר ^{דכתיב} ללא כפשוטו מינין דהב דייטען לך
 ולא אורי דחברך ומפילו אם לא הו' להדיא הו'
 דחיל דלא איתיישעך ליה אפי' הכי כי כתיב
 ידע מיני דרב חסדא לא יתיבא אפילו עין
 האין ומינין כפשוטו אלו חמור וייעב על פי
 עזות אפי' לאו לאו הכי דהו' דחיל קלוטא
 דהו' נחמא ליה לרב חסדא אפילו עזות ללא
 כפשוטו עזותי דחילי הנקיקו איתיעי איתו דאיה
 דילפינן נמי מינין פיקי הפרי דהאומניא מחברו
 עליו היאיה ומינין פסלות בעיות דחילי להקילו
 כן חסדא עפי' ומינין ללא כפשוטו דהו' דהו'
 חולב או עיני חולב או חבלים לולך אוריני
 הו' וקיום שטות ללא כפשוטו ק' כדכתיב ופיק
 הילכתי דליי ללא כפשוטו אפילו אן כאלויהי קיום

לעזות

לעזות דרבא הו' ואלו כפיק קמא דכתיבת אלו
 נחמין כדכתיב איה לראו כדכתיב לאלו יתא
 כהיעמא ומפילו כדכתיב מלום דכתיב (לום כפשוטו)
 עלאורי עליו מילתא כלאמא בעינין ואעל מינין
 מתין נמי הכי מלום דקיום לעזות דרבא הו' נמי
 רבא כדכתיב אפילו איהו חמור אלו לרבא ללא
 עזות ללא כפשוטו אפילו היכא דיעיף דאלוהיא
 הו' ודחיל מינין אפי' כדו למינין סובר
 אן כן אפי' היעמא איהו הנקיקו ללום עזות
 כיון דעזות דרבא היא (אפילו עזות דרבא
 כדכתיב דלי הו' אפי' ליתיה ליתיעי דהו' דליו
 כפשוטו עלאורי להדיא עזות ללא כפשוטו
 לעזות מלום דרבא אפי' דחילי ללא
 להקיקו לחסדא איתיעי דאיה כדכתיב דחברך
 הו' אפי' לך להאריך יומי בבי אפילו דאיה
 דכתיב כן קמא מעיקרא ליו מילתא היא דהו'
 דיע נפלות דחמורין כהו' כל מיני חמורין
 ועד כפשוטו הכודי מי לאית רבא חייב עליו
 חייב עליו כן חמורין וחילי מינין הואיל ואפי'
 קעי לארון הו' מינין כעליו ולא הו' עליו אם
 יל כן כד כתיב חמורין חמורין כתיב דין כפיק
 לקעם את האור להקיקו דאיה או לקע עליו

עתה לא כפשו לפני ומון וס מלך הכי יקרא
 ויהיה לו זה והערה אחיה ופילו הערה מט
 מקום בלתי שם לזע ולעידו זה אפי מוח
 תעשה ואלו חלקי וזה לקדש אחיה לא תקטן אלא
 עתה לא כפשו מה דלדוק מלפני הוויג' דכ
 פי דברי חזיר זהו להעיר שם כפשו הלא
 להעיר ולאו לזמן כלו וכן דאנני תקח מחיה
 לזמן והעיר זהו כל שם אם דונקו על פי קבלת
 עות לא כפשו ליהודי תקלה מצע ינחת
 להדי כפי עובד לא היו העינים כפשו עיר
 דך הדינים כפלו כעיה וכן יתן מה
 לתע לא לזע כלו ליתקע לזע עתה עליו
 לא כפשו וכן דביטא מלפני דאעידו
 על חומר בית דוד כפשה או לא כפשה
 דכ יוסף לא קרא אלא דדען חסרת בית
 דכ כחלקי דקרא אלא כפשה וכן לא אחיה
 ויהי וילחודא יפדיק אסהדות יפין דעל
 ואלך וקא דמן דלך אין דען כו יארוך
 אומ פירך כפירש דלי להדיא ואלך כפשו
 מלא מונע אלא כפירש השל כפשו דכ
 הנפו דהיה הוא חולה פי לאו מילתא

היא

היה דלאו כפשו עסיקין וכנסא לא קחיה וכן
 מן הקין אלא מלפני דהכ דיינען לזויהא וכן
 דכ העינים ליעידו הוא דאיתו אלא דדחלי אפי
 לא כפשו אין טירך להאריך יותר כאלו כפשו
 לא כפשו דך למעך דכיר ואלו תפסו ולדברך
 כלוחן עירך הוא אלא לעצם ואסייע לרבי אהיה
 צירק לא זה ס' לא יחנא כפשה ואלו דהיה מהא
 עשה דהכ דיינען ליה לאו ואלו כפשו אקלטיא
 דאית ליה דהיה מעברא דהיה כו איסך כיו
 למחלקן התפשות וכן אית אלא פי ארבעה
 (אם הקין העיר לפלדא)

פירי צירך הלוים. הנה וחסרא מילול אהוב
 עיניה ה' ואלעזר יט מלך דולמג על עין התקע
 מלך מקנה מלך בכנפיא ובהמכאות הנה
 על ליהודי הלוחים הלוחים וכן הלוחים
 קלו עליהם ולא נקייס הדב הזה דעלך לאם
 ס' הוא מה חכמי הדב על עני כדכ לזכ
 (מעט ומסעיהם לזכ מלך ואלעזר דכ
 וסייך לחטור השם י' ומוניס ומפטיא
 ע' אהב וללו או ע' תב וקנא ויל מרעו
 האומה נכא לז' דאין לחסור כפשו לחטור
 אומ הטפשים זכילו לכתחילה אפילו אפיך

לע

לע

רבותא דכתב דאמתיא אין סומכין אהובי מילין
 אלא להיטת מוחסין הן הוה היטא ולא להטין
 אפעט מעולם אי בעיך לתיבדקי אט היטא /
 מוחסיה כב עי המנייה או על פי טעם
 מוחסה לית לן לתיחל אלא דימא טעם כה
 מוקמיך ליה אמרתי דעין מוחסה הוא
 וכדיא להא דמעט פרק דאין מעמדין חכר
 למוכרין ב תלת הוי הוא בחזקה עי לתפסול
 ותיגה תלת נתי איך נקמה אלא מן המוחסה
 ולתיך בקיוות כבב כדאיתא פרק התבאר ואלא
 דמי ארבע לגמולו חרם לאו אלוט גולת
 הטב כו כדאיתא בתלמוד הוה התם ותי
 העין כהדיא דמלוח מיצר הילתא לטב
 כדמסור החותר וכלין דיון כיון לאורט
 הקול לעיני כתיבא וארפין יריבם ממנה אכ
 ליכא מלוח מיצר הילתא דהא לי כילוח בסוף
 ומה לי לא קטא מעקרא אכה כתיב ומה
 בתלמוד כדמרכי פרק קמא דבב טל ..

ועל מלך דילתע מה עזרי חנקת חכמה
 ציבון אהמתן אפילו כלום כלום יבא ה
 מוחס על חרלי האבך או לאענייה אחיך

ותי אה

כנה

כנה כל ותי מתיך הסכרן אדמאות ניהא לעי
 לאו ציבנא דאפילו אי דייקין אלון כדמרכ
 דכר דכר חרלים מלוח כעין לא את אור
 מלא דלא תלוב אהר מלא ואחד חסר מלא
 סאק מלוח לו לאלים יוס זול לרלוב אחר
 חדלי החמה הדין או מלוח הוב קרי ליה
 ומלוחים צפייבו נהוב לעי דלא נכפין אהמיך
 דברלוב מ'ס יילס ומתיך אהמי תלביץ חרל
 העיבד אמתך כיון דקט התע כו חרלים הוב
 לן לתיך דדוקא כו חרלים בעין ופי לן
 ותיך דמלוח דתם פרק מי לאחא כמה היא
 ומתקמ לת לעם ד יודא אור יה חרל אדיל
 דתיך ורבי יודא ליעייהו דפליג כ'עם טה
 הווינאן בעיך התעק רב מתי סב כו חרלי
 אכיון דחאן פלועט היא קטת התעו בתלמוד
 כו חרל הו אפילו תלביץ הלכך לא בעיך טפי
 להב קט לתי ול'ע' ותי הוב קט לתי לעם
 הו אמת לעית העולם ומי את יה ל'ע
 לעינה הו לויא להב קט כו ע' ומהנאומה
 אדוק דהו בעיך להוסק א'וכא דו יע' כלון
 לתי לתי מלא מילוח כיון כו בעין ע' /
 בעין דהב תע כהדיא כדמרכי פרק קמא דמורי

הנאה מתעורר לפני מוצאי יום חול מיום ליום
 ועד כלא כד חול נתי. לתוך זמם לא ק' אומי
 לא תיך מדכסם האבי תע כד חול אטלמועין
 דכעין להוסיף ק' יום דד או לעינין טולק
 חלומין אומי דחק דהא דחלבין אפ' לעד
 העולם כון לא נקט התע לעי נאמי כוחחוק
 הים כנדיים ק'ל. ויין אלאהין דנה עני
 כי ציך קרוך יומי אילכ גמ ס' ה'ג' זכריו
 דכ' דלא בעין חול העיבור " " " " " "

דכ' ק'ל

אביא ק'ל אל תפולין. נראה לעד דינה דק'ק
 לאין טרמי הדלת סל כולעווי התלויות דהא
 כעי לחיודי פדק קרוץ רעווי כלדיים יתעו
 לא ילא וכן אלא מלכו חין ק'ל מלמע דמין
 טרמי הדלת כפן. טרמי הדלת הוא בק'ל א'ק'ל
 וליכודיע כהא. וק' איתא דתם דלוי הוסיף תפול
 הילעווי לחין ק'ל ק'ל. וק' סת' מלויי בלם
 לחולק רב כהניא דלוי' הדלת בק'ל א'ק'ל
 ק'ל. וק' מלמע מ'כ'ח'ל' ק'ל. וק'א' לעד זעין
 ליהא נכ' כחין ד' לאותו העמוד האחרון
 ליהא דלת ככתב' כה' ד' " (אם)
 ק'ין אפ'ע'י ל'ל'ראו

תנכה

395 37

תנכה לעיוות כפיצות אלא עם ט אחיון בוד
 .לחול אהובי הומך הוד' זוסקיע ית' אלה
 שאלת' מ'ק'וב האת'ע' ל' יומי וליוי
 רכופים אמ' יתפלו כל יום עטע או דוקא כ'
 הל'ל. נראה דימפלו כל יום כ'ע'ה עטע
 דהא ק'ין דא' לא הייליך א'ק'ל'וס הי' ל'יך
 אהתפלו כל התפלות עטע ק'ל' אפילו אי
 כווחא אריכות חלבין אה' ק' יומי ח'ל
 מ'ק'ין מתחייב בתפלות עטע כל תפולתו
 ומלוק ליה יאחזק כולחוס מין מתפלו כל
 יום אלו כ'ע'ה. א'ת' ליה יאחזק כולחוס
 כום כ' מ'כ'ום או כום ל' ונ'א' לק'ן
 כמפולת' ל'כ'ום הרא'ונ'ם מלום דכווחא
 אריכות מין הא ע'כ' אית' ס'וכ' ק' מתעני
 דכ'ת' מהא דאחיין מאחר ר' הו'ע' יחיו
 לק'ל עליו לע' יחיים כ'ה אחר ג' א'ע'ם לאוס
 ול'ת' ב'י'ה כ'ני'ם. א'ח'ס מתפלו תפול
 תעני' א'פ'ל'ל'ל' ל' כ'ד'כ' א'כ'ל' מ'ל'כ'ס ח'כ'ת'
 ק'ל דלא ת'מ'א'ו ה'מ'ל' וק'ל עליו לע' ל' יומי
 כ'ה אחר ג' א'ת'ח'יל בתעני' יום אחר א'חר
 כ' א'וכל ול'ור' ב'י'ה כ'ני'ם ה'ה ס' כ'ד'כ'ס
 בתעני' א'כ'לו א'כ' כ'ח'ל' ה'יום ק'ל ד'ח'ס'ת'
 ח'כ'ת'

ע
דכ' ק'ל

כתב לעמו ולשו לא חילק ולא כולק כנה דאין
 זה למען על עמו כנה הקודש ואלוהי דאין
 כתב ואלו האבות מרוב סגלות הכנס
 ונסתרות געוה ונסתרות ליהא וקיימא
 לבחור דאין יתן לאוהי לחנן בלשונה
 מחלקי השם הייאה כרי שלא יכירוהו ליתאין
 למ אכנו ולם עצמו לא יחלקו ופ ירא הש
 מן החנן הקובאים אונת לערה או מן א
 הכתובים הכתוב ווא ירא מן בריקין
 ופוחזים ושלוחים ועולם ליכרוהו ולס
 עצמו ואלו כתב דבאופן חדל הי ארון
 חן ידע כלע השמות החיות הכתוב
 להיות הונחה סקוספא כב פובת למ
 לא דאיה וחסאית כב דבריבם הכאשונים
 לבאופן חדל או ידע הוא השם ונבאופן לן
 או ידע אלא השם השם נמן ברי אהין
 חן אפניט מרלבוו אם ידע ולם על אהכוס
 מה למען היה ככתוב ואלו הכתוב האיה
 קנת מאין העני הלכות הדל ש קנד
 השאשעו האיה ול אן כנה אונת לפי
 הדקדוק אפילו דעט אין סאן אפילו זכר לכת

הוא

דהואל לרל הכסול קט חוט לטע למ אכנו
 כסול השום הטעות ושלוחים לא דא לטעי
 מקום האיה דאפליה הי השום דהתם אכא
 טעות השום דאין כריק למען אכל כמן למען
 שצריך למען את למען ועוד נכס לוחיה
 דההוא עכנא מוסף שחואל לא היה כאלהמאין
 למ אכנו אלא אכא אכא אכא אכא אכא היה
 קינא שחואל וכל עצמו מן להם דבע פני
 היה מן ככנים ואפילו הכי כסול דפע הטעות
 מסקנן דחילת כב ככנן למ שן להיה
 יודא כן מולו התתם והכלתם הני כלע
 ידעית או היית קודא תנן כל מן חפני
 לאכא איה לי דמות חוק ליקר כמניד לעלות
 לו למ אכא מהקידולין ויען כן החלקי השם
 ולעולם כן היה למו אחת אונת לא למען
 העצב הונח אהני כלו " " " "

ואלו ככתב לי על דאחריה און כאלו
 ופוקתם ככב תחיהע על כעל הלשון כמות
 אכדק כנה הוא ידע יעיר לטן קכיה
 היא כנו העניב הצאת קכב היא אהיא חלע

ט דבבת ואבדיל תיא מילת חכא חקום
 משמע נתי דטעמא דלא בריל עקר הוא כיון
 למת אלהי. ואם כן עכל לומר לא פלוג מעלה
 ולא דמי. אמרן דרבי גאון תמי לא בריל ואפי
 הכי בנתייל כיון דגון הטעו והבלבד הוא
 בערב כסח לא החמייהו דחליב לתי בריל
 מיטעמא עכאו מהרי עליו אלוכפ. עוד
 מיטעמא כדב הצובה למייתון כסוף האכות
 חזן ומת וזל מעלה אבדילו יורה מחמת
 וכלעכט האים מחמתן ידו לכא ואם ולע
 (לאוכ האים בפסח לחזן במלכו ע"ל. הא
 קזן האים החומנים אינע אוא חזן עליו
 תעומט מואי אין כן כנית בני אכול
 פים ואפילו הכי קאג דאסורין במלכו אוא
 הון עקלה בעינ. ואן דמייתת האה מלכ
 לבלול החטא דא יהיב טעמא כיון דהקלה
 ככר מינה האה כל עקר דהתם בחזן עורר
 בקולו כ. מי. הפסח וכן לא יהיב טעמא אכל
 וזו הקיטן לעתבלו על י. הניעול למעכבן
 ונעכח החזן לנכח כואי לביה רחוי לחיך
 מומי ות יהיב טעמא לפיר ויפה כמבד
 דעינת מואו דואו כיון עכיא כעמא הוא ..

ג

קפי

על הנין לבלולו בלי חזן קדמות וכפוט כר
 וכוון פה ע"ב דהרי דלמ זל וזהו חקלול
 למין שותף מואם בפסח קכ ב"ה האחרון דאית
 וואו מדומע וכן אע עתה אחריהם אואו
 היו לו יין העל כלים היוחדים לפסח לא
 היית נתיב האילול לו כפוט וועל דל.
 וכה צוונים קא. כמד דאין מעבדן מעבדן
 עליו כוא פרי הקפן המ פירק החוב כמות
 ופירק כיל מעבדן ופירק כמייתון כלם האה
 ומהריב כפוט כפוט לזו אלהי ואורכ
 כואו פרי דמעבדן עליו כוא פרי הקפן אכפאו
 האה מןכולט מילולא. יכסחים וללים
 דיוטאין ידי כפוט אכפ צוונים כמואי איתן
 אפוא כעמא כע דידהו אילוא ..

קלם ידירה אם כמתן אורה זיכב אחת או
 לתים. אכפאת דאיה מתקפס מהריק זל למכ
 פרה לוד עמי קרה כ"ב תעב אחת לאווי
 דאומי שמוט לא אלכחן דמחלקין לא כמי
 לטיין כואו ידיריב כואי יעו כפיק ערב כפוס.
 אולכיו דכחוקן לעים ידיר חול יב קול וחסתה

קפי

לא דומה דהלו יה דבריהם רר חיאהו חתם
 כפי לטין ספר ולתם למ יואם היה נאה
 דכין דקאה תלמודא ופליג היכל כהלו יה
 וחטין איהו דהה פליג היכל אוריה אכיל
 קל אפילו כטב רב יואם כחן להכנה חתמהו
 דהעלה כבת הכנסת אכנת הודיל וזה יואם
 הילכתא כותיה כטב רב ולחול כותיה פק
 דהו אוק אגרי רב חייא לא כבירה כלא אי קל
 כהיל ומהל מקום נול אור רבא דקאה רב
 דיריה נחאק לתם לא אם יטה חל ה
 ואם יתעב יתעב איהו אכיר איהו כבת
 היענה כרת בתקון סות אכית עליל
 דכותין כחן ליה אעצדכין אלו עירפול
 דוסין כהדיא דמני לטין כרפמ אוא עב
 לא אם ירבה ולתך נאה דטבת יודיה
 אכיל יתעב איהו כפי לא הפסיד ..

רבוי פקן עבדי חול כלם חשון דהה סולא
 על החול לחואו בלי חול ואסו ליהנות
 וואם כפסח דעכ כן היה דתת פלוט חול
 חולת לטין לחואו בלי חול חולק לוסין
 יוסין קודם כפסח הון נפדין
 ולתת

יא
 קב
 קב

ולתת חוט כפס כחמה לא הון נפדין
 לאסו באיסור יואם אכל נפדין הון נפדין
 זו לא חמיהו ויניע מעכ על יום דהו
 אן קומא נפדין יתיה כפס כין אכל
 נפדין ופלוט אכיל סכא אינה טפיל ..

אלוכה חולב לא היה לה כח לעמוד ומאנה
 חולבת פלוטא דפלוטה אכתיא ויהו
 דפולטא כהיא מההיא דכני עמודים כן למר
 כהיל . וזה כון דמין אלו לחנה ואלו לעב
 כדמנא להדיא כן עמוד כן חולב ואלו כד
 לטין לו חתם חליב דיעבד כן אההיא
 דקרייהו לא כפס כין כל לעב על ..
 (ואם הקטן והנעדר לפולטא ..)

ועל דרך האנק דקדקת מן הויתחבין על מה
 לחתתין כלל לא נקוב עז לחנה לאלה יואם
 פלוטא דלפיד חתמו דאפילו לא כלל לטין כ
 חל און נפדין כל אכתיא להחן כלי נקוד
 עז לחנה לאלה יואם חלום דמך און דאון
 אלא כן לעלות חיל לטין דחיהו חילתא אכל

קכא

תלאל לבע קדוק אם התעורר איסור כתיבת
אכילת כמותות שלם לאורו שלם ימים
מן תעלה ואל התעורר כפי האיסור הזה
עצ אדם ..

27

ועל דבר אמת לאמר עי גולן טורף אור
גין שוים גול מין גין בולין גין .. דעלן קפס
גה לכתוב דמי לאמר אם שלם על גמ
■ אוק יבורי מין מתעין לו אוק כחודש
שוק כל עקרי ומורכב כעצ העם מין למ פה
אך מורכב קרי שלם מלאך קפס גה ולא
כתב-לום מורכב חכמות אהנה נראה ככתיב
סוף לאמר אכילת בפרול אם יעלה דבר
פאוק יכפוק בהלם יי און 12 או לשפנה וא
כעני ולא יר הנהול ומימ מוטא לום מורכב
או נכר או איסור חקין ולא מי אכילת לא
לאור אם יעלה דבר פאוק תכא עליו קול
12 דבר מין אלפתן בלמוד דא כו (דמי כ
קולו כו לבועה . אכל לשפנה כו לא מלאך
ואם כ עכל אורו ולא כתיב חכה (דמי ..
ואם תאמר מל חקוק יוסר לעלוי האמיל

לכל

לכל עליו מלוק טעמא דעלן פן יכפוק לו לא
חיליק אבז אלא כוקא היכא דקארי הכי לא
ולא על דבר חכמות וכו' ולא להיעו לוק
נד לילול דא לום חילול ותקא מן החכמה
דמימ אלא דכפוק החכמים מן החילולאוי דמי
דמימ נכר על לחוק אדכ שוק כו מוחין
ומגמין בום על הלוח . אכא אעל אעל
קלים לשוק הוא עי און מתעין לום נד
לילול דא לום נדע תקא . און הרבנים לילול
לפניו קלימ דמימ דכריק אלא דמי אונס
כחומתא ודמימ כאלרי כהניא כנדיים אכילת
ואחזקין וואמין כו איכלת הוכ ביתה לילול
חמות (כפוק אכילת בלי ולום אכילת און
יאה כו דלכ דדא לילול איסורא ..
(און הקין לילולא ..

לומר סגור לתרא אהוב מוחות לאויי הדי
יורא פ אלכחולתע אם הונח דבר מוקד
על אנה חקין אכילת לבועה או יות כחולקת

אבנא חפצים זה על זה כמכבה או ליה ארע
 המוקצה מן החפץ הואיל ולא העמו עליו כמקובץ
 לא עלה כמים וקרקת בני דרע נטל כפול
 ארע חלוע ולא נעלה לוק רב כמים ארע
 העמו על רבו מוקצה כלכל ליהא מיעילא מלמ
 עליו כיוצא אבל מה למעתיך בדרך אקראי כיו
 ליעלן אלהים כמכבה חפצים אלו על אלו חפצ
 לענין לו ריוח ארעית אל חפץ מוקץ כלול העוב
 לעמו כדן לא חלע מיעא אלא לוכח נחמ
 זאם הוניה המוקצה בדרך כן השלמות כדן
 אין לך חיה מפי דל. ארע דמיכא למיך
 דוקא כלוכח אלו מיעא כלכב היה מ עלו
 לא נעלה כמים אלא כמיעא כדן אפי כקרא
 הואיל ויורע למוקצה יהא מ על החפץ לב
 זה החפץ נעלה מוקצה חפצ למקצה דעמ
 מחמ. אחיך ברין דוק ליה מן המוקצה
 על כחפץ ארע זמן מרובי נחמ אפילו
 העמו כמילא כמיעא ולא כדוק
 אקראי

אקראי ליה מלמ דפיל נעלה לוכח מן חלוע
 כדן. דפי כלכל מחמ עליה כן השלמות
 וכן כן המימון דין כה כדויה אל העמו
 מיעא על הו כדן אסוי חלוע דמקום כפ
 ליה ולא העמו כל מה דקוקט מן המוקצה
 כדן כנה מוחי מן לפי הדין דהרמ מוחי
 להעמו מיעא כדן כיו כל המועה ליהא
 כמיעא כדן

מן למקצה לאלה ימים ולאלה זמנא
 לחורי הקול דקן לא ליה קויה דע על המוקצה
 כמיעא לול וחסרתא לא היה סל הוא
 דמכב מן האדברה כנה מאחורית
 וקרקט הרב מן האלמיה כלמ הדין כפון
 מענין דל. ארעית דל ארע על לאלה
 דוכים הויה. יא ירי הככלא דמחמור
 לבין לילוע כדל הככלא מאחורית וילמ
 די חוכמא דהמ וכן חיותי כה אלע כמיה
 למקצא כמיו התלועב לאלה ימים ולזמנא
 מה למקצה מן עמין כדויה ללמ דמחמור
 דקראי כמיעא דיהא אין מעיכין על התקא

נראה דיל לעלות כפי משה דמשה הק פיסק
אכסר הלכה לפי היאך יתעב וזילאן הוה נסגור
לדין לא הוה מאוויך בה ואפילא דלשן האלפס
כפי אפילא סופרים האך אמר דמקיל...

411

אלו זק אהוב עמיתו הוה מליצי אל
למלתי מי לעבדי או חבתי לזין ועלך
דין זקין אם הוה ללאוי יתל דמקיל
היום ובעית אנוקווי הוה רחבית לעלבה
ראסור חקא דחבתי לחבתי אל כמות חבתי
למי כמו נסגור או קדוה בחבתי וזכית לדוה
הוה הלכה להלכה דמקיל וחסר כח אנוני
אכתי האקור כמו לחק בספר התוה
אקדקתי מן התוה דמקיל דהך איסורא הלום
למאויכין כלי דוק דה אהר כ הוה
כח להדיא הכי פוק בך דהיתת מעוה
דעזרה זו וזק ויל לחק לחתי דוילן דה
דאורייתא זק כפי דמקיל סמו לחק
כפי התוה זק זק כפי כחיוון למסר
כפי דת דוקא נלבה אל פוקה דעבר
מין עיקר לתי דמין כוול בלתי פק ולפי
זה היכא דלפך לעווי כפי כחיוון...

אם

אם תאמר דבבול סא לאו ילע כקדק דמין
למאויך דהך כבול הוא כמו לעבדי דילאסר
נסקרה הוה וזוהי דמחייב לו לתמצור או קדוה
נראה דמין אדוהי לחיסורא דהתא אורייתא
יכילין בלא מתקילי אפי' דקדקע אל כפי
כחיוון פסידא כל היכא דליכא כבול דאפי'
אחייל דמין דמין הכפילוי לחיסור דאורייתא
למי ואם שווא ולפך ככמות קטעוילקו
למין אפי' אפי' עיכור כפי לאו עובד מול
הוה אכראי לתי זק מלתי כחיוון דהיכא
דמלתי דמקיל דחול לא חיליין דאורייתא
חלופה דאורייתא

412

זלואן דה אהוב לתי מהי מהי סמטרא יק על
דח הך חבתי באופן האו ידעתי כלכח נחלת
על כח דהתק חקן אכחיה לי אלכר
הלואה היתא לאלה נלתי כפי הך זעז
כחכח לחתי כדיעבד אם נלתי סכונ
אם הייתי נחל בלא נלתי או מהחייבן ואסו
כל לן כעין זה ליל סוה זבול להחייבן אחרי
מן החומר כחיוון לי ליל דהך דמקיל
זק ספק דמקיל זקל כפי דל דל לל

כו עורה לתקן חליה סמו דיעבד מומקד
 תעשה עין אחי קפלוט אן אהע סווא או
 מלום תלום רי פיק במא אפקק הלוח
 דמתי היטו דליק מן הורה הטעוה
 דבין דאם לא נפת בלי אס לינה נתי לה
 התי מחלוקת לנייה בלנו כדודי למ פל
 הלוח דמאכנה בלם אכנו דבין וואו פוסלו
 ארי אוק פוסלו מלום דאפילו אם לא נפת
 נתי פסול דלא מלכין בעול תלמודא שהא
 מטבע חמשים ופניה נאונים אן אם לא נפת
 ביה אלא דפכז איה דליק גרע משאם לא
 סרפ כלו : אן כמילת הסוניה בלינה טו
 געה פו כדודי דאם לא למ בלם אס
 לינה פסול : אן דטובא יל לתק בן נון דין
 דליק העי למ אכנו אן לינה למ הנפר
 או מן הורה הלוח ולם הנפר ומן הורה
 אינה לא מעלין ולא מהנין פוסל אפי מטבע
 חמשי הורהו לטעו מטבעו הננין אכל למ
 אם לא העי הטיב חמשים הורה הכא
 דאמרי עי כדמא כדודי פוק הורה עי אמונה
 כלין היו אהנין כ כתי חמי הורה פוק
 כן פוק כדמא ון

הי

היו נתי הורה לבידולם סתמן אפידול קמא
 לבל התם אן דאם כדמא עי למ דמנה
 חמשים עבי וינר אפיל אלם לבין חוקין
 כדמא עי למוט האטו אלוהא נהו
 דעלין כדפי נתי נתי היכא דכרע עי
 דלא כעין למ האכ דעמיא מיכפא היכא
 דכרע למ האכ לא כעין עי או לא כעין
 למ העי עטו דין עטו עי נתי פל כדמא
 התם אס אן אן כדודי אכל מטבע חמשים
 הוא אה ליין כן בלם הנפר ומן הורה
 כדפיל אעם דמא נתי כדמא דאיה זו אוק
 דכרע למ מתיין לא נעלה מעלה לטמיה
 אפיל היה אמוט געט אלא עי
 הנמלאים חמשים כד אהי וכן קמא
 או פסול חמשים העוטי בלא כדמא
 כדמא התם : אן דכמא לא מיקרי לני כלי
 התי הוואו אהדיל כן לעמו כן כדמא
 קעטא דסל כן אהי אכנו למ לעמו
 לינה דאפילו גי ללינה עמו אלם אפי
 מתי למ יכל כן בלי אלו דוקא ואלם
 אכנו אן כדמא אן לנמא כדמא האלי
 דאפילו מתי אכנו אפי עי כן מלמן

דרבך חטוף הוא דמקרי עבדיה לאוהבין ביה
 והכי פריך תמוזא פ"ק דעירובין הוון דרעעב
 אובין לנעע הוא לאוהבין השלע נתי אוהבין
 בתמיה אלא ע"כ שמואל הו לאו קעב אהרנר
 דרבך ומהא ד פריך הו אהא דקעט ולוין דקעט
 לעינן שרע מלוח קרו או חטופין קעט הכי
 וחתיך מלוח דמיה בב"ה דלמשה יסוין
 אויזין הוא לעקראו בת דין חטוף ומ לא עין
 גיטת באות כ"

אלא כפטי על הכוה חזיה לחלו הלכות
 בביתאן להיבדוק החוויבין לבעה יבדוק
 ולספך כלם החוויבין בקריאת להיא אפלי
 היאל וסכרא אן אהווי גב לעזרא דלען עזרא
 דמסכא או פירשט דבניך יפה אמ כוונע
 הליך בהגטו השם להיא אפלי הואל
 מלוח דסכנין הו לכדוק זה הלשע חוויב
 יורג על הילוחא ודוילקר כה אפ אן טוונר
 להענע על דת אלא ולענת וכתב חוויבין
 ואליה דכל עבדות לבעה אפילו כבהסיא
 חוץ מללה עבדות יעבד ואו ייהי באות
 כפ"ק החוויב כפ"ק אפ אמ טוונק כ"

אלא

לחלו כו כפ"ק כלם החוויבין כלם דיהיך ואל
 יעבד אמ כבהסיא אינ וודע כ"כ איסור
 חפול לאו להפיר הלשם להיא אפלי הואל
 וענין לענין לחוויבין כה דהא לאו הגטת
 אפליה היא לענין חוויבין החוק לאו לאו
 על שפטיה אפלי היאל או אפלי קפידא להיא
 איסור

אלא הגלות על החנין להש"כ חנוך בב"ה
 הכניסו על כלם חוויבין ויפך אפ"כ חוויבין
 חוויבין חוויבין חזיה דכ"כ דבנין אפ"כ חוויבין
 חוויבין כה בנין או דקדוק כלם אפ"כ חוויבין
 גמרא דהש"כ חוויבין לענין על כלם כ"כ יסו
 אפ"כ חוויבין ענין על כלם בנין דכ"כ חוויבין
 חוויבין הוא חוויבין ענין על יסו אמ יאה אפ"כ
 על חלום אפילו בחול ואפ"כ יסו חוויבין
 חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין
 אפ"כ חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין
 חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין
 חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין
 חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין
 חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין חוויבין

הועיל וכו' וכו' היכא דאיכא עיני דאם לא כן
 תלילא לך אדוק מלפני נתי מה הועיל ולא
 למסר כן או תלפן דבין מיני וואיבולא לעמוד
 על דעתך מה סתמי הוה מיני מורה
 בקים פטור הלא סה הרוב ידע בליא וכו' עיני
 עמק וכו' וכו' ומה קים איכא הכא א"ע וכו'
 קלמ מוכי הוה סה דחול בעק ולעז קים
 איין וק סוף הכא דכין סתמי בעשת או
 יטול לעמוד על העין דכתיב מוכי סתמי
 דמיתא דכך דמילא חולא דכין מיתא איין
 דכך אונס ומסתד דמיתא הוא למע וק
 כמה מיתא בלמוד וכו' נפל לומר דכין
 ליה לומר נתי דכין דכין סתמי
 הוה דכין מיתא וכו' דין וכו' מוכי
 בקים בעשת פטור וכו' מיתא ע"כ כדמיתא
 כאלו פכך דמיתא וכו' וכו' מה למסר
 וכו' לחל סה וכו' אם תני כמות פקד
 לחל סה כן פלע וכו' התוהו אי איכא עיני
 כן מ לא מיתא לומר הוא התוהו וכו' וכו'
 אלא אם הוה כמילא כן פקד וכו' לומר
 הכי למסר הוא הכי לתעד ולא מפקין מיתא
 כמותה אלא כמיתא דין

המורה

האור כן פקדוהו ליה לא למיתא וכו' וכו'
 דעלם לו נתיבא לך אם היכא ליה חוסר
 מורה אפילו ליה לומר אפילו נתיבא לו הלא
 כדכתיב דכד מיתא כן וכו' פכך המיתא
 לוק ליה דכד אחר לקר אחר זה אור לוק
 פכך וכו' אור כסא לך לך המיתא דכד
 עליו דכתיב וכו' כמותה דמיתא חולקין וכו'
 דאיכא מוכי דין וכו' הך איכו לומר שלא
 הפקיע מיתא חולקין וכו' לבער כן עיני
 מיתא נתיבא לך וכו' לך דכד התוהו
 החול היה לתמידי כן למסר לומר כמיתא
 לבער לומר דכד כמותה הסתמי וכו' לך
 לומר כן למסר ולחסר אכז איי מיתא לו
 לקטוע יכו הוה ליה למיתא מיתא דכד נתיבא
 פכך מיתא היה לו לומר אכז פסקו דמות
 למ דאם דמסר לחסר כמותו לו ג' ולעלות
 או דין וכו' איתא כמותה מיתא סוף כד
 דוק היכא שמי אפוד להביל את עצמו אלא אם
 כן חל כן אע מיתא לחסר כמותה חבא לומר
 חסר לומר אלא ככך למעל ולא כן עליו
 דכד מיתא לומר לו להביל את עצמו כמות
 חל לחסר אכז נתיבא כן הא ק"ל אית

מועד ועל ודמיון קלם לא דרכלו דבנתעו יו
אם גרחה שלמל עליו דמיון לו אם בחר לך
הרבה כאלו כמך האם על פני שחמי האם על
על ואינו בא אלא על עסקי חיוון לא התעורר
התורה את דמו וראוי לקנסו במלקות ופדיון ק
הדפנות וכן בתלמודי יתבי ואתם לכת האמה
פיק החובל דודו העונות לעבן אותו בבבל
ועבדיון לו חותמיהו אמנם נקב ובעד ובלת הית
חולק על האופס פיק החובל ובלת דליקטייה
אמפכה סי . וכן הראש פיק פק דק

וזה לתבצ האופן עוד את שמען על דבר החסירה
הנה ירה בתלכות מהיום פיק החובל איתא
כאני כבאי צורתא דלמלת וזו האופן לתבצ
את שמען אמר אמר ויל לו עראר ופק הדין
מענין עליו ילצ אכחיל בו ויתלכב ויתמול
אנע מליש כרצה אמר חתקת מיה
לחלקי כן ההצייס יכח חלקי אמר מן
קיס ליה בעיה האיננא להוציא חיוון והתקנת
כאומד דעמ ובעעכר את כמו למטה הדין
פיק כב כספרי לוקטיו ויל ס הפיק אר
לפי דבריו דמיון הא קלם לין חרובה לאסור

אין

אין לחתב אלא יסתק חתם אומנא אמ ל
הדין אור לו לראון אר החסירה והוצר
הגאט הוא קל כתי יין חס ועולין לוא חסין
ואמריק פיק במבא דקידולין חלקין על לונטוב
הלמועה . ואם הקטן והבעיה לפיכחא .

כאלו כמו אפי לין חת אולעה כן שלום ורם
בלום כן לור ולעק רכב אולעזר על ליל
על אלר נצחו וזוחם כמך סלכ הולעעט סכ
הסוכט וכוון אהיקו כאלר היה לונא אוכב
זה יומי ולתים ונחוק ס כן ער לעבד עמי
כרפ ונצק לחפא איפאתם . ארב זלסק
הליש לסכב סככ סככ סככ סככ סככ סככ
כרסיפות בער הגאט . ואם נחוק חתם
לא פונת אהיקו איירע לו . ועוד האריט רבי
ריבתם אפי עמ האית ס ער עיותם וקדוקם
בחס ולא חותם לום ערתי חכדתי לנחוק
רבי אולעזר חכחו אל רכמ זלסק כק אומנות
ואכחות הכרת חתך העניות אן ער האת
לעיד לאר לו רכב זלסק סלוא לאכני יוס
החופה לעעט לחוקף לחתם רכב אולעזר

וכן אמר או כבאנו מבית הכנסת ומה לא סויעת
 אבא הכנינו לך כל צרכיך. ערות זה מנודת
 יום השאר כל העניות. ויכל מקום אמרתי
 יורדין לעומק דין לא מעה לא היתה מספרת
 עזות גאון רמה לאה או רב גלם ארבע גלגל
 העז כליל כלועו איתן לן איתו דעבז איתן
 וציון ולא עבדו כמיתם כסדיא בפקד חקת
 הבנים כבהוא ראני ויניצור דיקולא דקלעא
 וצוה לאה אחר צמח חבית הכנסת
 כולעו הדיא הזכא חון אפרין הוא ומוצ
 עמו וזה לאו כעב הכעל דין ולא מהע חיי
 כמבאר בגין דיל כהן ומעק אומנות
 והכמות אין העעל והחייב אתו גלגל
 דין כהן דה אמת פיק בחוט פידות הפיא
 דלוד להיה חזק על צד הדין והלא לוד
 כצדו אע"פ לנה מוצד ליה וזה מטעם אין
 אומותם זה נצו הע כפק רב אולם פיק
 הפיה וללך כעון זה לצדק אומנות סלי
 לכוון איתו דאם לא כיוון להגינו איתו דראי
 נעק איתו היה כטור אע"פ חכמה כיון
 לבלעו לחמה לו מזה אירע

כהיזק

ההיזק כראיתו כגון צלתי כלם התי בסוף חסתי
 סוכה. אמרתי חזק את וצד ליה אורה ו
 לענין כנה צדק צדק ופיך צדו לאם חס
 ולאו יחזק איל לרעה כמקום הזה תבטל
 מצוה הסכנה חכמה יראת ההיזק איל חכמה
 לוטו ומוץ אמר יצק איל לחכמה חכמה בעת
 כמאר עעצו יודע מלאם יעלה כנה כמקום
 חזק אכל עה אחרת האחר למולו כחולת
 והלכ לעלה מצוה ה"ז בעצמה מוסף על זה
 באת לספר תורה עומדת על הכתוב לכתוב
 כה לא יוסף מן יוסף ודילו כמבין אלם
 לאפילו ילאדם דלע מילתו למה אומת
 זה עוב כלו כיון לקבל עניו ואין אכזר
 המכה את החק כבית אחרת לרובת נאמן
 ומוכיחין לרב גלם כיוון להכות ולצדק
 רב איתו כעב ועל כל סדר כית דין ענין
 אפילו אם היה לאו מן הדין ועל כ הע מיל
 על רב גלם ליעלה חמה ומחיל אבה יעלה
 יין כעם קומת העדה כעב להספר תורה
 על הכמה מאומות ומקום רב מליעני דק
 פע אמן קולו ילאו ליה מזה קול איתו

כפדים עם נידים הוא אהוב יחי' החל נעויל פ' .
 אולד דרלמע על מני ספיק דייטש אפוס ריהטא מלטי
 אן ולא בהסמאל דעה בלא כיואם כהראון אקוס
 הדולן להובא דאון למ דע על שמען ומלמכה
 לקרא יחא ארז דאין חייב בלא אפיוסו כדאון
 רהבי ספיקין בהדיא פיק החוב כילון בנדיים
 פיקר וחוכה דן האלירי אלס דהובא ריבה ול'ר
 באל כילון כעדים ארז לפרט דיד אהיו
 להויע חקרא דאח בלאח הוא וצאח כנקין פיקר
 ולא דמי בלא לחסור דכרדיס מלגל קל וקל
 אחיב באלירי כתב פיק סמאל החוב דאין
 אומ ע ליפיוסע כראוי וצדאח ארז לאין
 כהמרה קטע אבלי הובא היאך מלעיקת הפיוס
 מלא אפי ראוי עיעה אפי בדין ולפי הגזון אפי
 החבייל והמתפיל אום ירה שמען לוא לתפוס
 בלא ואצור לו איבה אין איסור בגז כראית בפון
 כדעט תלוב דחיות והלוחי אהא לאן יהא
 החוחל אחרי הא דעה לא הובא עליו סמאל
 אין לו אחיב עולמות קטעא רב אית כה
 ארז דדחאח איעל שמען באפיק קלא בלא ולא
 שמען כפיוסו ולא נפיק אהא הא דכרא חיידי קלא

הובא עליו ט"ו

437

עז אפ יוכ אלמאיל שמען ארזת דאון סמאל
 לא היה דאון כפיק ועד ודאון ארזת האן
 כדאין קרום מלמס דחולמט אין לו אונקא הא
 כדעט דהאחזילי אין ארז אונקא דביא דכ ודא
 היא אפליב כפן עלי ארז יחיד ודכס האבה כדכס
 אכאן דין טענה לא הא היא דהא קדקעוט נוי
 אין ארז אונקא ארזב שמען אול כדאום דהבי
 פסקו דא כדאונקס זן ודגוס דאפילו האירא
 לא חייבטק מלא אפילו ארזיל אפיקין אול כדכס
 פסק דין עלי שמען תמאון אול תעביל אול תלמ
 דה לנרטיה אל כעודס תמט בלא לא אפילו
 יל ארז נכסי חול כדאיתס חכא כדכס פיק
 החוב אל אין אפוסה בלא חלום דאבה ארז
 ארז דהא כפן אין גזול אונקס אצור
 ולמא חייב באונקסין אפיה דירושלמי דמט
 כדאום ארז לת ארז לון פיקר לכתא ארז
 וארזכ פיק האפיקי הייך דוקא אפוס חק
 זמיל לא הייך כליע כדכאעל אכל ארז
 לואל חייב באונקסין פליטא לא חק ארז
 שמען שמען ליתמיב דאון לאל כדכאעל
 ארז יכה האל דאון דאס לתמיב כדכאעל

הובא

וכל מקום לא היה להענין להטיל להם שיעור
 קנה דבר הצריך להייה וכן להורגו לומר עומד
 דהיינו דא. הוי דאופן בעצמו בעיני הגה היט
 זה שפיר ועוד לא עריך כלו מי. אבל אחרית
 הים ועוד אחר אפרים את אלת דין בצדק ספר
 רבנותו שבעה מעות על קדן הנה אע"ה ובעל
 הייב ממועתי וכל כי האי. ונענו דאין התיוב
 מערי בלך כי התיב הנאה ועד סתם ואם נא
 אן הרוב באינה מן הצדקן או תסמוך על כי לא
 סתם בהסתות דעת כלל. (אם קרן) ובענין
 שפירא

לומר יסוד ארז אהובי נאמרים קד דהעלם
 הוא האה הרב גימין ובהר אכלין ובהר אלה
 שמואלן קרי מאיר הוי ינו אלה דהעלע על עסק
 חד עבדא דאשכחתי יתיה נלכז ולקד ער
 כוזאמ ודולק אהר קנס לעינות ודוסס דהול
 ודוסס עבד זה וחד קבאם (תעבדתי עמו באר
 מאיר עבד אשכנז לעינים בינכם שללתי
 אירי העתק אהרן יעקב (סתקתם אמ יל
 אר רשות להוליט עם מוכה קהל באר
 הם יולתי ארן עבד רבם ובאדבר מילתי נלכז על עסק
 רבם ותידי אהר אשכנז אהר אהר סבד
 שפירא ולקד ווא קל תשובה פני אהר

היי

היי

לומר על ככה ואם תמצע אומי הוליס קהל
 כדמכאז אמ תעיל בה (עז קיום הכתב) שלל
 אשכנז לעילא בעעם את לאו ע"ה תוקף סתות
 אינה ביי ללוחמי אלי וואמך כן דעת ויטה
 שאין אתה ושאים להוליט קהל כדמכאז אהר
 יעלה ככה תלכז ע"ה אהר מרמיק כלי הודא
 רבין דבי ארן שלכע ולקד כלל חיימו ממו
 ער מרז ארן דעת עבד. ונלמד עור
 פירק לעווי מעין ארין ליוע כמניו להוא
 ער מן ארן לאו יסוכו עמו הל מרז לקד
 תפיק. וטוב קהל כלילאן לקד על עסק
 רבם ויחייים כדקום כתיבין קיימי סמוכ
 כמדיא כדרכי ק"ה רבד דמיה. לכו לעינות
 אהר דל אלה לא יכא לעלתי הוקעם אלהים ווא
 זכ עליא ער תעמי ארן דהכ הוא אפילו
 אי הוי מכויל כדריא ככר קיום לעעם להוליס
 או אהר על כל דכז עלע ההודא לעמי ובעי
 חלקם יהא לעם אהר חלק מוכה מתידי מרז
 מרז מוא הוא אמ יחטא איל לאהר וסלוי אלקים
 אמ אהר יחטא מייסר לו וואהו כ"ה לעעניו

ליד תקלה לפני דעת מעמוד היא בלתי אס
 לא הדב התחיל יחד להיות יא אין הענין
 עין הן יקרא עין לעצמא ליהוה בלתי
 מצה אין לארץ יורד ואלו לאתג על הדין
 לפתח לידך דנמטו סגו לם היות ארץ
 מה לפתח נראה לפתח דתקום כבד כדו
 חכה אבד היו כמות ולאחר ק נחלקו לען
 כסין ולפי דעת היה לאסור אפילו אי הו לפי
 להדי מלום דא לית כבד אלא בתרא דמתר
 כמות אף נראה אן להחיות בלתי היות בלתי
 ומיחוט ומגום דפליג אוד אוקס ידו הדין
 וחברת דע כ אף דעת מסכנת להחיות
 בלתי היות כמות האעריפית דאף הילפנות
 דאחיותה אוע לותם סבלי דנעלה תורה עת
 כמותה היל פיק אלו עריפות אוד הו אי
 מלתבתי תבתי דא יתני כעול דאף לבע והדין
 ואלו דנמטו הו אין אלא דביה מדי
 הו מנורא בלא תורה האך אמר האחיות יא
 נפיק כו מנורא כחיל דאיסורא לתר כחיל
 דעריפות או קים אן תקדוק כדב לם לתר
 בען כמות לתר רליה אפיק סתפן דאיקר

אחרי

לחברו מעלם לפי עב הדין הו מינע סלם
 את הארי אחרי מה לכב עק דאפילו אי לפי
 להדי לא אהב לא אפס ידעא חלק דכדן לא אקרי
 מתר. כמות הואל אפיק ריבולו כבד נחין
 כמות ית נראה דכדן אפילו אי לא לפי אוד
 לא חלי יתחיל הויל אפיק אבד כחוק
 דאף אפיק וליל אמת הן ל להחיות לבא
 דאחרי פיק אלו עריפות אף לם כע מעי
 היוטאים כחוק אחר כמות נב כדו דאכא
 לתידי אפילו אף הן החולקין ב חוק דן לכסין
 כן כאבד דהדין אעב כליה ונראה דכל
 אי עוב כסילת באמת אחר ק החולקין
 דחליב חדא אפילו אוד דכב דכעיק הדב
 ועב כמות אבד אף דאין חזקין באיכות
 חל חוק נקטיין סבא חתם דהא חוק
 החכמים נקט נחיו הוי סבא דכעיק
 ליה אי לפי אודלי כדור חתי כע

ומה למבט על לן וליל אי אינא לות חלל
 איסור אף תחיל אפס נראה דאין כאן כית
 מילול אן עלית מעלה עת קובכ מהכד יוכל

כן מהלך אלו על אלה עמי של דלילי וילבט יחז
 כחלינה החמה אחרי או בקעם הביא דיל לחול
 ארבע או ענב רבסל לען ולילי כחמיס פירק זה
 בער ונפי דלא קל כחמה מי הא בארבע כחמה
 פירקא חוכה דהשואין לע בער אחין או בער
 אחיוט בלרים ואעפכ פירק ארבע לא יערו
 אכחילי דיל לחול אפי' הא קמ נאפילו ארבע
 חיון חיליט כל שק לעין איסור יל דלאע
 התם הלום דלחוכה סתמא בעל אגלית ולא חפלי
 כנחוק קמט יל לחול אכור דין טועין אל סין
 ילחוקים דכסין נאפילו האשן ולילי בלז כל שק
 דלא טע אינשו כלע ולילי .. נאם הקין
 ובלעין לבלילי ..

כ"ג

ואלו דילתע על מה לעתלע חמנה לאור תוע
 את חכרו כלכו אחי וין הלעם כנז דק לאור
 לחנה להתקרב הלעם וכלפין את הנחב און
 על ידו כן ותחיה את כנז כיון דלת הודמכ
 נאפילו הא כהלעם חמה אין כופין את הנחב
 חלו לרע חכמים כני לאיים על הנחב אם
 כן כל חילטין או הלעם לטין כפין על לאור חמה
 דאין לתחיה על חפך זה דחמורה פירק חרובה

9
 בלם

בלם רבט יואל וכן כאלילי פירק חוקל חמח חוכה
 ככלחמות לוח לאו הביא דחמכ דכח-חמח
 דקמח דלחוכה כל חוככמח דלא כמכ כה גילח
 ונכ ופירק אפלק אית כה הלעם דחמכ לחימח
 לאו בעל דכניס דחמח חמח . חמך אחמי אית
 כיה הלעם חמח ולוחו לא ארם סחוט לחימח
 כור דין יד זה אפי' חיון חכמו לא כניס
 וחכמט דהא דחמחין דלא חבט הלעם אכין
 ארבע און חייס ביכא דחמח ונפלו נכס לחי
 יחיי ואלילי חמח דחיליט לחמ כטול זה
 הלעם ונמא הנחב חכמח חלע דכ חכמח
 חוכא דחמח אכסידא דנחב כופין אומח לחי
 דלוחו לא ארם סחוט ולפי זה יל לילי
 חמח לחיכ דכין דקל דכניה חטעם לחוח
 חמחוי חכ דכין ארם לא ככט חכ ועל
 לחוח לא ככט לחוכה ונחטן סוכא דחמחוי
 דחמח און כניי ונחב חוכה לילך לחוקי
 קלכ לא יוטל לחמחין לחין או ככט אום אחר
 חמחין כלל חכמו לא ככט לחין חמחין כח
 אום יל לו אום או קכט לחוכה לחמחין
 הלעם לא יפסיד הנחב כחו לחוא דן עמו נחמ

רחמיך יפה הוא לבית דין לתת יד לתבא הכתוב
 הנמשך ודין תורה הוא לכלול העלוק מיד עליו
 ובעין זה כתב נתי אלהי כיון מחנה כלם בעל
 העיבור ותלוצת רב אולם העובד רבם תקימן
 כבדשאה כי היכי לאו ליכסרו איתלי חמונייהו
 אמרם הוה דרואין כן שהוא טובה וצוה לכל
 דין שהוא אומר כמן אבל אמר הוא כצדק זה שגה
 הולכה לתעורר הולאה כוונתם מחמה מריכה
 ומחמה קצוות הנמשך או כיון להכביל אמת לו
 מחון קלימא ככך זה אית הלשא כתבעתן וכל
 כדן נאמר אין לויין אלא זה לעינת האות
 נאמר הקטן והגדול לבעליהו
 כן הליה למה אלהי

כמות תלמי כן הוה הויה ומתו לקראת רב
 צלון כן למה אלהי העיני כדע עבד כמא לא יעד
 אין לרגע עמ הפי מיכל אע שראין ומר הורב
 רבנים הולטר כדדיונות על אופן ואמר להודע
 הע דור כן יקרה בעלה של מר אסתר כדכ
 משהם אלהי אין להם מן מבערן נכד לו לון
 ליכא לו כתב עזות מאכין או מאמן והוא
 מוחזי שחנה להבא עזות אמת חת

ליוב

447

ליוס לחזק אדרגדים האלה נכבדו כיום הלבו
 ולחיות הולכת עם הנזק מיל העל ולתן איתלי
 יהודים עמם חזן לעיר לרביה ואחיה לרב
 מיל העל מסתמא נדא. שמעתי כבדו כבדו
 אלא אמן אין נפולל העען עם אמת דודיהל
 כחסדך תמיד אלהי אלהי אלהי אלהי
 לשאלו את אמו כמה פעמים ומה זה אית
 שהקולות כאל המדינה רק עליה ועל בעלה להם
 חייבים באכזרית שלא נודע להם בא אלהי
 אי רב מיל העל שלא שמע מאמו רק להחיה
 לו אין לאומר ד דוד רבב על סוס והיא ובעלה
 נעויל שראין ובעד הקטן ובעד הקטנה האב עמם
 מעיד נתיא כוויין לון אכדא ובעד הקטן
 הפיך אומר הסוס לרבע עליו אומר כוה העל
 כמת והיא ובעלה האב מאחוריו דרך קצב
 ואומר דוד העל נסא מן הסוס לון והיא ובעלה
 מחבין לון ואסייע לו ואנפיה על הסוס ובעד
 והן סבירים לתלם כוה מחמה חללות והן מוכבי
 עמו וראו אומר לכה אית " " " "

יהוה שואר רבא לתבא רבא אלהי יתן ידע
 אבי לבעד מר ששמעתי מה מיל להודע חזק

תיבוע טובה עלך ולא יענע מאיף לא רבא דקאר
 ומפיה אין מעידין מפייהם היית בלתי נומן
 טעם ומלא אנביהם אלא אוהרים את כפיהם
 ואפילו קמחו לאת את לא מהי אלא בלומע
 מלא ויען אנביהם כמי שמסיתין לפי תעין
 סמך הרי אתם כזין מהספק פלוע או מלאך
 ויעה' כיוצא בזה וקמחו נמי עליו מהי אהב
 פריך למודא וריאמא קמא בלאה לטמ' אלו
 ומלע דאמי כן וק ספינע הוו אולא דבגין
 מחלא ומעיה ומעשה נמי הכי דייק דתן
 אפילו למע מן הללם איל פלוע מתדיו רב
 יהודא אה אפילו למע מן התעקות הרי את
 הולטן ס' ד' יודא מוסין אהך דתך נקט דקא
 נלם דכע דעתי נעמו ואת ד' יודא למידי אפילו
 תעקות שמין כע דעתי אלא דמא דקוס
 ציטן לתת מלא ויעה אנביהם אליהו א
 כמסיתין לפי תעין אלא הי לאו הכי אין מעיה
 והיית דמסיתין דהם על פי הדברים האלו
 וכו' כהן כל דלא דקא כמסיתין מן הכפס
 אלא אף מסיתין מאודעתי אהייט כ' הא
 דעע מועיל אפ' מן ומהימע ס' טאכ דלא אהרי
 כך את סתם ומ' א' ומה לבת וקדק דגלא
 נקט דמת

דאפילו

דאפילו כן עלמן בלא עי מפייהם אין מעידין לה' דע
 דקרא כעז מפייהם או מהמע אלא אינבו וציינו
 מהיית לעולם נסא לחו דיוקא הוא כל ס' ד
 למע מיעה פסק או בונא דהדכא אף ספא
 נקט הכי מלום דכע לאסוק עליה הרי לשמע
 מן התעקות להם אוהרים כ' עי הרי זה מעיד
 מפיין ע' הדברים האלו וכו' כהן ומלחין
 את אלהי ג' דכח' טובא היא דאפילו ע'
 מפי התעקות מעיד אהב נקט נמי כפילא דמילת
 כעז מפי ע' ולא כחו לדקדקת מדכח' אהרי
 לשמע ולון רבם דאדוכה דוק מסיפא לביכך
 נקט מפי דחען ולון יחזי הרי זה מעיד ולא
 נקט הרי אלו מעידין ובטופס ילן מלאות כן הרי
 זה מעיד אן בלאו מופסיק לטרי' א' את נראה
 לאו דכח' אהיית הוא למע' לבן עלמן מעיה
 דאלכין ארכב' קולא עפי כמעיד מפי אהרים
 מבעיה הוא עלמן כחו לבת דהם כ' הכי
 דמעיד מפי אלה או עכ' ס' בנה לאמר
 לשמע מן למע ואין לך יודא וכל מעיד מן
 כעזי דהיית את שאלין אומא הייך דאית
 אית דהלם מי אפ'ר למע' מפי אהרים ולואו
 הייך הרי להרי הוא למ' דהא האעלה מלא דקוס

ראובו אחי כן אכל בלאו מילי דרבע סין כרית
 חזן ומחוזין אין יתן התם לחק וקל ומה
 לבבא חמיה מפיק בעל מלאו פיק ארין וכו'
 אפילו כמסיה לפי תמוז או תמוז אלא לאות
 דלובק בלך כהיא ראז דלעיל דווקא בעל
 מלה אמרו ובעין לאות אמן דאין לי
 ולא בלאו מילי דרבע סין לחק כמיה לען
 מתקין להעיר הן חק דאין לען לאות
 ולתן הכ או דאין הוא כול הוא דלובק
 לאות הספד מלאות מלום מילי לתן בלאות
 ואין דסתמא רע דהא כדאין טובא וסניא
 מלך ולמודא הא כמא עפיקין הכ ובעין
 על גב דסתמא רע ומכיהא דפך דכח אין
 דאיה דהא רפין תלמודא התם מלאו מכל
 עב מילי לומן מרוב דהייט מלך דאלתן
 תע דמתעין רעין דמילי כהדיא ומע
 לאות ולבני דהייקין מדבאי מען לא פיל
 ולא מכלי עב סב מילי לומן מרוב דוב
 כל סמ דלא אפון תע בעלמא דמילי כן
 לאות כן לומן מרוב איטא לומן מילי
 וכהיא תמיל לל דבנים למלכין דמלך כן
 ומ דלא הוה מי (א. פילי) כה דאין דא

כ

הוה תע לאותי הא דאלה נמי כעל לאותי אה
 לומן ומה לכדקרת מניקט מלה וקין יחד
 מלאע דין אחו לען כמסיה לפי תמוז אפילו
 מי מודיעין אן אהך דווקא מל מרוב אהא
 כמכען לעל מההיא דע דבלאוי מילי דרבע לא בעין
 לאותי מרען מסיה לת מל הין נראה כן
 סבב מהכ ועין **ס.** דאין לסמוך על עזות
 הילת כון כלאו לאותי כמסיה דבני אע
 דכמכען מכלי אפילו לחק זמן חל מרוב
 כלל תעיה הך אחי המודיע והכ פסק חדר
 במלכען גב ס אעזות אלה דבני אעזות
 לתודמא מילי מה לטב כאין לסמוך
 על העב להעיר דפי אחו הואיל וכב יתן מ
 הטל ובען כעירך ויך עב על ס עזות
 למענה אפסול לעזות מלאודיעתא אפון רכסול
 לעזות מלאודיעתא אמ ס כסול הוא לעזות אלה
 אע דחגז לומן אכל מרוב לוי חגז במלום
 לוייה : אן כה אהרן במלכען החיימוני
 על דבנים הלו לא מחוקן לי לומן דה
 לטב דכון דלא חגז במלכען לוייה כסול
 הוא לעזות אלה : נאה לכומה מחומה מלכען
 מהרס דההרס לא סבב הכ דאותי מלכען

וייתנו כבודך לך פירק האלה כבודך האלה
 כבודך האלה ואל כבודך התלוצץ ואל לך
 התעב הזה ופולא כן לטעלה ולכן כבודך
 וקדשך ידוע לאין מחזיקי עטמן יהודים אלא
 כי לטעם הזה ולכן לעבד ולעלות לטעם
 רבתי כבוד לערות הוא ופולא כן אפין לזין רבין
 ראיה ואיני כבוד לערות נעשו דמולת כבוד
 דיעות ולזיוא איתתא אנפוב על פי שלשה
 העים האסוחין לפי מעמ ואין רבין לז ער
 אחר כבוד כבוד לעם ואפילו לעות לכתוב
 אינו על מהם וזכרם ולאל מהם אתר
 עם ואיני או מהם עי אחר הכבוד לעיני
 דעם סו דאע"ד דאית התעב ופולא כן כבוד
 וזאת אין כבודן דין התעב וכלר הוא לערות
 אלה להתעב דאי סו דילע הוא דין התעב
 וכבוד לערות אלה להתעב אסו כן ^{לכבוד} רבובת
 מהם לא חיקרי כאל תלוצץ ליה עי דמנין
 מינה דעבד תלוצץ דעליתא כבוד דמית
 חתוב ריכות ואלתרי קובא ופולא כן זה
 לזין תו לזתי דבבא ס אפין לזין דמולת כבוד
 רוב דיעות ואין רבין על עי אחר כבוד כבוד
 לעם ולטעם ופולא כן עי

כבוד

457

כבוד אפילו כבודך חז אית דכין דילע דאוריית
 הוא כבוד וכבוד לערות אלה אין להתעב כן
 הכתוב היתך נעמידך אפילו כבוד אחר אסו
 לפי תעמו דאיתו בלי לעמ אלה כבוד הכתוב
 ואיני לזיוא לכתב הו לזין כבוד כבוד ואין נאמן
 אפילו להתעב כן הכתוב וזאת אין נאמן
 ואסור דע עין או כבוד רב מאיר וז יולא
 וכן לעמ כן האלה כבוד הוא כבוד דסב
 רב מאיר דנאמנין ואיסו כן אין על גב
 כבוד נוחת להתעב וזין טעמא חלוד
 רובת חילת דקולטא נאמרי להי אסור
 אלא במאות וכל בעול ולאו נלימ דאית
 נאמנין להתעב או אלתר לזין כבוד
 דסב דנאמנין לאוסרה כן דאין נאמנין
 להתעב אפילו כבוד כבוד דמנין ואלו
 דין דמנין נאמנין לאוסרה אע"כ מדבולת
 מהם להתעב אסו רוב דיעות עי סב
 אסו עי כבוד כבוד או רלע דאוריית
 חזיי וכלר לערות אלה להתעב דכין יתיר
 לדמנין מאימ דמנין כבוד לערות ולכות
 מאי וזמן להתעב במלכות חילת לזין
 כבוד דמנין כן לזין דמנין עי לזין

אכילו ולעצמו מקודשת למאן הרהב לעלות
 תלובה אלא מרובם פסול עי ליעלה תלובה
 מעליית ופא דנת מהרם כמזיע תלובה וזו
 ולעולם הוא בפסול עי ליתברר הרב לעלה
 תלובה ליתא כדאמרין פירק זה בורה כן
 אין לכופין מדקדוק לעולם הוא בפסול טור
 לא יוכל לעלות אלא עזים פסול ומדקדוק
 ופון דמיין פסול הוא מדקדוק הוצרך מהרם
 להאריך ולומר לן דאין רבין כמקום לאלה
 דים אע"פ דמיין פסולין ללא עזיות וכן
 התורה דאל מקום הוא ועי פסול הוא אלוה
 כע רוב העות בערות אלה וכן היה לזקק
 בערות לא יוסף כן יצחק שלם לן הספד
 את למע למועת מייל לר"ן לפני אומ
 מיל הרבנים ומסיתו לפי מעו ואם היה
 כן היו ערות כלירי ואכילו אי מלוקין
 פסול מדאורייתא כמו לשם כדמבא אהרין
 דלא גבע מעי מסיח לפי מעו וזו ימלא לא
 היה מסיח לפי מעו אל מקום אהרן תלובה
 מורם היה נאם דהא איתבא לרין למיסוכ
 עפ ערות דמייל לר"ן אע"פ דאמ חז בתלובה
 סלימה הוא רוב עקי אהרן דמעיק זה דאמור

מלמע

מלמע דכ"ד פסול מדאורייתא וכן לא מלאע
 איב אהרן על דעת לחזיה ובגין מעיק אהוב
 למא יגדון ליתור אהרן אלא רבבא מהרין
 ק' לתעק או רבי או אם יספיק עמך אהרן
 מן או ליתעב אהרן ואם עז יסתלק מהבאה
 זו אי אהוב הואיל אהרן כע"פ מעו אהרן
 ואלו רבין עז אלע תרפסי יליבה לן דחוקין
 אלא הורה כזו הנה אם יספיק אהרן הנה
 עמך ע"פ עמך אהרן ומיטייה אל הנה
 מיין ליבא מכלוא (אם קרין אלעיד
 לטלואו ..

לורה יספיק אהרן לברא דלע"ל ומא אהוב
 עמך מהי יבוא ין. מה לכרעב דאבוא
 עוברא מדיתבא הוא דאסתייר אה מייל לר"ן
 דהת כעב דרביעין עלה מהרין ומע אבא
 אהובין דפסול מדאורייתא דעבר תלובה אל לא
 תלובה מעלייתא דעין פסול הוא מדאורייתא
 ופסול לערות אלה מההיא התעק פירק קמ"א
 דה דתק או לן הפסולין מלחך כרוביא ס'
 ומקראת אה רבבא יל כאלו הפסולין אכילו
 אי עברי תלובה דאו מעלייתא כדמבא פיר
 זה כן אהרן כן כמתי לזקק דהא

רס

דדייקין מההיא מתע' דנצון דדביהם כלל אצות
 הא דאורייתא פסול איירי נמי כפ' דעב' דעב'
 תשובה לא העלייתו מן ארץ אית' לזמורה
 על' למתעב דקדוקים אלו לדוקים ואע"פ
 כיון כהנא דמתא כ"י אמת הוה היטא כיון
 כפיד' לשון התע' דאירי בעב' תשובה כל עיקר
 הא לש' דמת' פיק' זכ' בעב' נמי לא מפר' ל'
 מירי כאלו פ' הפסולין דמש' התם דאיר' בעב'
 תשובה כל עיקר אלא תע' דכפיד' מפר' להו'
 התם אטרוקמ' נמי מתעב' דכ' כאלו עב'
 תשובה כל עיקר אפילו הכי אשמועינן חידוש טובא
 דהוה לא פסיל' אלא מלום דתלמי' אהמוני'
 ואירי נתיק' ליעידו לר' כדול' החול' אע"פ
 לומר דעולם קים אי' אמת דהיטא דעב' תשובה
 א"ע לא העלייתא כלל לעדות אלא כאלו לעית'
 לחובת' מלש' תשובה מו'ם . ולק' איירי
 דוקא כאלו עב' תשובה כל מלום דרוב'
 אשמועינן זה הל' אמת למעב' כו' דנצון דדביה'
 כלל לעדות אלא תא דאורייתא פסול דאורייתא
 אשמועינן דהע' דדביהם כלל מלום דאורייתא
 פסולין ודלא כהו' ד' ד' דיבמות א"י הוה איירי
 כיון תשובה לש' הו' פ' דיוקא מעת'
 וז' . ואלו למהו את עמ' נמי דקלו'

אפילו

461

אפילו לעיקר הוא וא"ע לשונה לחזק הוכחה
 מהאי דכפיד' למורא פיק' ליע' דיבמות אית'
 דבת' אכ"ב מליא ולא חוקי מתע' כדעב'
 לש' תשובה וד' מלש' כאלו עב' תשובה כל
 לא יסול' לעמוד על דעת' הוה הכא הוכחה
 דיבמות בולאות ד"ה אכ"ב למיז' אהר'
 חפ' דעמ' בבבא' למורה תל' דע' דע' דע'
 א"י לומר למה הוכחה ד"ה דכ' מליא איירי
 כאלו עב' תשובה כלל כל עיקר דא"י לא
 נצון דאורייתא נמי וא"פ מ' פיק' ע"פ
 מתעב' וז' מתע' כיון עב' לש' אע"פ
 ל' אה"א . לא חוקי מלש' כדעב' תשובה אית'
 וכל' א"י לא למיז' דאלו איקרא מתעב'
 התם דלפ' איטריק' לא . שח' א"ע מלש'
 ליה לתלמודא מתע' כדעב' דאלו עב' תשובה
 כלל א"י לר' דע' כיון דלעב' כ"כ ע"פ
 תלמודא אפ"ו בלתי אה"א מ' ע"פ מאי דהוה
 בע' ליה ר' ד' וז' ח' וז' אית' וז' א"י
 לא מאי דאית' חפ' דפיק' דאלו דחולין ודביה'
 דכ' ע"פ לא ידע' מאי דאית' דאורייתא דאורייתא
 כ' וז' אש' כ' מ' ז' א"י א"י א"י א"י א"י
 מהו' וז' או מהו' אכ"ב או א"י א"י
 ז' עב' למיז' על' א"י א"י א"י א"י א"י

ומה הבאת ראיה מהלכותי לפקדני כיסו בלתי
 היתר הוא או מדינתו בלתי הוא אל מי לחזקתו
 האמת עי טבחה ופעשה וחליות וטעם בדי
 בקה הוא ואחור רבם כל הפעם בה פאורה
 ככל המנהג כי אלו החילוקים הוא אין לכן לומר
 כשלוכה וכוונתם לאיעשות כי לומר להטות מאומן
 כמו דבר מוכר כשלוכה אנה רעה אחר
 וחללא זו מדינתו הוא ולכתובת דאם חקום
 הלכותו להטות הוא או חלו על העיות הוא
 אם כן פסול בדיקום ופוחים למדינתו
 ואם לא יעשה דייקן אך כל אלא ומה דין
 לא היו אלו תלומד לא העלייתו פוסל מדאורייתא
 או מדינתו ואלו הלכות עלי כחיי רשעים
 דכיון שהוא פסול לתעב הלוח העין שלע דאורייתא
 הוא אם כל פסול אסור והלוח הלוח דלמע
 איסור חקום מלת איל טעמו ופכאט ראיה
 מן התל פקד האלה לוח לא מנעין דלוח
 ראיה מהתם הוא אורבה י. ש. הלם ראיה אורי
 ואתה חתמת הכבוד לענין ולומר ל חק האחרון
 ואני אסרם לך כולו ומהלשט כחמור ונסת
 וכל בית ילוח לכן נטל כפוחה מספק לוי
 לרצות יסור או לוח כפוחה דבמ אינני
 כפוחה דאורייתא דחוקים אחרת דייקן

ואיסור

ומנסב ועל צדקה אין להאמינה דחוקה זה אחר
 אלת אול מיני דהוה הלשט לפקד כל עב בדי
 הפ הוא הפלט דמי אייני כפוחה דאורייתא
 אם כן לפקדן אלו לחיבה תפי חיל אדאורייתא
 דסתרי אהדי קרא דעלמא לוחו כפוחה טבוח
 ואיך אוכלת כפוחה כחוקט לוח חיי ומעלה
 לתקוותה אית לון אית לון חוקט בק עילמא
 הלוח חוקט דדייקא ומנסבו אבר הלוח חוקט
 אלת איל מיני דהוה הלשט לפקדן דאורייתא
 לתקוותה חטעה חזקה כל חזק אחר האחר
 דאיכא חזקה לתעב כמו לאסור ואלע דאם
 חקום ל לחול לחומרא עפי חוקות כההיא דפד
 חטות ברכ כוכ דיעות דאיתנה לוחיה
 מכל חקום כפון דין אי הוה רשע דאורייתא
 פלמא דהין לוחען ערות דהתורה אמרה אול
 מלת דלשע ער ואתה איכא חזק פקד
 דמפלר לוי ומה לחוקט הלוח דלמע חילוק
 דילוח לפקד דנין אסיה לקרא מכל לאסור
 חיי אהדי לוי אית צדקה או חומה לכות
 או איהו עפי סע לה ולקובבה או פמה מהלכות
 למיני כפוח הלשט דייקן דהוה דפליד דאורייתא
 ורובן יהוה ודב למען כפוח אי נאחית

כב דבין לעומין לעיני חסידין אפי' מעתה
 חתיה ומה אריקא דכבד לארבעת אפחור
 ארבע עובד ארבעה וכן איסור ארבעת
 אוחי בה משום כלל טוט יודע דמת אוח
 האיל ונאלך כח מלי אחי האלה שמוא בעלמין
 והפניא מהר גימון עמו אכפסד ע מאר לחול
 על עיני אוחות לא היה יכול לזנא חפי לאהר
 ולא איסור כל אב בלע לאתן לו העתקות
 מן העניות והעקבות מרוב מהרא האל
 ומכר ומכר מהרא פרא וכן מהרא
 הל' והולכה עמו לאין לעז אוחי יחטאו
 או למ בעל הוראה חסין ונעלמה או עב
 וכן על מהרא לוכה עמו והמנא אה
 חסין מהר' מהר' ענוז ומהר' יעקב דקרא
 והל' הל' אכא איל אחי האלה אהרא
 או סתם החסין ואני אחרת כבמילה
 לא איסור ולא היתר חפי יא " ואם
 קרין ובעיני לפילאול

אותה האלה אה כל פחור והתקין ע"פ החסין
 שורה יסגא אהרא לבד מהא אהוב עמי
 מהר' לראו אלך דלמע על עובד חרא
 האלה כן אחי היתר חסין

חסידות

חסידות אבדא חז איניל מעלי ואחיון ובלא
 בעו הקטנים והמה לכב עיה במורה אה
 במעלה אחי לכב עיהן כחור איה אה
 אבדא הווא מלדת פני בבית אהמלה
 דאתר להמלרת נכס פסד היה אפנה
 הדכבים לקרובה ע להבע הדכבים אהווא
 אבדא כל הכת אה עמו הבע הכת
 בילה כאלמות לולית אהן אחר לכה
 המלרת לוכב למ ארא ולא עמו איה
 עמ הכל בית למ עמי אה אעלות
 הלח ימרה המלרת חסרה אהורה
 אפי' מי לעק בחורי אבן הן בעל הכת
 אכרס אבדא אהמלרת אהווי או אה
 עלית כחור המלרת ואלל עמו ככבים
 ע להולכאו חסין אהורה או לעיני עמה
 אהר' מלכב על ככה חז קרא נאל הכת
 כן המלרת והוכחה אוח ככבים כפלה
 אהרה אהרם ואה או פה היו הוא חור
 או לעיני אה חרה אהמה אהמלה
 אהר היה אלו " אבר ע הוע עי רעני
 כיה חיי לעין וא פילא דכיה יוע
 אה היד לן הכל בית אהמלרת עות

כלה בשלם איל בין אוסרין לאוסרין משמע אלו
 דאין אוסרין כל השום יחוד אסרין קללה הויה
 דעריס דמשמע דתס א לאו מעשה דניחאליה
 דליחוד כל איסורין איהו ע"כ משמע יחוד דאי
 לאו יחוד הא משמע שלימה היא דאפילו אוסרין
 טמא אע"כ נכרי להשא דאיה לוצרי אסרין
 הו' לפלוג בין אוסרין לאוסרין וכל כולה כחוד
 אחד דמשמע ולא כחוד כפרי טמא אע"כ ונא
 אי הו' חלקין עניי בשלם איל הו' לפי לפלוג
 הכי דאע"כ דחלקין איחוד לחוד אפילו הכי אין
 אוסרין עלה אלא בין דאפילו חלקו בשלם
 איל ליכא הו' נחא טפי לפלוג בשלם איל
 כויה וניחא הכי דאע"כ דחוד כפרי טמא
 אין אוסרין עלה כחוד אחד לא אסרין וק"ו
 והוציא לפי דענין שאר אע"כ דאיהו
 באוחרת טמא אע"כ לא הו' סב ספי האוסר
 קטל לא לבר דאין כיון חוק כל אי סביה
 פדק דאין כיון כפרי אלא לענין חלק אחר
 נפיקא להאריך " " ונאכלא נחא דאפילו
 אצרי הו' דפיק אע"כ האחרון טמא אפילו
 הו' הו' חכמות אלא האוסרין סבי כחוד
 אפ"כ ענין דאין שאר הא כחוד הו' פדק אע"כ

בבדיא

בבדיא דאין לחוד באוחרת טמא אע"כ חוק משמע
 דלענייה נפלה חכמה דאיסורין אלא משום דאין
 דכריס איהו לא הו' אסרין אלא הואיל וק
 קלים לבר כפרי לעיל איהו עניי חוד איהו
 כ"כ חכמים חלקות להאכלה דב האסור
 ה' וכן דבכ הוא אסרין ענין להביל בית אע"כ דרך
 דכריס מעיל ומהיון הוא כלל הכל סומך
 אצרין איהו לא חזי שום חקול אלא שלמען הו' איהו
 שאחרת טמא אע"כ אסרין אע"כ אסרין איהו
 כויה. ספי הודית או אלא חקין לא הו' אסרין
 איה אלא משמע דלענין אפ"כ חכמה דאסור
 ולא משום שאר סובים להודי איהו כפרי
 לבר דרך לא לייך כל אוסרין משום דכריס
 דמהיון ש"ל א' א' אסרין עליו לא אסרין הו' איהו
 איהו יודע א' חלקה א' לאו ומה שייך אסרין
 א' על דברו לא זה ולבר דכל אין כיון דברו אסור
 לבר דיהו ודאי אחרים נכרי עיני כחוד
 וספי אחרת טמא אע"כ וספי חז"ל שניא ק"ו
 ס' לפי דעת איהו ונכרי חוק זה ומה אפ"כ
 דמשום חכמה כיון היא נחמיה כפרי אע"כ
 דאיהו א' חז"ל איהו טמא איהו פדק האו' איהו
 דב איסור כחוד שאר נחא דאין כיון כפרי
 חוקול דלאו כל חז"ל אחרים איסור פדוק

עפי חזיר חזון אלע הכי פקד לע דכטענס
 אהא דפריק אטולת העיר שכלה כדכתיב אל
 דוקא כהן דעמא כאחר חזרה טויו שמהן דמא
 ג' אל אי מלוק דמי ותי איכא לזות לפתק פאית
 עפי דאפילו חר (גפ) חר איכא לזות לפתק פאית
 פקד לע דכטענס ותי נראה אויך דדוקא אאיוסור
 כהנא דלעב ילואו לוי כדכתיב התיך דאיידי
 ע כהן דאין תרי ומוח לא וית באומ לע
 לעלאר זה ואחר כן ותי ונעמא אסורה לו
 מעוס געב כהן אהייק איסור כהנא לא
 דכון דלילואו לוי ותיך אכין קולמ תורה
 אסור לו קרובה תורה אדלן כן אפי דולמ
 ובהחזיר על היטות לעטוולו יתק דולמולו
 אל מילת דלילואו נתי הוי איסור לא ליק
 התם וקדמת ואכ קאחר איסור כהנא לא
 ולא קאחר אכין לאע מלוע דוקא איסור לית
 הוא כהנא . ונה לכתבם לחינע לזור דלא
 אהייק כהן יידך נתי עניב כאח קדמות
 דאחר אובסת את כהן ומכילת ס באווי
 דהורית דמאכ היא אם מוכה מילתן דלא
 נתי עניב באחר הוי מיל דידכסו אקרא וקרא
 אפי מתי קארי אפי דעב אלב גאט אם אמת בוא
 להורית כן לביא נעמא אם כן אחר כן נעמא

דעב אי מחמת לעיה אי מחמת אפי
 וקחיה דאפיב לתבול כידים וקלים ווא
 תורה מיידי לעמא מיעול הטלה אפי
 מלכתה ופי זה נעל אוי נתי דלעולם כלאו
 עמא אפי נתי עניב כאחר ואחר כן נתי
 היא כעמא או הנביחה ואופיה דם בולת אפי
 לילואו אפי ווא לפתק נעמא קד יעב ופי
 והעלויב עניב מאחר לעמא כן מילב אפיב
 כביב קל מנב אין אהייק . ואי הוי ל
 לעקד כהן זה כן הי לו דקדק דכון דהעיר
 כהן בנת לבשילה כפיה ואחר אדלם ער
 אכסוף אמיר אפי לבחלע הונב הורית אפי
 מוסח מילת דלא נתי עניב כאחר דאמלא
 כן מעקרא הו אכרות ופכמא זו אהייק
 ככה דכתיב כלהו דלתק מעקרא ואלכסוף אפי
 אפי תלמודא כן דכתיב עמא ואל אפי לתי
 מעקרא דאי לאו הכי אהייק מילתק מעקרא
 אפי לתי אכסוף לאו סום היא אפי כן
 נתי לאו מילת היא דכתיב נתי עמא דאחר
 מיהוד קדרי אפי דלתק מעקרא אפי
 דין מיעוי דאחר קא הוי אפילו הכי לתי

שמוע למה לפי שמו שמו לפני לאל שנים
 ונמאכסן למן אלכני אחר וביה שמו מלה
 כן אבן איה ארם כחונ לא אחר ולא מן
 כחור ולעומן בין לחורא וחולאולא וחוטא
 ביה קלם עזובה שחין חומבט איה כחור
 כחעש לנה וחת למ אצור ד רוד הל סיכ
 מחיתתן ונמ לאו כנ קהל ולם ידע חנה
 כלאר הער ד מוכב אצור למן לפני
 אומן מלם חנעין אל לא יד באומן קלם
 לביה לו אלם עד לפא אצור לו חיל אחר
 לביה לו אלם ולמה חו קרוב איה אלם
 עמע יב לפני כלכל בעל אן אחר כ
 עובב הלא יודע אן באיב קהל הוא חת
 ובער דביס לעיל בכנ עקם בית דין עב
 חקן דרביס אצור אבוב חו חניב חור
 טחית כלן אלוק כלן דיק דחוק אל
 כאלה ל לפי קרוב חלוחי דלחיה חני
 חוב ילב על כסאות הודא חו לא אחני
 לביס חקם אכעב חור את הנאכ בער
 אכאל חורע חן הלוח וקלם אלם על
 רביך דהאכאת לחני חלום סיועק
 קרוב חמור וליעו וועק חור דקאכסר

א
 אחר

אחר וכן לחוריה לא לחין אל ביס חאיכא
 כבדיא למן סיועק חמור וליעור סחמין
 עליכו לא חלוע כנ כל חורב חתוב לו
 לפי אצור חור שחור ולקאל כדקום סוף
 נכר וכן ביס לוח וכן סיועק חין כ חין
 אומריס חחור דעמק חסחמא חור
 האיל הוא ער ליכר כ חזבל כן וכן
 חיה לוח וכן סיועק חין כ חלוע סכר
 אצור על כנה סיועק ועל כנה לוח
 חן חין חובקין וחלעב כנ דלא חכ
 חלוח לא חכריס חן חלוע סיועק
 לוחל אכאיל ול חו לא חכנ וכן חלוח
 כחלובב חלוחי עכא חור סיועק חור
 כחין עכא אצור חור למן חחוראון
 חן יכר איה ארם כעע לי חחור ולא
 חן חין כנ חחוריס ועינו לחחור
 חבית אלם חחור חחור לבלה חיה
 חחור וכן חן חחוריס חין כ חחור
 כנ ארם ידע חן חחור חחור אכר
 חעב אצור לא ידע חום חחור חחור
 חחור חחור חחור חחור חחור חחור
 חחור חחור חחור חחור חחור חחור

ליהנות רמון לעיר למעני היה לומר
 ברב ירוך לאו למח מחלי בני כחם דמולרני
 לאוץ איזא האליה סתם למן כמלומן
 לאו חיקר למח ליהנותן קן כלוקים צלום
 ובע דינא זכר הונא דלמחי דכנס סוכא
 חלום האן נראה אם לא הוחזקו אם לני
 חלה מן יוען למחמו מן העין דהק מתח
 חת צורה לייא לעומא ויכול חק למחיה
 לא נבד דילכילכין אן כחשי כה אם ירו
 לחי לבוע הערות בלי רחמי כי איש
 חכר את בער אם הוא מן הרקיס ברוחמי
 לאו חוליק כחיה לאסבורי לקיא וכלם
 דכחמי ציוש דסכרין הם לבוחמי איש
 ליי הכחל מחמת ויחוק הדק כי יל
 לרבוה קט על חלה סבת לילכב שש
 יב לעם ונה למח איש כי אם לאל לעם
 נחמו למלעב לעם לא ירעב חיה היה
 לו לק אם נראה לחי ליל לום שקול
 נכב איקכבא בערות ערות גאר סמן
 אם למחון לעיר ובער אין עינב למח
 כל לאו לחזיק ירו לעם הכאים אכרין
 צד וצרות חכמים אל אם הערות כעם

וכלי

וכולך לאין נכב כה לום עולה מספרת הוא
 אהרש האלה הנאת לעומא " (אם בקטן
 וכלעיר לבילמו "

רבה

אכופה בר חיים מאיידא מלך דלמע איש
 ולעיר הקלנסות אכחים למחמן כה בספר
 רוב אריאא לחובת היום נראה לעד דאע
 כהא סונס למחיל דלמחיל הוא ולח סחומ
 פק כן בעיר דכחפת עני לקי א. לא דאייחיק
 כה לעמיים סת הוי למחיל דלמחיל וכלם
 הא. סונס דחיק הוא למחיל לעומתן
 לחק דסון דהא. סונס העמיד הנחוד
 איכא לחיחך דהוי כמו פחמת צביה דלמחן
 בעלמא הא בלק אחז באעמייה אין לומר
 לא עיקר חיה לעדסייה דלת סיה ניה
 קדולת סוסיא כחומבן חמא אע דאעמייה
 חיה נראה דכני דכני חיל לית כהו סון
 קדולת חון אל י. כהו כמו קדולת כח
 בכנסת לא ציע חספסלם מספסלם וקדוים
 דאיתם בחולמי דאית כהו קדולת כח
 בכנסת כחחש באליה וארוב פיק כן
 העיר ואם מן נראה דחליב בורה קלך

אלון הקדש ויהי אהיה. או כתיב בסוף ספר
 לפרק וצדק פטורין הא לא ידעו חכמה טענה
 הוא דומה קט הכי פדיון דגבו דכד אלע
 כבד לילע ספר תיחון וצדק לפרקין וזין אמ
 רלמן ללעמ ויעור דמטע איתא כדדאן צ
 פטורין ולא אכב לן סום א. הי כתיב ספר
 לפרקין דאכב לא כד א ו אקן דז לעיה חס
 תיחון ופטורין וזין לעיה חוסין וכולך
 כציק כדעל וזין דכסימא בעב כתיבין צ
 לפרק הוועת טיחן לפרק ולקרוח וזען
 הוא וצדקין לזוהור הא. ללען לוועל
 הוא ואין לעיה ללן בעל סן חילולמן
 ופיך מינה חרבה היכ דאר פטורין וזין
 והאלהי דכר לקת מי גזע אפלי דלמח
 אהא לפרק החלעת הלום ועוה דמכניס
 וטב צל החלעת כחוסין קדולק לז כפי
 מורה הלום ללען קדא קום אלן תעס
 כדעל " אמ קדן ובעיני לבלואו "

לך טוב ותיקק קמח לך נפגמ ותיקק
 מילות הלוא דטל אקל אכוב מה פדקין

אל

ואין כי איש כד להביע כעמ ועמ אכור
 אשר באת להוכיח דאן טענתא וזוין צ
 אכרעב מלוא כתיב עליה הנפ אין האיה
 כל דנדלות דנפך הוא לחכ חתנות הלטי
 זין ככ כדחוגין ליתוחן עי החתונה או
 יאנו להם ואלה היולמ תחת בעל און
 אמ הפעל למא יחור או לן עי החתנה
 ייאה היי לחג קום הלום איכב כן יאה
 לה בעל אל עעך פתי כחיתת וצדקין
 כדחורין פיק חקט הכתום א. יחור וזען
 לטי יא דל איכב דאר לה נמי עעך
 כחית וצדקין וזלום כן הלוא לפרק צ
 ולעמוד להקנת לוקח כל לן בלבואו
 תעלה אמ תחור תלעג הקיום חבלה
 ואו מילת היא דכ צב בי תלמ אית לו
 קא כדחורין כהלוקח מלך חקט וידעך
 דא חילין לזופא הלום דחור לזין אל
 האית לזו לזא וזע טעמ וזעל להוכסבות
 און מן התפבות כהלע דריל צעין חקטין
 לטי חכ או חמץ ואן קטו כעכ קייל
 כה נאה דחיה קלולא היא גמא להוכיח
 זין ואל צול כה הלם זאן כאן דחיהסל
 הא יידי בת מוכחים בתר ומכוד

העולם ולא חסד התלמוד ויהי הא קאמרי לא
 לבקת היא רלבקת לבקת דמי מלום דמי
 נלים לא יחולו לניקו דלום דאספקי ליהו
 עמי נפליבו דלוא לא יבא ליה צביה לא
 מפדל וביא תמות תמול ליה מיהא אחרי
 להובחא דטעמא דמזיקין ויהי תמול ליה
 אחרי מיתת צלב יו תקב לטוחו לה הורליק
 היה בלואי בתמול ליה מיהא כתיב כב
 ולא יבא לה פניו לניקו וכי באי צוע ותמולקת
 ואוקמה אנפילן טובא דלא נעין ליה מיהא
 צדי אהפסה כתיב דאי כוי אפסון קייס כוי
 טען דמזיקין וכל דלדי לא אלפון איקו
 ויהי כבן הא נאנסו נמי לא לטוחא אפכד
 טעמא לה כתיב וחקת דנאקסו טעמא טובא
 היא דנאון אפסון כב בלא ויד הדי פדוע טון
 נאון אפסון אלא מכה מיד דאי לאו אחיק
 ליה לטק כרי ממי פנו וטעמא לכו ולביט
 למיוד דלאע פדוע דלמח הוא ול זה חחק
 ופרסת חר ט ומ דלדי כאלומי לביחי כדאית
 כהיה כתיב ואליה ומדוב פיר קמא דבבא
 כתיב מלום דכתיב כתיבין כתיב וכל
 אליו למ דלמח הוא אהפסל צדי דוק סמוך
 לחיקתו ומ ס נעין (כל היתומים דלדי)

אחפסה

אחפסה סמוך לחיקתו כתיב דמזיקין ויהי
 אין לך דאיה סום חרב יוסף דלא הייל ליה
 דהתא איהי כבדא הטוען על מלת פסוק
 דלדי ואלכתי והפסות חרב יוסף ואלכתי
 כפא ואלכתי דכתיב בין לרבך בין ליה יוסף
 אחרי למן לן מר נאה ציני לשלמי ליל
 כתיב א דאין לך דאיה דלדי ציני חזיקין
 אלא ואלכתי דכתיב יוסף ואלכתי דכתיב ועין
 ומלוא ומ נאה לרב מית חזיקין פתוח
 ליה לחיל לניקו ככתיב אליו פיר קמא
 דבבא כתיב נאה דטעמא איתיה ומזיקין אפסון
 דאי סו דלא טעמא לה חרב טעמא דכתיב
 און אלכתי דכתיב דלעו דחלע דטעמא דכתיב
 מלום דמזיקין ולת כתיב ולק לא יחיה
 ופי דל ותיבא על יורלי לטו מחר טו
 וכלתו מיה תקן הכל דאין מיה מיהן אה כתיב
 דחולא דכתיב כ כתיב אס מניקו כתיב
 אחרי כתיב כתיב זאת התיבא ותב
 כה כתיב סון דלא טעמא ליה מניקו
 אפסון ולב דמזיקין זה מנה לכו כתיב טעמא
 דירך דאית יראה וקלא דמזיקין היא כתיב
 ואין הכל נמי יוכל לתקן דכתיב וכוון דכתיב
 התוסף דלא לבקת מיה מלום צינא עלמא
 דכתיב וק דכתיב ועלית ומ ס מיה תקן לא

וכן כחה כלות לאסוף אז חכמים בתלמוד
 בזק זה פרק המדיד במתנות ארכי מאיר
 אין אדם מוכיח רביו לבטלה דאדם יודע
 דאין מרדל דב לא בא לעולם ועלם באור
 קרלו ידי לעולמים ופניה דבת כל דבאבו
 איירי בתם אלא על אהק דבתם צד המעט
 לכה מרע לאפקי ממונא מינה קאתי אה
 למח לא צד להקעמא אלא בטר ואין לטר
 לאחר מיתר ונמצא נלאר לו המון אכר
 בזמן דיוך נראין הרבים דהלכ כל לקט
 קטן ולא בעל הכתב לדיריה איה ליה קטן
 וכיון דקטן זה לעול ליה מיון קאתי לא אה
 למח לא צד להקעמא אלא בטר וכל מי
 דקטן לו נחמ ליה מי כפעולת אי קטן וכל
 מחוק פכ קרולין צד מביום ולאחר מיתר
 לענן צדולין וקרולין דמי איתר כפעולת הו
 אמייא מלום דלחוקי קאתי ולכן מספקין
 אי תמי אי חרה אכל קרולין דקרוב קאתי
 ודאי תמי הוא ולא חרה " " " "

כלא רביא דאלה לאסרה מודעא לא מהל על
 צתה לא יוכיח הכל מוקים חכה לנלמ

שם

למ כלמטא דהבנ דאפילו יאנו דעת בעלמא הוי
 מועיל ואין כאן לזרך דאיה " " (אם קרן)
 ובצד שכלמטא "

רלב

על סענת האומנ יכה סר מהיל מהל
 וכן אה נפך כדריפ זו כיון לענן אהרפת
 לאחת ואעט לאחת ואין בתעט האומנת
 לוות לא הוו כמעלה כתרין מלום הכ על
 דלריטם קיום בעדים ויה לכתב כדריפ
 דריום וכליל התחמן אין כעטת הכמלוד
 לוות ואין לכן קצב ואפילו הכי מציין לכו
 בלא קיום אמייא כרהב מו באדינמק טריר
 הוי מו קרסא ולא עין מר לפיכ כמנפ
 כדריפ כדריפ דריום עז לקולענא וכל מרתי
 וראנן פייען לווקי אכ רעקלדוק כל אומן
 החלואות נהגן אכר אכעלות מאה נקוקי
 כסף אכרמ ככתבה מאה ליתין דכסף
 דהייט מאה נקוקי ולא למנפ כמנן מאה
 לטרין דכסף דהייט חמלים נקוקים ומלום
 הכי הוי כמו מעלה כיה דין סח כיון דכספ
 לוות אכן כר האליה פירק קאאכתעט
 מאה מלחמות הסנים כותפן אכעלות אכר
 מאות נז אכר האליה הוי כעיו כתרין

אכל בחרוהו 12 ביון דתפלת האומנות אית
 לווה קליטא דלא הוי כתעמי בית דין וקל מליל
 התפתח דהייט מקולבנא ופואה כתופה בעל
 לשם גרובוס ופואתה לולאם בעעלעצוה
 אבעלה מאה איטדין כחלקו הכחל דהייט דמא
 גרזים כסך לולאנה חוליס איטדין דהייט
 מאה גרזים כסך כל אומה התקוותה
 כתעמי בית דין כיון דטולס לווה וכל אומ
 הדרינות עתה לבחור חותם הכמנה
 וכל חולטאון לחרוין חתמות החוק סגן וכלינים
 חכירן חתמות החוק אז אין זריבים לבכא
 דאיה באינה דרינה נלאת וצם טריבה לבכא
 עינים לבמלה נלאת וכלאון לה עינים עלנה
 אז טריבה לבכא עיני קיום וס היינה נכח
 בלביינה כמות הדרינות אכל בלביינה
 בדרינה 12 סון לבחור איתם נובע
 לחתום הכתובה אייט מלכע לשם אומנה
 אלא אום ס. ל. לה עיני קיום ואל אומנה
 ביון כותבין הנפק על הכתובה כמו על הלטה
 וחלס אתה מבא דאיה דלא טענת דמנין
 אכתובת מה דאיה היא 12 מה תקנה
 ל. בבכנסת אי חיליס ליתתה העורק

חיליס

חיליס עמי ליתתה דייניס וצם אלטות
 או אתפידן אן מה חועל בבכנסת וסויגות
 לקל וטתי קתי חזינה מהדי דולן על מה
 תקנה ל. כיון הנה בכנסת ולא לעצמה חותם
 לויט עעם כחך לויט דחיקא ואל
 דל דמכנת ל. לה קול ואלה חסות לויט
 אכל הלואה מאן דמנין לבכנסת ינין דמנין
 כחיתין ככח אית ל. ענין כתב התע
 וחכאין דאיה דטענת דמנין ליתויס דאם
 לא ס כל אדם יכנה לטע דמנין ואל
 על חברו ויוליא על הימנות ודבר עמי
 ל. או קול כמנה ככח חקנת בכנסת חותם
 דמנין ככנסת ככח חכאין טענת חקנת
 מלכותות אכיל כחבר בעינים כל אלה
 ועתה דידך כיון דאכח ל. קל אומנה
 לא אומנה (א חלק) לויט ולאיך לסיס
 עמי חיתת התע דאיה חית דטענת ליתויס
 דמנין מאד לויט לטע דמנין כיון דמנין
 ל. או קול וכל לית ליה קול חוסת חיתת
 דמנין הוא אכל ככנסת אחיות לא
 טענת דמנין אלא וכל התפס חכאין
 דאיה כיון חיליס דטענת דמנין ליתויס

לא חלקו חכמים ואיכא נתי ליהוה איכא
 וסתבא למ ובר ל עענן וזוין ליתמי.
 אע דאיכא ליהוה חנה אין אדם תובע
 אלא אם מן יל לו ואיכא ליהוה לא חנין
 איניל ליוני אפילו הכי חילטן לניופאכא
 לן לני בתובה דאלה מערה ליוני
 דהא יודען ליל לך בתובה ודאי מעיני
 ומענה וכן האי יודען אחריין פיק לע דכרוב
 אכל הפא בין דאיכא עימ קרמייע אה
 מענה ומענה אלא האומני תפסה תפסה
 וזל לך דד פון ליכוא לעען אין בירי סוף
 אפלי אפלי דמחנה סוף עני קום כיון דאית
 לבו דד אל הדב לנין דרובק ואל דמול
 סא דהוא אין לך דד על תלומט מהי
 וייל . . . ואדנין דכין כענן הלכתי
 עלים נלאות אודעת סל בתובנה ואי דני
 אית כבו כי מהדיל מהאל תנה על ללכתי
 אורי ונני אהרן כתי בתלומט לני
 ולכתי אלה על בתובנה סוף עיני קום
 דן לבעלות הנלאות ליל לך לכה כמנה
 דמנין וכן היה מהדיל סוף וזל הלכתי לו
 לני המחנה מן כו מן היק לילי מהכ

פין

פין אהבי וייל אהרן כראיות לא רבית
 לכתוב כי תלכו מן דין תלומט לואהכ
 איסרון ודן תלומט לל מהדיל ועין לעיל
 ללוח יסדו לחרא אכוב עיני מהכ יודא
 יל על אלה לאלתע על פירן הכ לתייע
 כלבת היאך יעל הפירן אל אם איני
 מן כלמך האכ דמי הפירן בעל כחו
 לילין מרמט הכענימ עליהם לחגיר
 דע ככ נלאות ונתמ ככר גה הדב עור
 על לכתוב האלא והאח מסרני היק
 והחני על יום ה אחר הלכת כי כוכת
 מברלי בקיך קחא דביט דמתעל כין
 לכן חולין מיוון אין קפידא בלתייתן ון
 חלפי ללוד בערבין דאם מלכה איני ענב
 אלא דאין לחחין לום חסוב וביכא דחלבה
 כדו לתיחל מן החיוב לבי דמי וסדווח
 לן הוא המחנה אל מהל ללון זל סכר
 ל כמות פה לילי מן כספר חכר אחר
 מן החכמים דלן לכתי . . .
 וכן איכע מן לעני המעור בעל והחני
 הכין אם ליל לחול ולכתי וזל נכא דוראי

הל

דדלואו אלמנוטי. הוא וס כח במורה בספרו
זה לבחזיק חזון לאיעל לא פקדון אחיין
דלואו אלמנוטי הוא אט לבצע ליטול הוי קלפא
על הפקדון " "

הא

מה שכתבתי וחיוב טעם דגילן בעולם לומר
גב רבו לא גב כלכלו לאור חזון אחד תו
או פירוש וקבלה הרה שמע מן התלמידי יומי
היהלים מהה שמע הוא מאת מין דקדוק
כל כן וחרו גב החזון כי חפץ אטעמיתתיה
היה קלט ראיה יל. ל. לזה היה דבצטת מין
י. פטא. לאיין " "

הא

אחזק מה שכתבתי אמר אין לתמיך דלות
לחוק על רבו כחיוב פסק ויוראה אמ. ללו
דחילת מן הספד אפסי. ויונים הפך חזון
היב. נתי. וזאי. אמ. הוכחות צדקות קצת
ולוית דלמעלת השמע כדברי התלמידי
אנה לא יחוק כן היב דוכה לא תורה
מיו. התעמים רבי הקהל חוק בסנה
חזויות על אביו ועל רבו דלפן באחזקא
כבא חוק בנה דוכתן על רבג לביה

רבי

רבו כדאיתא בירושלמי פירק פלג הכהן כקאונים
אליהו חוק בנה דוכתן אחריס לביה
רבו חוכבין מין י. לאר יומי ונה כידבריו
אלו ציכין לזיוז חכה י. אופה " נאם
קדן ובסעיר לביטאל " "

הא

לחוד יסג לחזא אהובי עיית דהדר וזאי
י. בע. שחר כוכ עסקים ואין י. פטא.
לאיין אחזק אלז הקלה חזלוב חזר
פירק קמא דעירובי אפדק היר דסתי אבדי
דבבין קמא דקדק חזלשטיי רב אלפס
אפילו מילתא דליבא מין דפליג עלה לוי
דטל דלואו דהאפתי היא אפדק היר כתי
חיבא באי מילתא בה ק' או לקני טיה לני
או חזיקת לתיקם ביה אטעמית לבי אפס נאם
קצת לילב דבביא דפירק היר נוס לומר
לביה דעיל רב אלפס לואו חזיק לתיקת
חזום דליבא מין דפליג עלה הוואיל ולא
חזיק מיינה דאלפס דאיתת מההוא ריקא
אל דבביא דלכות הפדס דפירק קמא חזיקת
מירי דאלפס דאיתת לאר מלי דלגה מוי

העיר כללון כהה"ל לא ידעת באות " נאם
הקטן והלעזי לבלואו "

כח

לוי ולוה אחיות ומקוה אהובי מעער הילל
והחפול אהר לוי יט הנב אהובי כאל
כתבת לי אמר לי כח כבד היללוב למין אדם
רק ה' או ו' וכוף זה את זה לילכו חטן ויקטלו
בעלזר תמיד זה טוב וזה נעים היה הרב
מן הטעמים למה " אומנם בלואות חזק
כחודכי פיוק קמא רבא כוכא אבא כחייחון
מלמע דלא כייפיוק רק כחיים הנוואים וקטן
למין אדם חסדים רק כ' א' ו' וכן דומה
לי למין החנה בלאר הלוב לכוף אלא אם
כ' ל' אדם חילוב בעיר סופן לטור לז'
אוי כמין ו' או ו' עלוים ויל אדם תמיד
מלכותם ומלודים למלכות האמין כבבד
כוכן ולא בעיר לילכר רק ו' או ה' בני בית
אין מלמע כחייחון כבלבת חסד "

תזכה אלם ואחלה וקירק תמס מעלה מעלה

אהוב

אהובי עמיתו האוון והיה אליה יט הלכ אהוב
ליעור האומס כגנב למחן או נפסק וקטן
יכה סג אומלמן דפיק ל הפסולין וההוא
עוכבא ללכ התעלן נפלט הילואים כ' חסד
רהוי חוס והלעזי חוס חפיק אילו חוסין
דכחבם דתק תמס גנב למסדן מן העלם
ולא מן הפיק אקיל אלם דחולות יל כנכ
כחו למת דואים וכן קחין פיקים ואק
נפגה כחוק חיסוד הדוא כחיא מלמ אמי
אווד דכל אמ נפסק לעזי וחוק למחלה
בחולות ומעלה רהוי חוס אל מן החולין
לחטה לעב ליעול הנכ ודא לא כ' חוס
והכיא דנפגה אגני מן הסחוס נאה דסחוס
היא ללכ כחילול היד ויל לו גנב גלכ
דבכנ' כמך האון וכאגני האדם נמי יכב
ק דל בלי שבוא קלמ קלכ וקטן כן ואע
קירין אומ קחילול גבו קחא סחוס כחו כאל
כנפסיס והסחוסין כפיק כילד כולין כחלנה
על " נאם הקטן והלעזי לבלואו "

אם אכילת חסד אם אדם יכול לעמוד יד

דמ

חומו קרוז אחד העלן לאט כמו שגוא אעם לאין
 בו כנית היטען דכין חלש וואו בעיקר כנית
 כהניא דינולווי. להבא הוואל כפין כלש חפין
 אפילו לא אכל אלא פרידה אחת לא ענה או
 לא ריחין טיך אצך אחיו ולעד הכי דבנים
 קי דאפילו בבב דכע- כה אכלה כהניא ק
 באודית אפילו הכי חלמין כניא כניית כל
 קן חתך דוא כע- כה אכלה כלו דאכאון
 אכסה קי. וכן כח הוואל כערכי כסחיס
 אהיא עמא דכנין כנית כחוכ הלוק
 דחכמין על אכילת חתך אין אכילה כחוח
 חכנית וואו יבא ולן בבב כחא דכע
 באודית וינית אהק כעד דלא אהב הבא
 עמא דכניא הלוק דאין כל הכניא יאווין
 אהב דבא אין יואין כלליליס דכני דכני
 כע אכל עני בבב אחיוכ אפילו אמ אין
 אוכל כל הכניא כען להליך היציע כניך
 ערך אחיה הלוק דאוכל כל מה להאוי. אכל
 ואי כען נמי אכלו כלו אכל הבט הליליס
 אהליכ אהב אהרי הכניא חסידה כען

לעור חסופין אין היכא דאיכא פולעמין דרבותא

בתלם

בתלם אי חוש אי לא חוש כען ככרין ווי
 כחוק דכנין אחיבדר חבאי עמא דבאוי
 לאיל בתלם כל היום כולו וקא חקול. ככר
 הייך דוקא כספק התלם והוואל חסיך למ
 דאין לך חידול צול חיה לספק לו אמ בתלם
 ופולעמין דרבותא נמי ספק הוא אמ בתלם
 דלעור ד' דטיך לחתך הוי כולו לא התלם
 כל וואו דמי. לאוי ככות דקל היכא דאיכא
 ספקא לא חכמין דכע ככות לא אחוין
 באוי. איכך אום כל היום כולו אכל למ
 דכי הא. וצוץ חתך חיל כתלם חחית
 דל לאו לא חתך ודלו כן ככרין

דמי

לעור חסופין אין אכל כחית כיוכס הני
 לסרר חווי להכסה לויך אכע כ חני
 פלוג כן פלוג העמוד היום כחיס פלוג
 אכל לום וחכמה וט אכיוכס אכל איך כך
 הוא אכא פלוג כן פלוג אכל לום וחכמה
 העמוד היום ליום הלמעוץ אכיס אלא
 חסון קלמ יומ דמה אלא להכסיך כן למ
 החיבך אכל אכל לום וחכמה וואעד דכיוכס
 דאכיה דחית. אה כחוכ כח אלא העמוד

חן רבתי יפיש חייסן ויסף יוחסן ויחזיק שלמה
 שלוחסן אהו היקדים קהלות הקדש וחסדוד
 קחשיות קושיא ושליו ושליו וברא שיכס האלון
 מהו ויבש והחופים עליו קצירי הדי ליסון והיקי
 הדי קושין יט כשבס הקצלב ושתה אכזר העקל
 ועקר רביסם האו הוא אשר לא תסרט ל עיקר
 לקל עלים התקט והציות שתקט וצו עתה ו
 וקדוב מהו ליקחן ומהו חן וחס כמיהם טעמם
 עליהם בבת וטעם טעמים וטעוקי ארביסם כ
 בצמרי כ שלא חדעבם טקן ועשה כן שן מקנת
 רביס אשר בתקנת אין חב טעמים יסון
 לעמוד בהם ופירטתם אחת מהן אשר טקן וקצר
 שאם תעל ספיק לשון סגב התקנת כשאכ ו
 חריות דהייט כלל זה שליו ושליו יפיש להס
 מהו בן ותקנה זו יהא לשכס ולכטעם לבש
 שט הודיות אלו חתי טעמי חזא חפכ דחוק
 וסכט הדכס ואיך שיסתקן חבת דיעס מהו
 הנו אשר להם חתי ורע כל צרכם עס מהו

הנו סתב טיק הודל סב אהרן ומהרס שרעם
 וחפס לידל תחילה סכאור ולא ברויזה בשעות
 ולא כפלות מה ירע אהן וסאיה עשין וסרן הוד
 יטאים וכלען אחר לא יתרה שר הודל להס
 דחיות ותטאים אשר חוסן בלשון שאין בעלמ
 ליכס אלא אס כן יאה תחלה חיות ואיכות התקנת
 ומהרן או רעה להודיע במוזר ובמזר סה לא ט
 שר לעשין ואודל חתי היה ומה יעשה ומהרס
 הש בלו לשון החספיק ורל שאין לס שיחא חיש
 כוס הוועב הוא אצור התקנת ויש שאין בעלמ
 לחתם ולמהר און אס יוסכס בצר התקנת הוד
 והואס אשר שלה מהו את בן שמה ליוס הוועב
 על זה סת שאו עשה זה רק לכסח של מהו אולת
 בקשתו ואו לחתם ומה שחתם סת אכז סתב
 שוחחית יחזק וישם ואייוס חמהו טקן לכך
 הדי ליסון הנו סתב איך הודיע רכז לחתם עס
 אהרן עשיל שאין רעט כל ועקר לקל עליו שוס
 תקנת וציות כציות עושין וחיות כולת
 בקשות ומהן טעם לחבי טעמים כפי חיות

אחורונים זה היו יסלים אעמוד בה וספד אונדו הדי
 דשאוי והלו ותלמיד והשתא הלו הוא עשיא ושמי
 הא אב ב' כדאיה בתקום ואפילו הט לא קבלו
 וניהו משום הלא היו יסלי ולעמוד בה כדאיהם
 כ' צמות הרב לתלמיד ספד דאין צריך לקבל
 דעביד ואלים כח השיא על ס' שמה להורבסבא
 וזוהו וסח הרב על הלמוד סדומה בחלוקי
 חצות דקיה ופידור ויל שיש הט ע' סמו שצומח
 לעלה ותלו חידו טו הק והעלי שבישתו

החלקי רבא טאמא אוצורא רב דלוקא שיהי
 מהירק יט' ס' ה' והורעב לק אשר האוקי מהיר נתן
 ומהיר חייט סני לוי יט' ט' ט' אילע על התקנות
 צבאות והקטעית אשר נקטע ונסדמו עתה וקרא
 אפסוי דהר ואפסוי דהאוקי מהיר חייט ויתר אונדו
 יט' צמות צמות וענישין לקבל ולקבל וקרא
 ופסו של אחר התקנות צמות וענישין עשיו ט' ט'
 חרעם ופלו רענמ' חב אנשי ובלכס אפלי
 ותקיס האין בורחש אוסעם ח' ור' נק' פ' ט'
 לא ר' א' ט' כ' ב' ע' ע' ש' ח' ו' ט' ח' ח' ח'

כ"ג

כה ליה כהן וכן איתת במעב מהיר אהת לוי
 שבת תרי נחשן במב אצלי אהן לא ניח להן כל
 אימם מקטבת ע' מהיר ויב' יט' ס' ש' ש'
 אנשי צמלות אונדו חייאע וקלסמ ואכ' פלא טענה
 איך יעלה לרעף להתט' ולתקן עליהם בעב' שא
 חדעסמ והלא ידעת אשר ס' ב' חידע' פ' ד' ר' ב'
 בשם ר' להסי' ק' ר' על ק' אכב' התמ' חדע' ט'
 ס' ק' ק' ו' א' א' כ' נ' פ' ל' ל' א' א' א' א' א'
 וישום הס' י' ח' י' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 צידוכ' דוקא קבל שאין כזו סדומ' אלים
 ס' ו' ק' א' ק' א' ק' א' ק' א' ק' א' ק' א' ק' א'
 אלא בעין שאין כל הדוכ' סדומ' וט' ח' ח' ח'
 ס' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 דהיב' י' י' ל' ל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 כחם י' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 דהוי' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 דהו' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 קבלו לא אשכחן ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

והתורה והתורה שלם כל וכל זה שכתבם
 עני אלו קטלי קט בארץ ויטן ויז' אדם שם בנבואתם
 אן אמוה או לז' אהימכ ענה ותשיה לז' תפס
 דעל אצור ולעשש בבו. וחוזות על ס אורן שבו
 שבצדכס הן צדל או קטון וצמס או יחיד סן יקומו
 טלס או מקנתס או אפי יחיד מקס יכדי אדמס
 מהא דיש לקיש ועמל דבר האסוריס חותרים
 ודבר החותרים אסוריס ויתחל שש ויחוח ההגון
 חוטת ומכסות ס' ועל ס השלשה על הזס לא חלו
 צרות ועשין סוס סימור לעיל ומה טוב ומה עליס
 שאן הסמוכיס מליס אנשי חסיס ודעיס פשר
 דבר לעשות ועמל עמלן לימס צבזיס הללו
 ועשות כיעקם ומה ^{שב} הלא נכתב לי מקרב
 וחיץ שהאן שנה ון החמה הקפת ס
 בע בית אשר מצלם השלטוט האומות הקצון
 וחיץ פז שנה צד מקומות ועדעל ס החמה
 וחילה לעמוד כל חוק נה קטון והלעכ שבשאר
 נסח יסן כס ישיבך אהו הוה יוחס יל אשכ

חב"ד

סבת לי על דבר זה חט צד ידעתי שאהיה נטור באור
 וחלקי כ סבר שלחו שכנת צ' לני ויחוד הנה סמו
 ה יחיס שפא ענה טרף של חט וקבל עליו הרבה
 איך שדחהו ונענה את דיט ונצלתן לסוף אחור
 מה שקבל מורש' זלז שלו בחרס פה שיכא הוא עמל
 לז' סאלו ובהה תלוות רבות ועלערת והסמל ס
 על עש שכתבת לו חט כס אהו וסדך ענה שלם
 יסוף אחור ואשר נקבל בחס יטייל תעמיס וחות
 ואחלעות בדבר וס' ענה בעל כרסר טובה
 והואה לי סבך ונפ העדות דמפך ויסך סלי חלו
 צרות לב לל ויתעק ^{עב} וס' אפי שורה
 אחת ער בעלן מה הפעל האת ויולך אן אס
 יתלח ענעט הנה אלי כלן שנהס מוטק קיימו
 עליכס בחס אסמור לכס הרן מלש ומוע ון
 השנים ועל דבר אשיב לך אשר סבת שהדבר
 אשרסם שסכנה היא לו חט שיכא בעלמו
 אביסלנו וחתך כן דערך שהוא כטו ון התקס
 והפאת חיה ון מהא דסוויס טעבס להרע וס' אחו
 לא יטול אסין יס ומה זו אס דערך שטוב
 המרשה איה חלה השום שעבב להרע לו חט

דאין זה העלם אחי אלקהלב עצמו ששלוחו של אדם
 כמותו וקל דמושה שליח שווה ורו דהתם או אירי
 אלא לעצן פשוט קרן כדמכח במוה וילי אב ל
 לעצן איסור פשוט לא בלי הגלה אלא דהעם
 אונם נה ונאוי אי אריליך אונם כף שאנשים
 כשים ונאונם שיליך שיש סנה אי חע לבא
 בעצמו אביסלו או דוק סט היך אלא אפי תפסה
 או זיליה אאשי והרף כף כטור הוא וקבלת החם
 דמים אונם ושבועות אונם התם חמים
 סאית כהיא כר דמים ואת ישפ תמים בעל
 חיה חנה וילך וישוב לכמה האי עמי השיב אונם סאית
 ב ל קט אטו תרב הדיני על ויתבא הא ל
 סה יש אונם כפין על ואחייך כן רשבועות
 וסתבן לישוי ליה חר אלא חשב והו אדחוק לה
 בישעב ווא נשא בוסתן וכפן שאין הסנה
 ונורה כחאי השאל רכל ל סנה שרי ונל דאפי
 אס לא נסודש אונם וסנה אלא דחול ובחור
 אונשים כשים ונאונם שבשעת קבלת חם ל
 היה מונם וסנה אי חע לבא בעצמו אביסלו
 אחייך אט סהרי דהפ לא שוני למורשה שליח

להקים עליו ואסור איסור על נפשו בחם שיכנס סמ
 ובלאו הפ בשורה יש אט ראיה מן התלמוד שניסל
 השליח להקים איסור בשמטה על המשלה שיתקטר
 המשלה באותה שמטה על השליח והוא לא טובה
 במחוש איסור אסור בשמט אעפ שטן לו הרשעה
 שיהא יח כח ופיהו כמו לב רב דמטא לחייך
 דחוק אי קם באיסור שמט על יד אלא שכבר דקדקת
 הן סבא חפ השולה בן הא חיי חייט ר יודא אמת
 והא תשביל לכן נשיאי העדה דאיעבא עמי הוה
 אסטרוסא וסלוחים של העיר עש הגה השבת לך
 רעב אב לא כרך ספק על עי הקטון והעל
 שביטרא

רנ

קסב ותתם אשנה טובה ודחקה אגו היה והיה
 יוחס יט כאשר בקשתני על דב אמת ולכל חל
 אהו כ לא חלאת לב להסמך לרביך ענה בעלוי חולת
 דחאי היא בלע ההחון עם ואן לב מוחה מוחה
 חלחון איכש אנפשיה וכל לבעל דין לחוק ובשכב
 אינלי כווא בנה על ידי ויבועא שעה וס אחז
 לזכר ונשיח או כהספדה ובשכב כח והלך לו לבט
 חסן והרהר לו והרהר שי וסתבן חקד אונם כתב

שא ידע והסתופט זה זאת היתה הנחה שנתקדו
 דהו ויהיה רחוקה לידן איש אנשיה ואחר
 אידו קשה להקל מפני תקנת הדור וחשש דיונים
 מקולקלים כ הנסמכים רבים אבל הזדעק מועיל
 וכי משו ראית שהקולקל לחם ולחמותו אלו היות
 וחדש על ידן דבר היו בשים להתכלת ויהו אמו
 והחיים בכל המקומות והמזא להם עומים ושמא
 שש מתחלל ואין כ אין איש ולחמה אע"פ על ס
 אחרת טוב וכתב להקולקל וחדש יסם בקשר ולחמה
 עם אורו ועל ואוקרו להשגייע תשובתו וס
 אכתי לו על פי צד ויחוד דבר בייסלואו אשר
 עמדו עם הארץ אי על ידו הענינים רבים וכפי דעת
 לא יפח ולהשיב לי תשוב בורה ואז ידעת ויה
 לכתב כ בקל לי יותר ועל דבר מהלש מה אפשר
 רק לפי דעת לא חפצתי לחן עמו בייסלואו או
 בשוידען בב דיוק דהקולקל אם תחפץ בה אמת
 או יפה וחס ואז אוקרו לך אין ביד להמיה על יותר
 כב יחדות לבס דיוק טאמנם לא פאטו ליכנס
 כזה ועל דבר טוואת שיה יפה כוונת דכיון האשים
 מועיל ביישוב אי אפשר קנה להסתלק והיו כוונת

על צדן דאמנם חסיה זה אפשר אם יתקלג העשים
 או וידי היא זאת להם אע"פ ככתב את אשר על
 לבבי מועיל הורוץ חן השמים ..
 הכלל שיש לו אשה ושוודות וירבה אישא אמרת
 טאושטרוך וכל אנפיה טהנים להצריכה לרשה
 כשירבה אישא ומורה לה על אחר הנוטת האלה
 דטראי מורה היא בין הקצין ומועיל לה תנה פטיה
 ולא תנה אשת חיש ואיש אחר עשה לה שלח לקמה
 אכל פיעס או קפדי ומשאין אשה אחרת בלי צוואת
 דכל דאפי לא תקן קצין טא קט וקטע שבשוא
 קל טאוי דהבא ומפא רפא בר ריטא אשלא רבנא
 ויהי רפא יט אורי כ הקיעב הדיב בן הט ברוך
 ובן הט יעקב חטב יעק אובהי מהה חיים יט וס
 מנה שטבד הט ליווא בן הט ברוך וז וואת דבר
 ודבי חסכחק וס דבי בעלי הוואה שכתב הלוא
 הוה מהה לוי ומהה ייש יט ואיש טי אכעס
 חושי בן הים צולו וכי אשר חזית הועתק צמות
 חו הישי והמט חית אי פירטס חסאה ורביס
 בחים כתב בספר אצדה דל הקווא להבא כוונת

רע

רע
יוני

ע

153
543

תורה לא אמרוך שדברנו לך בנפש אך אקבל
לכבוד השנה ולשכר אב אס יחלאו דברך דמי ר
עקלקלת ותאנה אדל הוא מה לעשות ואם תגע
כחך סוכרת ולי השמש אי ולא תלש דב תשובה
או התעלות דך שפ מדלי/ אחרי ואורן סגב זה
הי תא צימד קיימת על הפנים אישא אורן כ
סימנר לעל וע לי אייה דון דנא הכ הוא לן לוי
דנן בסוף בך אן לוקחין מן החלפם עני/ הוא ואין
לוקחין מן השומרי פיחת ושלם ט' ואשר הפס הטע
ושים דסתה וצילימס כש רוב כנסך דליסא מ
אודעת טובה דצילה קודמת להחיק בה נאע
הל כשחול דאן ולי אפי כשהא היעוש השול
לוקחים היימ הייט טענ/ חליס/ דאודת היעוש
שואו שלו קומן אב טון דיקודה שהייד מוסת
ואתפת אריש ומכה חילתן הוי חזון הצל הוא
כי לברחיקו ובעל דיק עני חוכר אנכ לל מיי
סגב זה ושומע קיימא שאם ישנא אנשי און
ומודה יסיתך ויפטר לעשות עיני כלל מטכט
ולתפש ולהחיק בעל אחרי ויאולפך לחיטפך ש

כחפיש בערוה ווסה דקד קאחי רבט אשיר
דקי ליה דק שוטה ולא כביסוה בעלון טו הק
והעל שביט...
קין שואין בעלום אשה כל כש אשה סותק א.ט. שחי
בעל' אה' זה העל אומת דר פלטיאל פ' ל'
קל ענת אע שומל עליך דאומת עקלקלות און
ומודה תשוב לנל ולמדו הון עתק של דת ומת
יחמ. ל' תלים סגן סלמיש אשיר דבר/ היחלפם
ומסורתיים לרוב ובעט לקומך חק ושלך וחד
בעלך ה' החותק לויש מהיין והלך השכים הייחיל
פ' ואין סגבי של בעל החכס וההין ל' העל מ
ומוכח על שקך חלכ שאר עניות שיתמו על הד
שבעלך לו הורה ושענ סוון לפעיתו שסמך מ
מחיה ומעטת היתה חלש חלש מאשר נחיל סמס
נשו ואין ל' כ' המזה והנשמע לא הוי אחיד אפי
לחד השכנת שהיה לו השלו ככ סמס הנחמא כ
בפוטת אחי פטירתו ובל אה לא תגע לקד
ותעז פנך ותשאע לעל רשעים ולסת ברך חל

542

ס

ה' ה'

חטאים

שיקח ואלו יבדו עמה היו כלל וחזק יודו
 נשפם ויסייפם לעמי עבירה ונתפם יד אפסלים
 ומזין לקלם קלה נעילת ווא אפ כ ויהש לארע
 כ שהשביען על ס ~~מבטן~~ שהיה רשע
 לעקלות ולעיות וישק חולב היה הרבה לתורה
 עליו ומה עין לך יד לקלקל עו הק' והעב' שבישח
 חנשים מהל תבין ומה הנליין קלות סתן
 וראית כן שואר הוא לן לתהון על אשר החזרת
 עליך לכתב כשם מהרא ואשר צרת עליך שלא
 תשאי על אשר ^{תני} עמו ~~עמו~~ לך על הדב
 ער יוד לא תפלא לא זמה ולא ב השואש אולי כ
 סגסע על דפי הוא צבא חזקת ה' פן חזק
 שטבלי בגמנות ^{אמור} ומוכחות שדעתך
 ולפת עקלות ולשנות את חכמי יצ' וולד מה
 שאית ער ככל כפתים אחים כפתים ויה
 צדי דמיות וישמען טובא טע' אפס חזקת
 יט' ווי לא דהוי אסתפיט חו פן היית ופיתך
 להוציא חזון שלא כין היית טוב עליך וחזקת

150

יודת לפי אומדת דעלך אק לא חזקת כן שם איהך
 להוציא חזון קולת עב' עמת ומיה נס' לן על חזקת
 וצרת המשוטה שלא תשא ופ לא יתפסן לך שום
 חזק לחזק איה עב אשר חזק על מהדו לה' בבר
 דת' סלון עב מהשט ושאר האומות שט' ומהדו
 סוויידן כשיר יודו אפסן אטען אבד השוב ב' הסו
 אפסן אשם תפלוו דתיכס ופוסר יהא נכ' נפסן
 כפסן מ' יתקיים וז' שניכס ותעשו זאת דת' כ חזקת
 חזקת האומות כפסן ופסן ארת ומלכות אומות עי' שום
 דחיה יהא חזקת קיימת עליך כלעל ועתו
 שהדיו יעשה דחיות כן תפסו וצרת חלעל
 ויתברר זה ויהא חזקה ומלכב כפסן עב חזק
 ואלו חזקים העל ואני מתב עמה ומהדו ע' שלוח
 שיהא חזון לך לה' ויקב עמך סי' דחיה פן אומות
 כפסן שולך עמו כן חזקת וישנים אומות כ חזק
 שלא אפסן כל בר עשקן אב' צ' חלילה לי להפיר
 פסן או ולמדו כין כל טו הק' והעב' שבישח
 שולך יס' וחזקת איה אפסן ויהי יתן יצ' אשר
 נסתקת על דפי היכס וצמה כמה וזע ספיק
 אפס דען חזקת ואפס חזקת חזקת' ל' חזקת

רס

בשבת אופים ופתות וזויות תפול היא ה
 אופים וזויות כהן הנה זרעם איצא ואתל דקט
 דבעה תקט אפי שרוב פניו אין חזי העבדים ופניו
 ומעבר ואם ציפ לזיווי דהטון ודחתיך של עלת
 יחלקו החיון שהשח הדת שיה בשנה בשנת אחים
 או חוכת הכ מדמי והרם כל שפס וזל ואותו
 ב ליטוי הליט או יעטור החלק והשתא או כו
 ודקט של עלם יחלק שיה בשנה אם לא אתל לה
 החלקה וכה מעבה דא צא טפי ומעט ויה
 בכ וי מעבה מכת ודחנת שיה ואתל לא הוה
 התם שישי מעבה ויה בכ הוי אחרט שהושון
 ודחנה ולשון הסוף אל ישיען דשפי וקריא
 עשייה אותה שיש לה מעבה שישיען עלה ב
 בחינתו שמתבן מעבת עיר שסתק ד
 אם האטה טולת טחיתה מאש וחלקת מות
 ינה ומותם ומעטת לו כלשן והרם וישא
 דחלקים הל בשנה דספי ומס תתנה לחלוף חולפן
 לה ועתה זה ב חזי כלקטת הקהלות הוי כה
 בהי כל חזי חיון לא שט וידי ומרס אה
 שיבא זה היה שמתה והיה על קאי עיי אנפכי

צאן בתל כין ב אלוכה וקווי פלו ואת אהר ששי
 דאפי אחווא היל אפי צש צשן עיר שסתק
 עם שאכ האחים חולקן עם צל האחין כנה שיש
 מן החלינה או אם צל אחין טול ב העבדים אפי
 אם הם ומעבס יות מן הסעבה הואל ומתנה לייס
 ונא דתן הוי הוא כשאז אחין בעת לאוקווי הוי
 לא בע לימאי וישם הכ קניסין לה ודיקת הכ כ
 הוי דלא להוי סבת הסד ובאות הסוכים פי דחוק
 ודחוק הוא זה ועין פשטי פי דהדי בתחלה הקטי
 דפיק פשיט פרוך דסד לא להוי צל וישאר אחין
 ובתל סוף ויה דמעה ודלוי שדף הא קין עכ
 מיתא לדוק ותו דק ומסיפא דחנתה הטע
 יבדחו אם בעבדים ופיק קצוא עלה ומי טע
 וישען יקם על שם אחיו כתי והוי קם וישל ב כנה
 לחקם אית חוכה בעבדים אפי דבע לחיקם ותו
 חיה ופי האשה טעלו דאויי התם ההו צמא
 דעלה יבדה כ' ע' ויא דעתי חשום נכסי סליק
 לך ופטי שם בדיא ומי דעתי קשה עליך שאכה
 צע בעבדים אחיק כדתי הטעם יבדחו חוכה בעבדים
 אחיו סליק לך פאלו הייה חולף לה והתם נב הוי

ונתנו ונסתפלו דעת בלא תנאי סמול דלא וספלין -
 סמול רשי כו מסבת רת ותן דתא חשי בקלה ותמ
 לתק כחכס ואוס כן ותי אית הוכחה קט וזהא י
 טעמי עמי כיון דאתב בפומש או מהב מה שטע
 ביד שלישי אפי' וי בעצן תנא סמול לפי ספר הדס
 דזה שכתב דתו צירק עצה דחוקי התיא ותמ לתיק
 פ' שהחמן ווחוק ע' לעד חזין הטעם משום דספן -
 דוחוק הוא לא וספיקו וי' דת' ה' ספר דתמן ד
 דפלין עלי' דה טתן ואין סבא לומר כן כל חלוא היימ
 טעמיא כיון דוספיקו לזניא וישורתא וצד ודקט -
 ואסח דעמי מינה והאי וצדא כיון דאתב בפומש עב
 או אסח דעמי מינה ולאו צד ודקט ואם לא היו סתמ
 הטעמי' וספיקו לזניא דחוקי חלוא משום טעם דלא
 שכח הוא כלעיל ואין הטעם זה יש לחוק דאסעטעט
 כיון דקט רת שתיקן שאו דתק הולס להחיי רת
 הנזכר תק שנה ראשונה א' היה צירק החוק להחיי רת
 דתמן אפי' באונס/ לא שכח כלעיל חוכה ותשובה
 דאש שמה סבא דאומנא ווטעם לא שכח ותקט
 רת ערק לסבא דחמת ואין לומר עמי חילא לא שכח
 לא תקיט בה רתן דעבאין לומר רת אלא כיון דתקין

רתן מה אונס ה' בטלה או שיין בהו מד טע' דתא התי
 ב' כמות דפומש ד' עיני' אונסין כן ואונס לא ש
 שכח כל בהתיא אית ו' משום דאעשתא ווסקי
 אדעתי' דין וכן אפ' וזניא ותיא לוי' ויש חשול חק
 משום לא שיין בהו הטעם משום רת אית ו' ותיא -
 משום חילת' לא שכח או דקטן בה רתן משום נעשת
 ווטעם פומש ותי' בעין דין י' לחוק דת' וטע' כיון
 דת' משום טעם רשע תיקן כד' שנעשתיה רת
 חיי' שיין אענת רשע דאב כדאומנא כו ויתות -
 סמול קרית חידו' כו וקט' כמן זה פ' וי' שות
 ו' כ' מל' שלאו דקדק חסוי' כדכתיב וואו הוכח
 בבית חידוש ה' ט' לומר לא דת' וכל דת' סקט
 וס' וכתחוק ב' דת' אומנא רת לא לסת' עלי' אפי'
 אין לומר משום לא אתב כפי' ח' חילא דתקט
 רת הא' ותיא דעבד איניש דת' סת' חוקת
 ככתבם וזה שטעם דת' סת' פתח וזניא וא' לפ'
 דכיו' כשה כחוקת פתול' ועלית בעלי' חוקי' כן
 ס' דת' חוקת דתקט טעם לעמי' הוא ולפי זה לא -
 הייתה אשתו ואין יוכה בגזעיה ע' לעב' אפי' חס
 טעם פתח וטעם דת' ואפי' קל בצע' כו

אה ויהי שפסקו לחלק שבטחון דהיהו השופ
 חוקה דהוין מרס שיהו ט אלא כזכרשי דאשתע ב
 שאו מושהש ואכ ב חרן שאים ומחיד שושכ
 ומשהש ידע לוא מהימן ליה אי טעכ וסכר וקכ
 אפי אשתכח בעולה ומתק טעכ ושכח קטוח כט
 כפי ותן אי קאי טעכ חרן כחור הוא והכח החד
 כןצמ אכ כפטר פטר לא והיהו כדמסיק רב אחא
 כון כחור כון כשון וליכא וליהר אפי דכין לאו
 השתה הית דאיכא וליהר דעפס ואיכא כן וט
 וטענת דהייט טיי ויתבה מן כפצת לפי כפך
 רטעבת וסון דהחן חוקר כחשיא לפי שהיה
 השטר כח והיה כטובב לפיכך לט האחזיק מן
 להטו רבותא דפסקו דההכ תפיס אפי כפסיקא
 דדינא און וליהר איכא דפסק דמקדת אשתה היתה
 והכעל יורש ואלאשתה דכ תרה לוח הדעלת
 חסרן און חטאט מרשודת וליהר לאו אשתה היתה
 ומשכ כפטר שאם יטען הטובן שינתן
 הטובניא מד כז שאם תשוב שינתן לה אחת הוא
 כ האש כפבהט כפך דהחשין על יושלת האשודת
 חותם ויתר הקובץ או השחית הכ חזני הדין

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

563

562

565

564

567

566

569

568

171

170

573

570

575

574

577

576

875

875

581

580

583

582

185

184

585

586

589

588

591

590

593

592

595

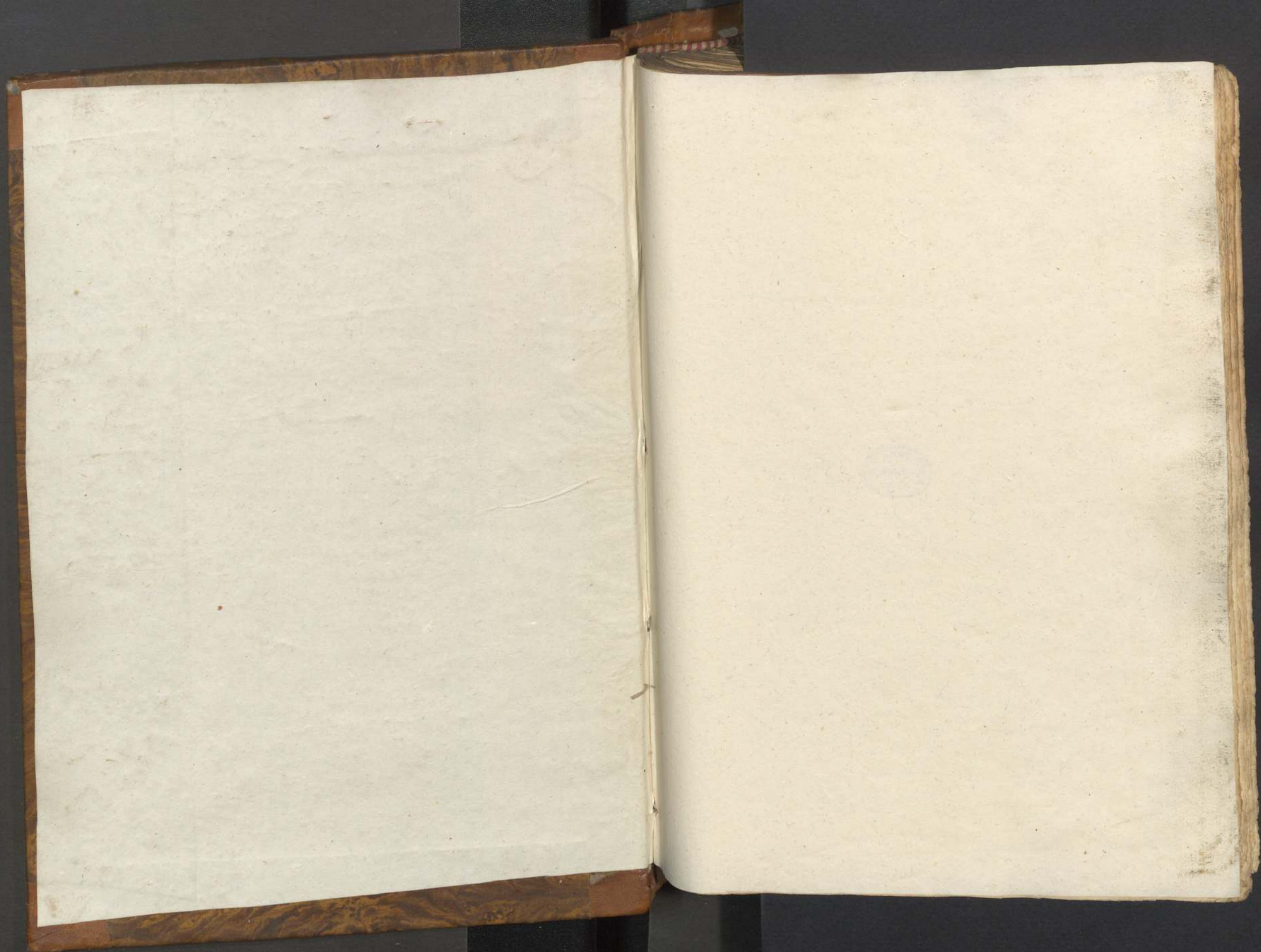
594

597

596

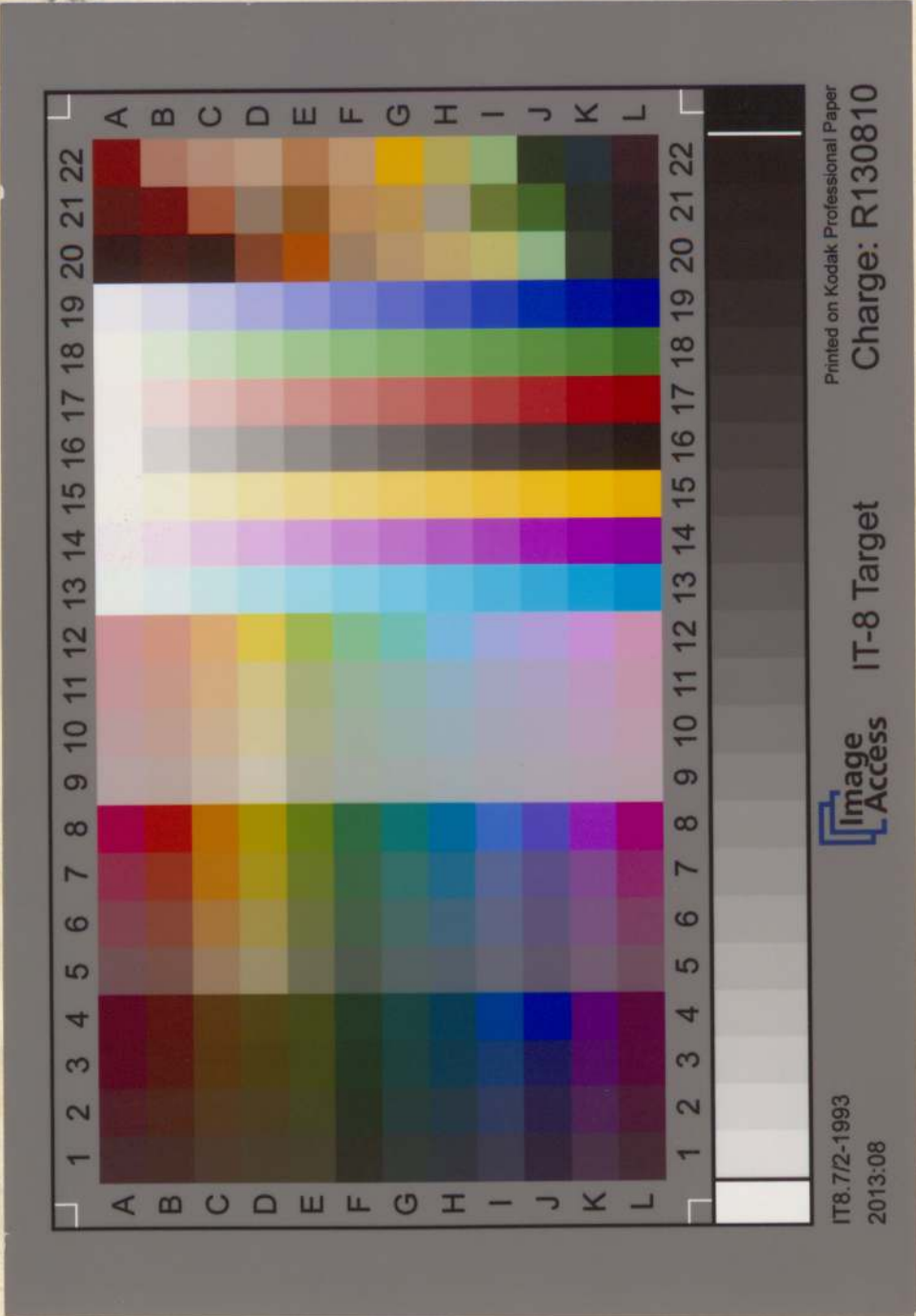
598

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

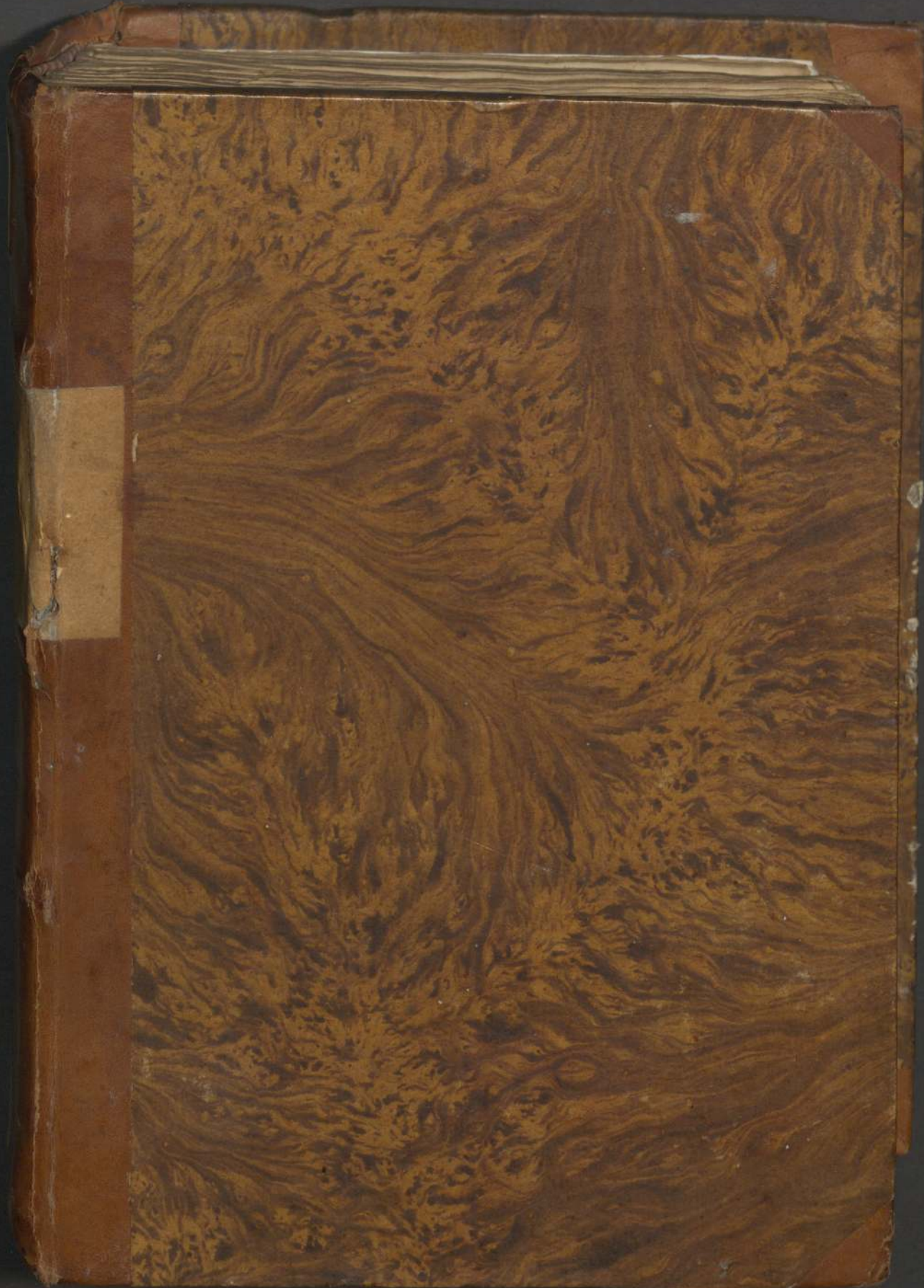

558

אוי ויהי שפסקו
חוקה ואין אדם ש
שאו ומושאש
אישאשו ידע לא
אפי אשתא בעל
כפי וכן אי קאי
קוצת איכ בפת
מין כמור מין כש
אשתא הייט לאיכ
אשתא הייט מין
רעבות וכוון רחוק
השטר כח והיכח
זהו רבותא רפוק
דדעא און אחר איכ
אבעל יוני אראש
אספק און מושאש
אשר כבת
הרועיא מד כש
כ האש כבהכ כ
אישאש הייט רפוק

A
137.

137

כתבים מהרד"י ישראל

31